

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการทำวิจัยเรื่อง “กระบวนการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวลาวและชาวกัมพูชาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี” ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี เพื่อผลการวิจัยนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์สำหรับหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจ ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

(กรุณาทำเครื่องหมาย X ในช่องสี่เหลี่ยม)

- 1.1 เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
- 1.2 อายุ ☐ ต่ำกว่า 25 ปี ☐ 26-30 ปี ☐ 31-35 ปี
☐ 36-40 ปี ☐ 41-45 ปี ☐ 46 ปีขึ้นไป
- 1.3 สัญชาติ ☐ ลาว ☐ กัมพูชา
- 1.4 กำลังศึกษาในระดับ ☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก
- 1.5 สาขาวิชาและคณะที่ศึกษา (โปรดระบุ) _____
- 1.6 อาชีพก่อนที่จะเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
☐ รับราชการ ☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ / บริษัทเอกชน
☐ อาชีพอิสระ ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) _____
- 1.7 เหตุผลในการเลือกมาประเทศไทย และจังหวัดอุบลราชธานี
☐ เลือกมาเอง ☐ ถูกส่งมา
- 1.8 ประสบการณ์เกี่ยวกับประเทศไทย และจังหวัดอุบลราชธานี
☐ เดินทางมาครั้งแรก ☐ เคยมาพักผ่อน/ท่องเที่ยวระยะสั้น
☐ เคยมาอาศัย/ทำงานระยะยาว ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ) _____
- 1.9 จำนวนครั้งที่มาประเทศไทย และจังหวัดอุบลราชธานี _____ ครั้ง ระยะเวลาในแต่ละครั้ง จำนวน _____ วัน โปรดระบุเหตุผล _____
- 1.10 นศ.มาอยู่เมืองไทยครั้งสุดท้ายตั้งแต่ _____
 การศึกษาครั้งล่าสุดที่อยู่ในประเทศไทยจนถึงปัจจุบัน รวม _____ ปี _____ เดือน

ส่วนที่ 2 ชุดคำถาม

(กรุณาทำเครื่องหมาย X ในช่องสี่เหลี่ยม)

- (A) รู้สึกตื่นตาตื่นใจ และอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมของประเทศไทย แต่อาจจะรู้สึกคิดถึงบ้านเล็กน้อย
- (B) รู้สึกสับสน เครียด ทำอะไรไม่ถูก ไม่มั่นใจ และไม่กล้าที่จะพูดคุยกับคนไทย
- (C) รู้สึกเข้าที่เข้าทางมากขึ้น ได้เรียนรู้และทำความเข้าใจถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรม
- (D) รู้สึกว่าประเทศไทยเป็นเสมือนบ้านของตนเอง รู้สึกปลอดภัย
- (E) รู้สึกใจหาย อาลัยอาวรณ์ ที่ต้องจากประเทศไทย
- (F) รู้สึกว่าวัฒนธรรมเดิมของตนเองนั้นแตกต่างไปจากความคาดหวัง และต่างจากที่เคยเป็น
- โปรดพิจารณาตัวเลือกด้านบน (A) (B) (C) (D) (E) (F) แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

2.1 ขณะนี้นักศึกษาอยู่ในระยะใด ☐ A ☐ B ☐ C ☐ D ☐ E ☐ F

2.2 นศ.ผ่านระยะใดมาบ้าง และโปรดระบุระยะเวลาที่เกิดขึ้น

☐ A _____ วัน ☐ B _____ วัน
☐ C _____ วัน ☐ D _____ วัน
☐ E _____ วัน ☐ F _____ วัน

2.3 นศ. คิดว่าตนเองมีการปรับตัวทางวัฒนธรรมแบบใด

- ☐ ไม่ยึดติดกับวัฒนธรรมของตน และมองว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทย
☐ รู้สึกว่าตนเองไม่อยู่ในกลุ่มใดๆ ทั้งในวัฒนธรรมของตนหรือวัฒนธรรมไทย
☐ รักษาวัฒนธรรมของตน และมีการปรับรับเอาวัฒนธรรมไทยมาด้วย
☐ คงอยู่กับวัฒนธรรมของตน และรับเอาวัฒนธรรมไทยมาน้อย

2.4 นศ. มีสิ่งที่ยังคงไว้อย่างไรบ้าง

- ☐ ค่านิยม _____
☐ พฤติกรรม _____

ส่วนที่ 3 ชุดคำถาม

คำอธิบาย : โปรดระบุระดับความคิดเห็นของ นศ.ต่อข้อความต่อไปนี้ (กรุณาทำเครื่องหมาย X ในตาราง) น้อยที่สุด = 1 คะแนน น้อย = 2 คะแนน ปานกลาง = 3 คะแนน
 มาก = 4 คะแนน มากที่สุด = 5 คะแนน

ชุดคำถาม	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
3.1 ประเทศไทยเป็นประเทศที่เป็นมิตร ช่วยให้นักศึกษาปรับตัวในสังคมได้ง่าย					
3.2 คนไทยเป็นคนเปิดกว้าง และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น					
3.3 สังคมไทยน่าอยู่และมีความปลอดภัย					
3.4 คนไทยมีทัศนคติที่ดีในการเรียนหรือทำงานร่วมกับผู้อื่นหรือกับตัวนักศึกษาเอง					
3.5 มหาวิทยาลัยและหน่วยงานรัฐบาลของไทยให้ความช่วยเหลือและความยุติธรรมเท่าเทียมกับทุกคน					
3.6 นศ.สามารถเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทย					
3.7 นศ.พยายามปรับเปลี่ยนบุคลิกตนเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของไทย					
3.8 นศ.พยายามหาโอกาสพูดคุยกับคนไทย					
3.9 เวลาว่างมีกิจกรรมต่างๆในชั้นเรียนหรือมหาวิทยาลัย นศ.มักพยายามเข้ากลุ่มกับเพื่อนคนไทย					
3.10 นศ.จะยินเคารพสิ่งที่คนไทยเคารพ เช่น ยืนเคารพ เพลงสรรเสริญพระบารมี ยืนเคารพเพลงชาติไทย					

คำอธิบาย : โปรดระบุความเข้าใจของคุณข้อความต่อไปนี้ (กรุณาทำเครื่องหมาย X ใน ☐)

3.11 ประเทศไทยปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นองค์พระประมุขของประเทศ และกฎหมายสูงสุด คือ รัฐธรรมนูญ ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่

3.12 ประชากรของประเทศไทยส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่

3.13 ประเพณีที่สำคัญของ จ.อุบลราชธานี ได้แก่ ประเพณีวันสงกรานต์ ประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษา และประเพณีไหลเรือไฟ ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่

3.14 สำนักงานวิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเป็นหน่วยงานที่จัดอบรม ปฐมนิเทศ ประสานงาน และให้รายละเอียดข้อมูลของทุนการศึกษาแก่นักศึกษา ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่

3.15 คณะกรรมการประจำแต่ละคณะของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ทำหน้าที่ให้การรับรองการสำเร็จการศึกษาสำหรับผู้ที่จะสำเร็จการศึกษา และมีสิทธิ์เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร ประมาณ สัปดาห์ที่ 3 ของเดือนธันวาคม ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่

ส่วนที่ 4 ชุดคำถาม

คำอธิบาย โปรดประเมินตัวของ นศ.ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ด้วยการให้คะแนนตนเอง (ใส่ตัวเลขที่ นศ.ให้คะแนนตัวเองจาก 1 – 10 ในช่องสี่เหลี่ยม) ซึ่งมีระดับคะแนนของการประเมิน ดังนี้

น้อยมาก (1 – 2) น้อย (3 – 4) ปานกลาง (5 – 6) ดี (7 – 8) ดีมาก (9 – 10)

- ☐ 4.1 ความสุขสบายใจ ไม่เครียดเมื่อศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย
- ☐ 4.2 ความสัมพันธ์กับคนไทยทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย
- ☐ 4.3 การทำงานร่วมกับเพื่อน นศ.หรืออาจารย์ในมหาวิทยาลัย
- ☐ 4.4 ไม่มีความตระหนกทางวัฒนธรรม สามารถจัดให้หมดไป หรือแทบไม่เหลือ

ส่วนที่ 5 ชุดคำถาม

คำอธิบาย โปรดระบุระดับของการใช้สื่อในประเด็นต่างๆต่อไปนี้ (เขียนหมายเลขลงใน ☐)

ไม่เคยเลย = 1 คะแนน นานครั้ง = 2 คะแนน ปานกลาง = 3 คะแนน
บ่อยครั้ง = 4 คะแนน เป็นประจำ = 5 คะแนน

5.1 สื่อบุคคลหรือหน่วยงานที่มีส่วนช่วยในการปรับตัว

- ☐ เพื่อนคนไทย ☐ เพื่อนคนลาว/กัมพูชา ☐ อาจารย์/บุคลากร
- ☐ หน่วยงานรัฐบาลลาว/กัมพูชา ☐ พ่อ แม่ พี่น้อง ☐ สำนักงานวิเทศสัมพันธ์
- ☐ อื่นๆ โปรดระบุ _____

5.2 สื่อมวลชนที่มีส่วนช่วยในการปรับตัว

☐ หนังสือพิมพ์ของไทย	☐ หนังสือพิมพ์ของลาว/กัมพูชา
☐ ช่องโทรทัศน์ของไทย	☐ ช่องโทรทัศน์ของลาว/กัมพูชา
☐ ละครของไทย	☐ ละครของลาว/กัมพูชา
☐ เพลงของไทย	☐ เพลงของลาว/กัมพูชา
☐ ภาพยนตร์ของไทย	☐ ภาพยนตร์ของลาว/กัมพูชา
☐ เว็บไซต์ของไทย	☐ เว็บไซต์ของลาว/กัมพูชา
☐ Social Network (FB, IG, Line)	☐ อื่นๆ โปรดระบุ _____

5.3 สื่อบุคคลหรือหน่วยงานที่เปิดรับในระหว่างที่ศึกษา

☐ เพื่อนคนไทย	☐ เพื่อนคนลาว/กัมพูชา	☐ อาจารย์/บุคลากร
☐ หน่วยงานรัฐบาลลาว/กัมพูชา	☐ พ่อ แม่ พี่น้อง	☐ สำนักงานวิเทศสัมพันธ์
☐ อื่นๆ โปรดระบุ _____		

5.2 สื่อมวลชนที่เปิดรับในระหว่างที่ศึกษา

☐ หนังสือพิมพ์ของไทย	☐ หนังสือพิมพ์ของลาว/กัมพูชา
☐ ช่องโทรทัศน์ของไทย	☐ ช่องโทรทัศน์ของลาว/กัมพูชา
☐ ละครของไทย	☐ ละครของลาว/กัมพูชา
☐ เพลงของไทย	☐ เพลงของลาว/กัมพูชา
☐ ภาพยนตร์ของไทย	☐ ภาพยนตร์ของลาว/กัมพูชา
☐ เว็บไซต์ของไทย	☐ เว็บไซต์ของลาว/กัมพูชา
☐ Social Network (FB, IG, Line)	☐ อื่นๆ โปรดระบุ _____

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

ภาคผนวก ข

แนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ (นักศึกษาลาวและกัมพูชา)

1. แรงจูงใจ/เหตุผลในการมาเมืองไทยเป็นอย่างไร
2. ทักษะติดต่อเมืองไทยเป็นอย่างไร มาเรียนแล้วเป็นอย่างไรที่คิดใหม่
3. เตรียมตัวก่อนที่จะมาเมืองไทยอย่างไรบ้าง แล้วคิดว่าพวกนี้จะช่วยได้ไหม
4. บทบาทของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานต่างๆเป็นอย่างไร มีการจัดกิจกรรมช่วยเหลือสนับสนุนนักศึกษาหรือไม่ อย่างไร คิดว่าหน่วยงานต่างๆทำหน้าที่ได้ดีแค่ไหน
5. การปฐมนิเทศเป็นอย่างไร ช่วยได้มากน้อยแค่ไหน ดีหรือยัง ต้องการปรับอย่างไร
6. เมื่อนักศึกษามีปัญหาในเรื่องการเรียนหรือการใช้ชีวิต นักศึกษาใช้วิธีแก้ปัญหาอย่างไร
7. จำนวนเพื่อนสนิทของนักศึกษามีกี่คน เป็นคนประเทศอะไร และเพื่อนสนิทเหล่านั้นช่วยเหลือในเรื่องต่างๆได้เยอะหรือไม่ อย่างไร
8. เพื่อนสนิทที่คุยได้ในระดับไหน รู้จักในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน
9. ส่วนใหญ่เวลากินข้าวกินกับใคร แล้วนักศึกษาเคยไปเที่ยวข้างนอกบ้างไหม
10. ที่อยู่อาศัยเป็นอย่างไร ถ้าพักหอพักศึกษาเป็นแบบไหน อย่างไร
11. สื่อทีวีมีผลไหม ดูทีวีแบบไหน ทีวีไทยช่วยได้ไหม เพราะอะไร รู้สึกว่าทีวีไทยเป็นยังไง นำเสนอข่าวสารเป็นอย่างไร
12. การเจอกันแบบออนไลน์ ออฟไลน์ มีผลต่างกันไหม แล้วความสัมพันธ์เปลี่ยนแปลงไหม ทักษะคิดต่างกันหรือเปล่า มีผลต่อการปรับตัวหรือไม่ อย่างไร
13. ทิศทางในการปรับตัวแบบไหนมากที่สุด ส่วนไหนที่คงความเป็นลาว/กัมพูชา ส่วนไหนปรับให้เป็นไทย แล้วส่วนไหนที่คงไว้และคงไว้โดยวิธีใด
14. นักศึกษามองตัวเองแบบไหน
15. ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์ผู้สอน ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง หรือหน่วยงานอื่นๆ

แนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ (อาจารย์/บุคลากร)

1. ถ้าจะรับนักศึกษาลาว/กัมพูชาใหม่มีการปฏิบัติอย่างไร กระบวนการเป็นอย่างไร
2. บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานวิเทศสัมพันธ์ ในส่วนของนักศึกษาลาวและกัมพูชาเป็นอย่างไร
3. ความรับผิดชอบของอาจารย์/บุคลากรคืออะไร เป้าหมายหลักคืออะไร
4. หน่วยงานมีกิจกรรมสนับสนุนนักศึกษาลาวและกัมพูชาอย่างไร
5. การปฐมนิเทศเป็นอย่างไร ช่วยได้มากน้อยแค่ไหน ดีหรือยัง ต้องการปรับอย่างไร
6. กรณีที่นักศึกษามีปัญหาต้องการความช่วยเหลือ กลไกที่พยายามช่วยเหลือเหล่านั้นเป็นอย่างไร
7. ช่องทางในการให้คำปรึกษาหารือในเวลามีปัญหาเป็นอย่างไร
8. อยากให้อาจารย์/บุคลากรช่วยสะท้อนให้เห็นปัญหาในภาพรวมของนักศึกษาลาว/กัมพูชาเป็นอย่างไร
9. ข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษาลาว/กัมพูชา อาจารย์ผู้สอน ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง หรือหน่วยงานอื่นๆ

ภาคผนวก ค

ถอดบทสัมภาษณ์

กลุ่มที่ 1 นักศึกษาจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวที่ได้รับทุนรัฐบาลไทย สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (สพร.) กระทรวงการต่างประเทศ จำนวน 17 คน

1. นักศึกษาลาวคนที่ 1 (LS1, สัมภาษณ์, 3 ตุลาคม 2557)

ถาม: ตอนนี้อยู่ที่เมืองไทยกี่ปีแล้วครับ

ตอบ: สองปีห้าเดือน

ถาม: ทุนที่ได้รับกี่ปีครับ

ตอบ: สองปีครึ่ง

ถาม: แสดงว่างานจะเสร็จแล้วใกล้จะได้กลับบ้านแล้ว

ตอบ: ใช่แล้วครับ สอบแล้ว เหลือแต่รูปเล่มออกมาก็จะได้กลับบ้านแล้วครับ

ถาม: ขอลายย้อนกลับไปตั้งแต่เริ่มต้น แรงจูงใจที่ขอทุนมาเมืองไทยเป็นยังงัยบ้างครับ

ตอบ: ไม่ถึงกลับแรงจูงใจนะ ได้ทำงานอยู่แล้วก็มีความคิดขึ้นมาว่าอยากจะพัฒนาตนเอง แต่ที่มาเรียนมันไม่ได้ตรงกับสายที่เราเรียน คือเรียนกฎหมาย แต่ทำงานเกี่ยวกับการพัฒนา ก็เลยไปคุยกับบอสว่า อยากจะเรียน เขาบอกว่าจะไปเรียนที่ไหน? ก็ไทยนี่แหละ

ถาม: รับราชการด้วย

ตอบ: ค่ะ เป็นข้าราชการแล้ว

ถาม: ที่ไหนครับ

ตอบ: กระทรวงแห่งการแผนการและการลงทุน อยู่กรมร่วมมือสากล

ถาม: ที่เวียงจันทน์ หรือครับ

ตอบ: ค่ะ แต่รับผิดชอบงานเกี่ยวกับ เขาจะแบ่งเป็นโต๊ะใครโต๊ะมัน แต่ขอทุนจากต่างประเทศเข้าไปพัฒนาคุณภาพ และได้รับจากประเทศ เยอรมันกับรัสเซีย อยากพัฒนาตนเอง

ถาม: แล้วทัศนคติของเราเป็นอย่างไรบ้าง แล้วพอมารเรียนแล้ว แตกต่างจากที่คาดหวังไว้ไหมครับ

ตอบ: แตกต่างมากค่ะ คิดว่าตัวเองก็มีความกล้าหาญมากขึ้น คือดูที่ทำงานที่นั่น คือเราไปประชุมหรือ พิธีเซนต์งานก็ไม่ได้มีคนเยอะนะค่ะ แต่ที่ได้มาเรียนที่นี่ ก็เขียนบทความและได้ไปนำเสนอที่ขอนแก่น ที่คนเยอะคนสนใจก็ถาม เออเราก็ตื่นเต้นดี ทำให้เราพัฒนาขึ้นมาก ดีมากค่ะที่ได้มาเรียนที่นี่

ถาม: ก่อนที่มาเมืองไทยมีการเตรียมตัวอย่างไรบ้าง

ตอบ: ก็ไม่ได้เตรียมตัวมากค่ะ ทาง สพร. ก็ได้เตรียมเอกสารไว้ให้ว่าต้องเตรียมตัวแบบนี้ แต่ก่อนที่จะมาเรียนก็เคยได้ไปทำงานอยู่ที่เชียงใหม่สองเดือน

ถาม: ทำอะไรครับที่นั่น

ตอบ: ก็เกี่ยวกับการพัฒนาชนบทไปฝึกอบรมที่นั่น อยู่ทีศูนย์ห้วยฮ้างไคร้

ถาม: แล้วคิดว่าพอมารเรียนแล้วบทบาทของมหาวิทยาลัยอุบลฯ อย่างวิเทศสัมพันธ์ และคณะของเรามีการจัดกิจกรรม ช่วยเหลือ หรือสนับสนุน อย่งไรบ้างครับ

ตอบ: สำหรับเรื่องที่สำคัญ ก็มีแต่ให้ช่วยประสานงานระหว่างนักศึกษาลาวกับคนที่ให้ทุน สพร. ให้ช่วยประสานงาน หรือ ที่คณะก็มีบทบาทมากให้ทั้งความรู้และทั้งทางเงินทุนก็ด้วย แบบว่าได้ไปนำเสนองานทางคณะก็ออกให้ค่าลงทะเบียน ค่ารถ ค่าเดินทาง ค่าอะไรเขาก็ออกให้

ถาม: ได้ร่วมกิจกรรมอะไรบ้างไหมครับ

ตอบ: ร่วมกิจกรรมช่วงที่คณะเปิดบ้านศิลปศาสตร์ แต่ร่วมกับการงานบัณฑิตก็คือไปแข่งกีฬาที่สงขลา

ถาม: ก็คือมีกิจกรรมทุกอย่าง เข้าร่วมหมดเลยนะครับ แล้วคิดว่าการปฐมนิเทศมันเป็นอย่างไร มันดีหรือเปล่า แล้วถ้ามันดีไม่ดียังไง อยากจะเสนอแนะอะไรบ้าง เพราะว่าเขาแค่ให้การประสานงานและอยากให้ทำอะไรให้เรามากกว่านี้ไหม

ตอบ: ก็มากคะ สำหรับการประสานงาน และตัวอย่างคือหอพักถ้าเทียบกับ มหาลัยอื่นเขาก็ให้ที่อยู่ดี และไม่ใช่ว่าที่นี่ไม่ดีที่นี่ก็ดี ให้เรื่องความปลอดภัยให้อยู่กับเด็ก ป.ตรี แต่ว่าเราก็ผู้ใหญ่แล้วมีความคิดเป็นผู้ใหญ่ คือที่ลาวมันก็มีเฉพาะจุดของนักศึกษาต่างชาติ แต่ว่าเคยขอ ให้อยู่ด้วยกันหรืออยู่ข้างนอก แต่เขาไม่ให้ เขาให้อยู่ข้างในกับเด็ก ป.ตรี ที่แรกก็ทนอยู่ก็คุยกับทาง สพร. ได้รู้จักรุ่นพี่ ทาง สพร. ก็บอกให้ทนเอา เดียวก็จะจบแล้วทนเอา แต่มีรุ่นก่อนๆที่มาเรียนเขาได้ออยู่ข้างนอกคะ อยู่หอพักบ้านบั่วอะไรสักอย่าง

ถาม: คือตอนนี้หมายถึงว่า ห้องนั้นมันต้องแชร์กับคนอื่นหรือครับ

ตอบ: ไม่คะ คนละห้องเลย

ถาม: เวลาถ้ามีปัญหากับการเรียนการใช้ชีวิต จะมีวิธีการจัดการกับปัญหานั้นอย่างไร

ตอบ: สำหรับการเรียนถ้ามีปัญหา ก็จะคุยกับอาจารย์ ที่ปรึกษา หรือไปอ่านหนังสือที่ห้องสมุด ส่วนเรื่องของการใช้ชีวิตก็จะมีเพื่อนด้วยอยู่คนละคณะ

ถาม: ช่วยระบุได้ไหมครับว่ามีเพื่อนสนิทกี่คน

ตอบ: มีประมาณ 5-6 คน

ถาม: เป็นคนลาวหมดเลยหรือครับ

ตอบ: เป็นคนไทย ส่วนคนลาวจะมี 20 คน

ถาม: กลุ่มนี้ 20 คน สนิทกันดีใช่ไหมครับ แล้วไปทำกิจกรรมอะไรกันบ้างครับ

ตอบ: ก็คือในมหาวิทยาลัย เขาจัดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมเราก็มาร่วมแสดง เราก็มาร่วมกิจกรรมแบบนั้น แล้วทุกๆ เทอมจะมีการเรียกกันมาคุยว่าการเรียนเราเป็นยังไง แล้วการใช้ชีวิตเป็นยังไง แล้วเราจะเลือกประธานนักศึกษาลาว ปีที่แล้วเราก็คือเป็น ปีนี้ก็เป็นพี่ที่เรียกเอากอยู่ แต่ปีนี้พี่เขาไม่ว่าง ทำแล็บอยู่

ถาม: ส่วนเรื่องของที่พัก

ตอบ: เรื่องของที่อยู่อาศัย เรื่องค่าไฟก็ได้ไม่ได้เสียตายดั่งค์อะไร เขาให้สองเดือนสำหรับค่าไฟ แต่ว่าที่หอพัก ห้าพัน ทั้งหมดเป็น เจ็ดพัน

ถาม: เรื่องค่าน้ำ ค่าไฟอย่างไรละครับ

ตอบ: ค่าน้ำ ค่าไฟ ทั้งหมดนั้นแหละ สองพันบาทต่อเดือน ค่าห้องก็ห้าพันต่อเดือน แต่ที่นี้ก็ได้ใช้ไฟอะไรมากมาย มันเกินสองพันแล้วต้องไปจ่ายเอง แต่ห้องมันก็มีตู้เย็นแต่ก็เปิดปกติ คือกลางวันเราก็ไม่ได้อยู่ อยู่ตอนกลางคืนและค่าไฟมันเกิน แต่ที่หลักๆคือเดือนมิถุนายน เรากลับบ้านกลางๆเดือน แต่ไม่เป็นไร แต่เม.ย.-พ.ค.ไม่อยู่ พอกลับมาพบว่าเม.ย.ค่าไฟ 400-500 บาท พ.ค. 600 บาท และมี.ย. 2,161 บาท ก็ไม่รู้ว่ามันขึ้นมาได้ไง คือ ฝ่ายวิเทศาโทรมาว่าจ่ายค่าไฟด้วยมันเกิน ก็เลยสงสัยว่ามัน

เกินได้ไง ก็ไม่ได้ใช้อะไรมาก ก็ไปถาม ก็ไปจ่ายให้เขา เขาก็บอกไม่รู้ว่าจะถ้าเกินแบบนั้น มีทุกคนนะที่เป็นแบบนั้น

ถาม: แล้วตอนนี้มีการแก้ไขหรือยัง

ตอบ: คือไปคุยกับวิเทศแล้ว เขาก็บอกว่า จะตรวจสอบให้ ก็ไม่รู้ว่าจะขึ้นเกินขนาดนั้น เขาก็ว่าตัวเลขมันกระโดด ก็ไม่น่ากระโดด เดือนเม.ย.ไม่ได้อยู่เลยห้อง ไม่ใช่เยอะงะ ที่แรกก็มาถึงเดือนหนึ่ง มาอยู่ 5 เดือน มันก็จะขึ้นเป็นทีละ 500 บาท เดือนนี้ 1,000 บาท 1,500 บาท แบบนี้นะ แต่อีกที่มีปัญหาคือตอนที่พวกเราจะเข้ามาคณะแยกย้าย คือพวกเราเสนอว่าอยากได้ห้องเป็นห้องกิจกรรมของนักศึกษาลาว แต่ที่เคยขอเนะ วิเทศเขาก็เลยบอกว่าจะจัดให้ แต่ว่ามาถึงขนาดนี้ยังไม่ได้จัดให้เลย เขาก็รับปากว่าจะจัดให้ เพราะว่าทุกเทอมเราต้องมีกิจกรรม ที่คุยกันเรียกกันมาคุย

ถาม: เรื่องของสื่อบ้างนะครับ เห็นบอกว่ามีทีวี อยากรู้ว่าดูทีวีช่องไหน

ตอบ: ก็ดูทุกช่องคะ ที่สำคัญก็มีช่อง 3 นั้นแหละคะ

ถาม: ชอบดูรายการอะไรครับหรือละครเรื่องไหนครับ

ตอบ: ละครก็ไม่เท่าไรห์ ตอนเช้าก็ เรื่องเล่าเช้านี้

ถาม: คิดว่าสื่อไทยนำเสนอข่าวเป็นอย่างไร เพราะว่ามีเคสของคนลาวที่ถูกฆาตกรรมที่กรุงเทพ

ตอบ: ก็เชื่อเนะที่เขาไปชันสูตรอะไรนั้นนะ ที่แรกก็ไม่เชื่อว่าเขาจะตกมาได้ไงคือแบบว่า เหมือนเขามีคนผลัก ไม่คิดว่าจะกระโดดลงมาเอง เพราะว่าอยู่ชั้นแปดชั้นเก้า แต่ที่เขาไปชันสูตรเนี่ย ที่เขาตกถ้ามีคนผลักเขาจะกระเด็นไปไกลไง ที่นี้เขาตกมันใกล้ๆ คล้ายๆเขาจับอยู่ราวแล้วก็ตกลงมา ก็ดูออกว่าเขาทำ ก็เข้าใจว่าเออ เขาไม่แบบ ไม่หาข้อมูลแบบถ้าไม่อยากจะให้คนลาวไปพูดว่า ไทยไม่ยอมรับผิดชอบอะไรอย่างนี้ ก็คิดท้อๆไปไม่ได้ใส่ใจอะไร เขาก็ผิดเองที่ไปมีความสัมพันธ์แบบนั้นก็รู้เลยว่าเขามีครอบครัว หลักๆคือทั้งสามคนที่ทำงานอยู่ที่เดียวกัน อยู่ที่ตัวบุคคลจะไปมองว่า ทางไทยไม่รับผิดชอบก็ไม่ดี พูดแบบนี้ก็ได้คะ

ถาม: คิดว่าสื่อไทยกับสื่อลาว มีความแตกต่างกันยังไงบ้าง เช่น เพลง ภาพยนตร์

ตอบ: ต่างคะ ที่ลาวไม่ค่อยมีเป็นภาพยนตร์เป็นอะไร แต่จะมีเป็นเพลงแต่มีไม่เยอะมาก

ถาม: คือส่วนมากอยู่ที่ลาวก็ดูละคร ดูหนังไทยอยู่แล้ว เพราะหาได้ตามปกติ

ตอบ: คะ เปิดดูก็มีช่องไทยเยอะเลย รับได้ เพราะว่าที่ลาวก็ไม่มีละคร

ถาม: การที่เขาบอกว่าประเทศไทยกับประเทศลาวเป็นบ้านพี่เมืองน้องกัน รู้สึกยังไงกับคำๆนี้

ตอบ: ก็ไม่รู้สึกอะไร ก็ดีถ้าไทยรับลาวเป็นน้องหรือว่าจะรับเป็นเพื่อนบ้านอะไร ก็ไม่เป็นไรคะ ถ้าเป็นอดีตจะไม่สนนะ แต่เอาปัจจุบัน อนาคตดีกว่าอดีตมันก็ผ่านมาแล้ว

ถาม: มองตัวเองยังงัยบ้าง ภาพรวมทั้งหมดเลย จนกระทั่งสองปีห้าเดือนที่อยู่เมืองไทยที่เรียน ที่นี้และที่ ม.อุบลฯ ที่จังหวัดอุบลฯ เรื่องการเรียน เรื่องการใช้ชีวิต อะไรทุกอย่างเลย

ตอบ: เรื่องการใช้ชีวิตก็ต้องปรับ อยู่ที่ลาว เรื่องการเรียนก็ไม่มีอะไรมาก ดีหมดคะ คือดีเพราะว่ามันก็เหมือนกับลาว มันไม่ได้มีความวุ่นวายอะไรมาก ถ้าอยู่กรุงเทพฯจะตอบอีกแบบหนึ่ง ถ้าเราได้อยู่แบบนั้นมันมีความวุ่นวายงะคะ แต่ที่เรายู่มันก็ไม่มีอะไร

ถาม: สุดท้ายอยากฝากอะไรถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการที่จะรับนักศึกษาเข้ามาใหม่บ้าง อยากให้เราเพิ่มเติม ปรับปรุง พัฒนาอะไร เพื่อให้นักศึกษาแลกเปลี่ยน นศ.ที่รับทุนจากลาวมาในรุ่นต่อไป

ตอบ: น่าจะฝากถึงหน่วยงานที่รับนะ มันไม่ค่อยมีปัญหาหรอกคะ หน่วยงานที่รับ แต่ที่มีปัญหาคือที่ลาว คือกระทรวงศึกษาเป็นคนที่ประสานกับ สพร. กระทรวงศึกษาของลาว สพร. จะประสานงานไป

ที่กระทรวงศึกษาของลาว และเขาจะแจกทุนรอบต่อไป ถ้าจะฝากถึงก็คงจะฝากถึงหน่วยงานของตนเองคะ ที่ทางแบบทางชนบท ต่างจังหวัด เขาก็อยากมาเรียนแต่เขาไม่มีโอกาสได้เรียน เขาก็จะแจกทุนเฉพาะในเวียงจันทน์ คือเพื่อนที่อยู่ต่างแคว้นเขาก็จะติดต่อมาว่า เออเป็นไง แบบอยากมาเรียนไหม แต่ที่มาเรียน เขาไม่ได้แจ้งโดยตรงนะ แต่เราจะถามทางทุนเองเลย ถามพี่ที่ สพร. ว่าพี่มันเป็นอย่างนี้ทุนนี้ เขามันเป็นทุนเปิด ใครจะสอบก็ไปเลย ได้เลย แต่ต้องเป็นพนักงานข้าราชการแล้วก็เลยไปสอบ สอบชิงทุนมาเขาไม่ได้ คือถ้าไปตามระเบียบของมันนะคือเขาจะแจ้ง กระทรวงประมาณ 3 คอร์ส มาเรียน ค่าเทอมก็ประมาณ 12,000 บาท และก็อุปกรณ์ซื้อหนังสือ เทอมละ 5,000 บาท และค่าใช้จ่ายชีวิตประจำวันก็คือ 7,000 บาทต่อเดือน รวมทั้งหมดคือ 14,000 บาท ที่ได้จาก สพร. แล้วเขาก็หักออกไปค่าหอพัก 7,000 บาท

ถาม: ขอบคุณสำหรับข้อมูลที่เป็นประโยชน์นะครับ

2. นักศึกษาลาวคนที่ 2 (LS2, สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2557)

ถาม: สอบถามว่าเหตุผลหรือแรงจูงใจในการมาเมืองไทยเป็นอย่างไรบ้างครับ

ตอบ: เหตุที่มาเมืองไทย คือ เราเป็นข้าราชการเป็นอาจารย์ที่ ม.จำปาสัก เหตุผลแรกก็อยากจะยกระดับความรู้ อันที่สองคณะเกษตรของ ม.อุบลฯ กับคณะเกษตรของ ม.จำปาสัก มีการเซ็น MOU ร่วมมือด้วยกัน ทางคณะเกษตรของ ม.อุบลฯ ก็ขอทุนโครงการร่วมมือระหว่างประเทศลาวกับประเทศไทย ที่ให้คณะเกษตรโดยเฉพาะ มันจะแตกต่างกับทุนทั่วไปของที่ว่าได้รับทุนมา อย่างเช่น คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มันจะต่างกับคณะเกษตรศาสตร์ เฉพาะเกษตรศาสตร์ ของ ม.จำปาสัก นะคะไม่ใช่ ม. อื่น ไม่ใช่สหวัณนะเขต ไม่ใช่ที่ประมง แต่เฉพาะแต่ ม.จำปาสัก มันจะมีเซ็นร่วมกัน เขาจะขอทุนให้เป็นปริญญาเอก 3 ทุน แล้วก็ปริญญาโท 6 ทุน แต่ว่าแต่ละปีจะมีเอก 1 และโท 2 แต่มันจะหมดทุนในรุ่นนี้ละ เสร็จสิ้นหมดแล้วเขาก็จะเขียนมาใหม่ มันก็มีจุดติดอยู่ตรงที่นี้ แล้วอันที่สามก็ ม.อุบลฯ มันก็ใกล้ ม.จำปาสัก แค่นี้และก็วัฒนธรรมการพูดการจาใกล้เคียงกัน แล้วก็คนอุบลมันก็เหมือนกับคนที่ประเทศลาว โดยเฉพาะพวกคนปากเซ อาหารการกิน การดำรงชีวิต มันก็ไม่ค่อยแตกต่างกันเท่าไร แล้วก็บุคลิกนิสัยของคนที่อยู่อุบลมันก็ได้แตกต่างกัน คุณก็สนุกดี นิสัยดี

ถาม: พอมาเรียนแล้วเป็นยังไง รู้สึกแตกต่างจากที่คิดไว้ไหม

ตอบ: ต่างมากคะ เพราะว่าอย่างที่เรียนจบปริญญาโท ไม่ตรงกับสาขาที่ส่งมาอันนี้มาเรียนปริญญาเอกเป็นสาขาเทคโนโลยีการอาหาร มันก็ยากนิดหนึ่ง เนื่องจากว่าทางม.อุบลฯ โดยเฉพาะทางคณะเกษตรที่ให้ทุนไป ไม่มีคนที่จะจบปริญญาโทมาต่อนี้ อย่างจบเคมีมาเลยคิดว่าอย่างน้อยเคมีมันก็เป็นพื้นฐานของเทคโนโลยีการอาหาร ที่นี้มันมันก็ได้คิดว่ามันจะยุ่งยากขนาดนี้ สับสนมาก เครียด เพราะว่าเราได้มาลงเรียนวิชาปรับพื้นฐานกับนักศึกษา ป.ตรี อันที่สองวัยเราก็แก่แล้ว ที่นี้ก็ลำบากก็มาเรียนคอร์สเวิร์ค จากนั้นมาก็เทคโนโลยีการอาหารจะให้เขียนอย่างที่ปริญญาเอกจะให้เขียนรายงาน กลางคืนมาเขียนบทรายงานเพื่อจะเอาไปสอบ กลางวันก็เรียน ก็เลยลำบาก ก็เลยรู้สึกเครียดในช่วง 1 ปี แล้วก็ปีที่ 2 เทอมแรกก็สอบ พอผ่านช่วงนี้ก็ทำแล็บ ช่วงนี้ก็เข้าที่เข้าทางแล้ว ไม่มีปัญหา

ถาม: เวลามีปัญหา มีใครมารับฟังหรือว่าจะหาทางออกวิธีไหน

ตอบ: เวลามีปัญหาส่วนมากจะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งจะให้แนวทาง จะคอยแนะ คอยปลอบใจ คอยให้กำลังใจ เข้าไปหาท่านแล้วพูดคุยตัวต่อตัวเลย เพราะว่าอาจารย์ก็เปิดใจเลยให้เราพูดคุย อาจารย์ก็เข้าใจเรา ก็โชคดีได้อาจารย์ที่ปรึกษาดี ปรึกษาได้ทุกเรื่องเลยอย่างเช่น เรื่องหอพัก ที่อยู่อาศัย บางครั้งอาจารย์ก็โทรไปหาสำนักงานกิจกรรมนักศึกษา ตั้งแต่แรกที่ผ่านมา ทุนนี้นักศึกษาลาวเขาจะ

ให้อยู่ตามใจอยู่ข้างนอก ในอัตราที่ 7,000 บาท แต่ว่าทางนี้จะตัดเงินจากบัญชีเลยที่ 7,000 บาทก็ไม่มีปัญหา แต่ว่าช่วงที่มาทางมหาวิทยาลัยให้เข้ามาอยู่ที่หอใน ที่นี้มาแรกๆ มันก็ยังปรับตัวไม่ค่อยได้ เพราะให้ นศ.ป.โท ป.เอก ไปอยู่กับ นศ. ป.ตรี ที่นี้ ป.ตรี เขาก็เพ็งจบ ม.ปลายมา มันก็ยังเอะอะโวยวายอะไร เราก็ปรับตัวยาก เพราะว่าเราเรียนหนัก พอเรียนหนักมันก็ปรับใจยาก เพราะในส่วนตัวเราก็ไม่ค่อยแข็งแรงเป็นโรคหัวใจ ที่นี้เขาก็ให้ขึ้นไปอยู่ชั้น 4 และมั่งลวดอะไรมันก็ไม่ค่อยดีนะ แล้วก็เขาบอกว่าเขาจะหาที่ประชุมที่ร่วมกัน เพราะว่า นศ. ลาว มันก็ต้องมีกลุ่มนักศึกษา เคยขอข้ามเส้นแล้ว เพราะว่าหอหญิง กับหอชายมันขึ้นหากันไม่เหมาะ เพราะเวลาที่เรารวมชีวิตด้วยกัน ที่ลาวเขาเรียกว่า “ร่วมชีวิตการเมือง” แล้วจะได้รู้ว่าคนๆนี้เป็นยังไง การเรียนเป็นยังไง การดำรงชีวิต ออกนอกกลุ่มนอกทางใหม่ ผิดประเพณีลาวไหม อะไรประมาณนั้น เพราะต้องได้คุมครองดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน เพราะเราก็เป็นผู้ใหญ่เราก็ต้องได้ดูเขา ที่นี้สมมุติว่ามันไม่มีที่ๆให้เรา รวม เพราะว่ามันไม่ใช่คณะเดียวกัน มันต้องอยู่ที่คณะแตกต่างกัน แล้วมันไม่มีห้องให้เราประชุมเวลาเราจะพูดคุยกัน หนึ่งอาทิตย์จะได้ร่วมกันหรือว่าหนึ่งเดือนจะได้ร่วมกัน พูดคุยกัน แต่เขาก็สัญญาจะให้ แต่ว่าวันที่ 28 พฤษภาคม 2012 จนถึงปัจจุบันก็ยังหาไม่ได้ แต่ว่าพูดไปมันก็ได้พูดเพียงแค่นั้นก็เลยไม่พูดเลย อันนี้คือปัญหาการดำรงชีวิต แต่ว่าถ้าเป็นไปได้ ถ้านักศึกษาต่างชาติเข้ามาครั้งต่อไปก็อยากให้ออกมาให้จัดสรรที่พักนักศึกษาต่างชาติโดยเฉพาะอยู่ด้วยกัน เพราะว่าเราก็เป็นบัณฑิตแล้ว หญิง – ชาย อยู่ด้วยกันนะ เขาก็ดูแลตัวเองได้อยู่ เพราะการเรียนบางคน มาแรกๆก็ยังไม่รู้ว่าจะหาข้อมูลยังไงจะเรียนวิธีไหน ก็เลยต้องได้เอาใจใส่ช่วยกัน ที่นี้ถ้ากลางวันเรามาเรียน กลางคืนเราจะได้อาบน้ำคนรุ่นเก่าแต่ว่าบังเอิญมันก็ไปหากันไม่ได้ พอจะลงมามากันข้างล่างที่มันจะมีโต๊ะอยู่หน้าหอ มันก็มีนักศึกษา ป.ตรี นั่งเต็มไปหมด มันก็เลยไม่ค่อยสะดวก ที่นี้ก็อยากให้ออกให้ ถ้าจัดให้เขาก็จัดให้ที่ๆมันเป็นห้องรับรอง ห้องรับรองมันจะไม่มียะเปียงอยู่ข้างหลัง เพราะว่าเราไม่ใช่เข้ามาเรามาฝึกอบรมว่าจะอยู่ 1 อาทิตย์ 2 อาทิตย์ เรามาอยู่เป็น 3 ปี 4 ปี มันก็ต้องมีการตากเสื้อผ้า มันไม่มีที่ตากเสื้อผ้า ห้องมันก็แคบๆ แล้วก็ที่ทำอาหารก็ไม่มี เพราะว่าเราก็ต้องมาดำรงชีวิตเหมือนกับบ้านเราใช้ไหม

ถาม: ในส่วนของเพื่อนสนิท เพราะว่าเราดูมีเพื่อนคนไทยซึ่งให้ถึง 4 คณะเนน มีกี่คนที่เป็นคนไทย

ตอบ: ก็ส่วนมากน้องนักศึกษาที่ ป.โท แล้วก็ผู้ช่วยวิจัยก็เยอะนะ นักศึกษา ป. ตรี ก็เรียนด้วยก็เป็นปีเลย ก็สนิทกับเขาอยู่

ถาม: คิดว่าความแตกต่างทางวัฒนธรรมไทยกับลาวมีอะไรที่เด่นชัดที่สุดครับ

ตอบ: ความแตกต่างก็ถ้าเป็นที่อุปถัมภ์ลาวมันก็ใกล้เคียงกัน มันก็ไม่ได้แตกต่างกันมาก

ถาม: ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์ผู้สอนหรือว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตอบ: เอาเป็นแต่ละประเด็นไปนะ หน่วยงานทางวิชาการ การทำแล็บ ตอนนี้ก็มีปัญหาคือว่าเจ้าหน้าที่ห้องแล็บดูเหมือนว่าจะไม่ให้ความร่วมมือ อำนวยความสะดวกสบาย เพราะว่าเขาเป็นเจ้าหน้าที่ห้องแล็บ แล้วก็การพูดการจาก็ไม่ค่อยจะโอเค ก็อย่างที่ว่าพูดแหละ ประเทศลาวการศึกษามันต่ำไม่เคยมีแล็บ อย่างเช่นสาขาเทคโนโลยีการอาหารไม่มีเลย พวกเครื่องมือที่ใช้มันก็เป็นเครื่องมือชั้นสูง เราก็ไม่รู้มาก่อน ที่เจอคนไทยเองขนาดอาจารย์ก็ยังไม่รู้ เขาก็เก็บกดตันว่าเออเราต้องได้เรียนรู้เองนะไม่มีใครสอนหรอก ก็ไม่กล้าพูดนะกลัวว่าพูดไปแล้วเดี๋ยวมีผลกระทบมาจากเรายังไม่จบก็เลยคิดว่าเขาเป็นเจ้าหน้าที่ทำไมเขาพูดแบบนั้น เขาเป็นคนสอนเรานะ ทำไมเขาไม่ให้ความร่วมมือ ก็โมโหมากเลย ก็เลยคิดว่า คิดอยู่ในใจนะว่าลูกเขาเกิดมานะลูกเขากินข้าวเองหรือว่ามีใครป้อนนะก็เลยคิดอย่างนั้นนะ ส่วนแล็บมันก็มีหลายห้องในส่วนที่เขาให้ความร่วมมือก็มี ส่วนที่ไม่ให้ความร่วมมือก็มี

ถาม: วิเทศสัมพันธ์ละครับ เขาช่วยดูแลไหมครับ

ตอบ: วิเทศสัมพันธ์ เขามีหน้าที่ดูแลนักศึกษาต่างชาติใช้ไหม เคยขอเรื่องว่าอย่างน้อยๆก็ขอให้มาดูแลเราบ้าง ว่าสักหนึ่งปีที่เรียกนักศึกษามาคุยกันว่ามีข้อเสนออะไรไหม ก็มาดูแลเป็นยังไงบ้าง เออ ก็อย่างที่ว่านั่นแหละคนเราไกลบ้านไกลเมืองมา ถ้ามีคนหนึ่งที่เปรียบเสมือนเป็นผู้ใหญ่ผู้หนึ่งที่ดูแลเราถามเป็นยังไงบ้าง เราก็รู้สึกดีใจแล้วใช้ไหม เขาก็บอกขอโทษๆ ไม่มีเวลาวางมา แต่ก็ไม่กล้าพูดหรือทักนะว่าไม่มีเวลาได้ไง ก็ให้เวลาบ้าง ปีหนึ่งสักหนึ่งครั้งก็ยังดี ถ้ามันไม่มีเวลามันเป็นไปไม่ได้ เพราะว่าคุณรับเรามาแล้ว เป็นการร่วมมือระหว่างประเทศก็ต้องดูแล ก็ต้องถามสุข ทุกข์บ้าง ว่าเป็นอย่างไงใช้ไหม

ถาม: ในส่วนของอาจารย์ผู้สอนละครมีข้อเสนอแนะอะไรไหม เรื่องของวิชาการที่นี้เป็นยังไงครับ

ตอบ: วิชาการของที่นี่เต็มที่ ร้อยเปอร์เซ็นต์เลย พูดได้เลย ดีมากแน่นมาก ถ้าจบไปได้ก็จะเป็นคนเก่งเลยนะ คือ เขาสอนให้หมดเลย อย่างที่ ม.อุบลฯ งานวิจัยไม่ได้ก็คือไม่ได้ จะหย่อนยานไม่ได้ ก็เข้าใจเพราะว่าเคยเป็นอาจารย์ แต่ว่าบางคนเขาก็อาจจะไม่เข้าใจเพราะเขาไม่เคยเป็นอาจารย์ เพราะว่าอาจารย์เขาก็อยากให้นักศึกษาได้ คนที่เป็นอาจารย์มาก่อนก็เข้าใจ เขาก็พูดว่าไม่มีหย่อนยานนะ คุณได้พวกคุณก็ได้คุณไม่ได้ก็ไม่ได้ Advisor ก็ดีก็มีบางคน Advisor ก็ไม่ดีอย่างบางคณะนี้ไม่เคยสนใจหรือว่ามันเป็นทุนที่ร่วมมือกันหรือเปล่าเราก็กังไม่แน่ใจ

ถาม: ขอบขอบคุณสำหรับความร่วมมือนะครับ

3. นักศึกษาลาวคนที่ 3 (LS3, สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2557)

ถาม: ขอเริ่มที่คำถามแรกนะครับ แรงจูงใจในการมาเมืองไทย หรือรับทุนของเมืองไทยที่เป็นยังไงบ้าง หรือเหตุผลที่มาเมืองไทย

ตอบ: เหตุผลที่มาเมืองไทย อยากจะนำเอาความรู้แหละ ก็คืออย่างที่เห็นนักวิชาการไทยที่มีความรู้ค่อนข้างเก่ง ก็เลยสนใจมาเรียน

ถาม: อันนี้เห็นบอกว่าถูกส่งมา ม.จำปาสักเป็นคนส่งมา แล้วพอมามาเมืองไทยเป็นอย่างที่คิดไหมครับ

ตอบ: ก็ดีคะ

ถาม: ตรงกับที่เรามองไว้เลยว่ามหาวิทยาลัยที่פקต่างๆเป็นแบบที่เราคาดหวังไว้

ตอบ: ก็เราทราบข้อมูลอยู่แล้วจากรุ่นพี่ว่ามันเป็นยังไง ก็มาอยู่ก็ไม่ต่างจากที่คิดคะเพราะว่าเรารู้ข้อมูลอยู่แล้ว

ถาม: ตอนนี้เพิ่งเรียนได้ 3 เดือนใช้ไหมครับ การเรียนที่เป็นไปบ้างครับต่างจากที่ลาวบ้างไหม รูปแบบการเรียนการสอน

ตอบ: แตกต่างคะ เพราะว่าอยู่ที่นี่สื่อการเรียนการสอนอะไรก็พัฒนามากกว่าที่บ้าน

ถาม: ก่อนที่จะมา มีการเตรียมตัวยังไงบ้างครับ

ตอบ: ก็ฝึกอ่านภาษาไทย ฝึกภาษาไทยประมาณปีหนึ่ง

ถาม: เรียนยังไงครับ เรียนด้วยตัวเองหรือว่าไปลงเรียนกับอาจารย์คนไทยด้วยกัน

ตอบ: ไม่คะเรียนด้วยตัวเอง ก็ฟังเพลงบ้าง อ่านเอกสารอะไรที่เป็นของไทย และก็เข้าเว็บที่เป็นภาษาไทย

ถาม: การปฐมนิเทศ คิดว่ามีส่วนช่วยเราไหมครับ

ตอบ: การปฐมนิเทศจัดที่ขอนแก่น ส่วนของม.อุบลฯ มีแจ้งคะ ว่าต้องปฏิบัติตัวยังไงบ้าง ต้องทำตัวยังไงบ้าง เกี่ยวกับทุน คือ แจ้งหมดเลย

ถาม: มีปัญหาในการเรียนหรือการใช้ชีวิตบ้างไหมครับ ลองยกตัวอย่างให้ฟังหน่อยครับมีอะไรบ้าง

ตอบ: การเรียนที่นี้กับที่นั้นก็ค่อนข้างต่างกันนะ ก็ต้องปรับตัวยากตอนแรกๆ การใช้ชีวิตก็ไม่ยากนักคะ ก็ติดเรื่องของการเรียนมากกว่า อาจจะเป็นเรื่องการเขียนนะคะ อ่านนะอ่านได้คะ แต่เราเขียนภาษาไทยไม่ถูก แล้วก็ออกเสียงไม่ถูก อ่านนะเข้าใจอ่านได้

ถาม: อยากให้มีการอบรมเพิ่มเติมไหมครับ โดยที่ ม.อุบลฯเป็นคนจัด เรื่องการสอนภาษาไทยหรือการเขียนอะไรอย่างนี้

ตอบ: ก็ดีคะที่จะสอนภาษาไทย

ถาม: เวลามีปัญหาจะพูดคุยกับใครครับ

ตอบ: เพื่อนคะ ก็มีบ้างที่แชทใน facebook แต่ส่วนใหญ่จะใช้วิธีคุยกันแบบตัวต่อตัว ก็ใช้แบบมาทานข้าวด้วยกันแล้วก็คุยกันอะไรแบบนี้ แต่บางครั้งก็กินกับเพื่อนบางครั้งก็กินคนเดียว ส่วนเพื่อนคนไทยก็สนิทประมาณ 3 – 4 คน ส่วนใหญ่จะถามเรื่องการเขียนมากกว่าเพราะเขียนไม่ค่อยถูก

ถาม: ที่พักอาศัยเป็นอย่างไร

ตอบ: ก็ไม่ค่อยชอบแต่ก็พออยู่ได้ อยู่คนเดียว เวลาว่างก็ดูทีวี ดูได้ช่องเดียว คือ ช่อง 7

ถาม: ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์ผู้สอน ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง หรือหน่วยงานอื่นๆ อยากเสนออะไรครับ

ตอบ: ยังไม่มีนะคะ เพราะว่ามายังไม่นานยังไม่รู้จะมองตรงไหน

ถาม: ขอบขอบคุณสำหรับความร่วมมือนะครับ

4. นักศึกษาลาวคนที่ 4 (LS4, สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2557)

ถาม: มีแรงจูงใจอะไรที่ทำให้มาเมืองไทยครับ

ตอบ: สิ่งแรกครับ คือ เทคโนโลยีเกี่ยวกับการเกษตรที่นี้จะสูงมากครับเพราะว่าจะโดดเด่น ในแถบอาเซียนของเรานั้นในบรรดา 4-5 ประเทศ มีเวียดนาม ลาว ไทย กัมพูชา มีอะไรต่างๆ ในเขตนี้นึกว่าไทย จะโดดเด่นที่สุดในเรื่องการเกษตร และเทคโนโลยีจะล้ำหน้ามากครับ

ถาม: จึงทำให้ตัดสินใจมาที่นี่ เพราะว่าตรงนี้บอกว่าเลือกที่จะมาเอง ตอนนั้นสมัครอะไรยังไง ทำไมถึงได้มา

ตอบ: ที่แรกก็สมัครไปสอบทุนของฟิลิปปินส์ แต่สอบตกภาษาอังกฤษ ได้แค่ 4.5 เขาอยากได้ 5.5 ผมสอบตก Grammar แล้วผมก็เลยไม่ได้แต่เพื่อนอีกสองคนที่ไปสอบด้วยกันเขาได้ 5.5 ก็เลยได้เขาก็เลยได้ไปเรียนที่ฟิลิปปินส์ แล้วผมก็ได้มาดูทุนตัวนี้ ผมก็เลยว่า อ้อ มันก็เหมาะสมแล้วก็สอบเป็นภาษาอังกฤษเหมือนเดิมครับแล้วก็ได้ประมาณที่ 5 แล้วก็มาอยู่ตรงนี้

ถาม: เขามีเงื่อนไขของทุนนี้ยังงัยบ้างครับ

ตอบ: เงื่อนไขของทุนนี้ก็แค่ต้องเป็นข้าราชการของลาวหรือว่าเป็นนักศึกษาทั่วไปที่ว่าการที่จะเรียนที่ไทยและมีคนต้อง มีจุดประสงค์ที่แน่นอนว่าจะเรียนอะไรระบุไปเลย ผมก็ระบุไปผมอยากเรียนประมง สาขานั้นๆ เกี่ยวกับการจัดการ ก็สมัครเลย สอบก็สอบเป็นภาษาอังกฤษครับของ สพร. ที่ออกในลาว หลังจากสอบภาษาอังกฤษเสร็จ 10 ข้อก็มีให้สอบสัมภาษณ์ครับสัมภาษณ์ เป็นภาษาอังกฤษก็มาสัมภาษณ์ครับแล้วเขาก็โทรบอก ขอแสดงความยินดีด้วยนะคุณสอบติดเขาจะแบ่งออกเป็นสองลักษณะ คือ ทุนที่ไปสอบสัมภาษณ์ แล้วสอบติด ได้ทุน MOU แล้วก็ไม่ต้องสอบตัวนั้นก็จะได้เลย

ถาม: แล้วของคุณเป็นรูปแบบไหน

ตอบ: เป็นทุนเปิดครับ ไม่ต้องสอบ MOU ผมแค่รู้ข่าวผมเลยมาสอบกับเขาเฉยๆ แล้วก็ติดด้วย ก็โชคดีไปครับ

ถาม: แล้วพามาเรียนแล้วตรงกับที่เราคาดหวังไหม

ตอบ: ตรงมากครับ เป๊ะเลยครับ ที่จริงก็ไปสอบที่ขอนแก่นด้วย ไปที่ขอนแก่นไปเตรียม ที่จริงก็ตั้งใจเลือกที่ขอนแก่น แต่ว่าขอนแก่นเขาแนะนำมาอีกที่ว่าถ้าอยากทำแล็บ มีแล็บเยอะก็ต้องเป็นอุบล ทางขอนแก่นก็แนะนำมาที่อุบล ผมก็ไม่ทราบว่าที่อุบลมีแล็บเกี่ยวกับประมง แบบการกระทำแบบลงสนาม ทำในประมง ในแล็บ ในหนอง ในบ่อ ในโคลนอะไร ผมก็ไม่รู้ว่ามี แต่ทางขอนแก่นแนะนำมาผมก็ตัดสินใจเลยครับไม่รีรอ แล้วทาง สพร. เองก็แนะนำด้วยว่า อยู่อุบลก็ดีนะ ผมก็ตัดสินใจเลยครับ

ถาม: แล้วมีปฐมนิเทศไหมครับ

ตอบ: ตอนช่วงที่ผมมาผมมาไม่ทันครับ เพราะว่าผมต้องได้ไปเคลียร์งานที่ทางลาวก่อนครับ เพราะผมมาในนามข้าราชการก็เลยต้องเคลียร์

ถาม: ตอนนั้นเป็นข้าราชการอะไรครับ

ตอบ: เป็นอาจารย์สอนที่มหาวิทยาลัยที่สระหว้านะเขตครับ

ถาม: สอนเกี่ยวกับอะไรครับ

ตอบ: สอนเกี่ยวกับประมง และคณะวิทยาศาสตร์อาหาร

ถาม: พอมมาถึงที่เมืองไทยแล้ว เห็นที่พักแล้วรู้สึกยังไงครับ

ตอบ: รู้สึกเหมือนกับบ้านตัวเองเลยครับ สิ่งแรกคือบรรยากาศเหมือนบ้านตัวเองเลยครับ เลยไม่รู้สึกรำคาญ

ถาม: โอเค ใหมครับ อยู่แล้วมีความสุขไหม

ตอบ: โอเค ครับ ก็ตอนช่วงแรกๆ ก็เครียดมากครับ เพราะว่ายังไม่ชินกับสถานที่เท่าไร แต่พออยู่ไปสักอาทิตย์หนึ่งก็พออยู่ได้ครับ

ถาม: ตรงนี้ระบุว่าเปิดดูสื่อของไทยระดับ 5 ช่องโทรทัศน์ที่ดูคือช่องไหนครับ รายการอะไรบ้าง

ตอบ: อันแรกนะครับ ThaiPBS/ VOICE TV เป็นข่าวเศรษฐกิจ การเมืองครับ ลีกลับนำค้นหาครับ ในส่วนของละครไทยก็เปิดแบบผ่านๆครับ

ถาม: ภาพยนตร์ของลาว ให้คะแนนระดับ 5 มีเรื่องอะไรบ้างครับ

ตอบ: ใช่ครับ ชอบมาก ผมชอบดูหนังเก่าๆ เช่น ฮักอีหลี ฮักอ่า หล้า สะบายดีหลวงพระบาง 1 2 ครบหมดเลยครับ

ถาม: ต้องการที่จะใช้สื่อเหล่านี้ช่วยให้ตัวเองรู้สึกเพลิดเพลินไหมครับ

ตอบ: คิดถึงบ้านก็เปิดเพลงลาวฟัง ดูละครลาว

ถาม: รู้สึกยังติดขัดในเรื่องอะไรอยู่บ้างครับ โดยเฉพาะการใช้ชีวิต

ตอบ: อย่างเช่นถ้ามีเหตุการณ์อะไรที่เราไม่คาดคิดเกิดขึ้น เช่น ยกตัวอย่างเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใน ม. ยังตกใจหัวงันใจอยู่เล็กน้อยว่ามีเรื่องอะไร มันก็มีเหตุทะเลาะวิวาทเล็กๆน้อยๆของเด็กเราก็กวไป กวแล้วก็จะปรับตัวยังงั้น เราก็อึดใจไป ไม่ได้ไปที่ไหนบ่อยอยู่แต่หอ คณะ แล้วก็ฟาร์ม ประมง แค่นั้น 3 ที่

ถาม: แล้วไปเที่ยวข้างนอก หรือที่ไหนบ้างครับ

ตอบ: ยังไม่ได้ไปไหนเลย อยู่แต่ในหอ แล้วก็คณะ การประมง ครับ แค่นั้น 3 ที่ครับ

ถาม: อาหารการกินละครับ เป็นอย่างไร

ตอบ: กินตามธรรมชาติเลยครับ เพราะว่าที่มหาวิทยาลัยมันจะมีพวกอาหารธรรมชาติเยอะมาก อย่างเช่น ผมจะพูดยังงั้น ที่นี้เขาไม่ชอบบริโภคกัน เช่น เป็นผักธรรมชาติที่อยู่ตามริมทางครับ อย่างเช่นผักขี้เหล็กอะไรต่างๆ เราเก็บมาทำได้ครับ

ถาม: นำมาประกอบอาหารกินเองไหมครับ

ตอบ: ใช่ครับ ไม่ได้ซื้ออาหารครับ

ถาม: ตรงนี้ตอบว่ายังมีเพื่อนสนิทเป็นคนไทยหรือครับ มีคบบ้างไหม

ตอบ: มีก็ไม่เชิงว่าเป็นเพื่อน เป็นรุ่นน้องเค้าก็ช่วยแนะนำครับ ก็ประมาณหนึ่งครับ

ถาม: รุ่นน้องที่เป็นคนไทย ก็คนครับ

ตอบ: ประมาณ 4-5 คนครับ แต่ก็ไม่ใช่เพื่อนสนิทครับ เขาก็เกรงใจเพราะว่าเป็นรุ่นพี่เขา

ถาม: แล้วพอเวลามีปัญหา ที่บอกเรื่องทะเลาะวิวาทที่กังวลใจ หาทางออกหรือว่าพูดคุยอะไรยังไงกับใครบ้างครับ

ตอบ: ก็ไม่ครับ มีแต่ไปถามเพื่อนคนลาวด้วยกันครับ ว่าถ้าเรามีเหตุการณ์อย่างนั้นเราจะทำยังไงครับเขาก็แนะนำ ไม่ต้องไปยุ่งเกี่ยวเลย อยู่ทีห้อยอย่างเดียว ดูเฉยๆ ไม่ต้องให้ความคิดเห็น

ถาม: เพื่อนสนิทคนลาวมีกี่คนครับ

ตอบ: ก็มีรุ่นพี่ 2 คน กับรุ่นน้อง 2 คน

ถาม: สุดท้ายแล้วอยากฝากอะไร หรือเสนอแนะอะไรเกี่ยวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยหรือนักศึกษาลาวที่จะได้รับทุนในรุ่นต่อไป

ตอบ: ก็อยากให้เพิ่มภาษาอังกฤษอีก อยากให้ภาษาอังกฤษที่ออกข้อสอบไปครอบคลุมมากกว่านี้ ก็ส่วนมากออกจะเป็นในเชิงของเกษตรหมดเลยครับ ประมาณ 70 ข้อ แต่จะออกเป็นเกษตร 50 ข้อ เหลือนั้นก็เป็นความรู้ทั่วไปเป็นภาษาอังกฤษหมด แต่อยากให้ครอบคลุมบ้าง มีทั้งการเมืองบ้าง ทั่วๆไป เกี่ยวกับพวก business พวกมหาวิทยาลัยต่างๆ เพราะว่ามันจะมีหลายสถานศึกษาที่เขาอยากเข้ามาสอบและเขาอยากเรียนแต่เขาสอบไม่ได้เลย เพราะว่าความรู้นั้นไม่กว้าง คำถามมันไม่กว้างแล้วเขาตอบไม่ได้เลย เพราะว่ามันจะมีเด็กเกษตร อย่างผมก็จบเกษตร ผมก็ตอบเกษตรได้

ถาม: เปิดโอกาสให้สาขาอื่นเข้ามาสอบไหม

ตอบ: ใช่ครับ คือมีอะไรให้เขาลองสอบ แต่ถ้าเป็นภาษาอังกฤษโดยรวมน่าจะได้ จะเป็นเกี่ยวกับศัพท์วิชาการต่างๆน่าจะดี เป็นภาษาอังกฤษก็ต้องให้มันครอบคลุมทุกสาขานะครับ

ถาม: ส่วน ม. อุบลฯ ของเรา อยากเสนออะไรไหม คณะเกษตรหรือหน่วยงานวิเทศสัมพันธ์

ตอบ: ก็ไม่มีครับ ก็ดี ทุกอย่างดีแล้วครับ ในระดับของผม

ถาม: ขอบขอบคุณสำหรับความร่วมมือนะครับ

5. นักศึกษาลาวคนที่ 5 (LS5, สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2557)

ถาม: แรงจูงใจอะไรในการมาเมืองไทยครับ

ตอบ: มีหลายอย่างครับ ทั้งประสบการณ์ และเรื่องวิชาการ ที่ไม่เคยได้ลงมือทำ ทั้งผสมผสานของพริก

ถาม: สาขาอะไรนะครับ

ตอบ: สาขาพืชสวน

ถาม: ถูกส่งมาจากที่ไหน

ตอบ: หน่วยงานของรัฐบาลลาวครับ

ถาม: รับราชการอะไรมาก่อนครับ

ตอบ: รับราชการเป็นครู ที่มหาวิทยาลัยจำปาสัก สาขาปลูกพืช

ถาม: พอมาถึงที่นี่แล้ว แตกต่างจากที่คิดไว้มากน้อยแค่ไหน

ตอบ: แตกต่างมาก ก่อนไปเรียนก็ได้ไปเตรียมความพร้อมที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นเวลา 2 เดือน 8 วัน

ถาม: ช่วยได้มากไหมที่ไปเตรียมความพร้อม

ตอบ: มากครับ ผมไม่รู้ครับว่าภาษาไทยเขียนยังไง แต่พอได้เรียนแล้วก็รู้ว่ามันยากครับ

ถาม: เรียนภาษาไทยมาก็ปีแล้วครับ

ตอบ: 2 เดือน 8 วันครับ

ถาม: แล้วพูดภาษาไทยกันในห้องเป็นยังไงบ้าง มีอุปสรรคปัญหาอะไรบ้าง

ตอบ: ก็มีบ้างครับ บางคำพูดออกเป็นภาษาลาว ยังสับสนอยู่

ถาม: ถ้ามีปัญหาแบบนี้ปรึกษาใครครับ

ตอบ: ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาครับ

ถาม: อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถคุยได้ทุกเรื่อง เรื่องปัญหาส่วนตัวหรือเรื่องอื่นๆก็ได้ใช่ไหมครับ

ตอบ: ใช่ครับ

ถาม: มีปัญหาอะไรที่หนักใจไหมครับ

ตอบ: มีปัญหาการเรียนครับ งานวิจัย บางครั้งค้นหาข้อมูลก็หาไม่เห็น ก็ต้องถามพี่ที่มาก่อนเพราะเขารู้ว่าฐานข้อมูลอยู่ตรงไหนเขาช่วยเราได้ครับ

ถาม: คำถามสุดท้ายครับ มีอะไรจะเสนอแนะไหมครับ

ตอบ: ครับ ขอเสนอเรื่องการไปมา เรื่องที่อยู่อาศัย เพราะว่าตอนไปที่โรงแรมอาศัยอยู่ 2 คน มันไม่เป็นส่วนตัว แล้วก็เรื่องจำภาษา เรียนภาษาให้เรียนน้อยเกินไป

ถาม: ขอบขอบคุณสำหรับความร่วมมือนะครับ

6. นักศึกษาลาวคนที่ 6 (LS6, สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2557)

ถาม: แรงจูงใจหรือเหตุผลที่อยากมาเมืองไทยคืออะไรครับ

ตอบ: ชอบภาษาไทยครับ

ถาม: สอบคัดเลือกเป็นอย่างไรบ้างครับ

ตอบ: ไปเข้าร่วมเลยสอบได้ครับ

ถาม: คนสมัครเยอะไหมครับ

ตอบ: ก็เยอะอยู่ครับ แต่ไม่ถึง 100 คน

ถาม: มาเรียนแล้วตรงกับที่คิดในใจหรือเปล่า ความคาดหวังเป็นอย่างไรบ้าง

ตอบ: ก็เรียนถูกสายอยู่ครับ ก็ได้เรียนสัตวศาสตร์ สมดังที่ตนเองอยากเรียน

ถาม: ก่อนที่จะมาเมืองไทยมีการเตรียมตัวอะไรบ้างครับ

ตอบ: ก็ไปที่ขอนแก่น ไปเรียนภาษาไทย

ถาม: เรียนอยู่ที่กี่เดือนครับ

ตอบ: 21 วัน เป็นคอร์สเรียนภาษาไทย ซึ่งเพิ่งมาเรียนภาษาไทยครั้งแรกที่นี่

ถาม: การปฐมนิเทศเป็นอย่างไรบ้างครับ

ตอบ: ไม่ได้เข้าครับ ติดเรียน

ถาม: กิจกรรมอื่นๆ เข้าร่วมบ้างไหมครับ

ตอบ: กิจกรรมอื่นก็ไปบ้างครับ กีฬา ฟุตบอล คือ ผมจะเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นกีฬาตลอด ก็มีตักบาตรด้วยครับ

- ถาม: เวลามีปัญหาเรื่องการใช้ชีวิตเรื่องการเรียน ปริญญาใครครับ
 ตอบ: ปริญญาอาจารย์ครับ
 ถาม: ติดต่ออาจารย์ทางไหนครับ เช่น โทรศัพท์ หรือติดต่อทาง Facebook ครับ
 ตอบ: เดินไปหาแล้วไปคุยเลยครับ
 ถาม: ส่วนใหญ่จะไปปรึกษาอาจารย์เรื่องอะไรครับ
 ตอบ: ปัญหาเรื่องการเรียน อาจารย์บอกว่าค่อยทำความเข้าใจไป ไม่ต้องเร่งรีบ
 ถาม: อยู่ที่นี่มีเพื่อนสนิทกี่คนครับ
 ตอบ: เพื่อนสนิทเป็นคนลาว 2 คน
 ถาม: เวลาไปกินข้าวไปกินกับใคร
 ตอบ: ไปกินด้วยกันกับเพื่อน ไปกินข้างนอกอยู่หน้ามอ
 ถาม: ที่พักอาศัยเป็นอย่างไรครับ อยู่คนเดียวหรือว่าอยู่กับเพื่อนๆ ครับ
 ตอบ: อยู่หอ อยู่ห้องคนเดียวเลยครับ
 ถาม: อยากเสนอแนะให้กับมหาวิทยาลัยของเราหรือว่าเพื่อนๆ ที่จะมาในรุ่นต่อไปไหมครับ
 ตอบ: ไม่มีครับ
 ถาม: ขอบขอบคุณสำหรับความร่วมมือนะครับ

7. นักศึกษาลาวคนที่ 7 (LS7, สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2557)

- ถาม: แรงจูงใจหรือเหตุผลในการมาเมืองไทยเป็นอย่างไรครับ
 ตอบ: ทางรัฐบาลลาวร่วมมือกับทางรัฐบาลไทยมอบทุนให้สองทุนที่มีชื่อว่า สพร. ซึ่งจะมีทุนปริญญาเอก 1 ทุน และทุนปริญญาโท 1 ทุน
 ถาม: เรียนสาขาอะไรครับ
 ตอบ: ปริญญาเอก สาขาพืชสวน เข้ามาศึกษาเมื่อปี 53 เป็นอาจารย์จาก ม.จำปาสักมาก่อน
 ถาม: พอมาเรียนแล้วเป็นอย่างไรที่คาดคิดไว้ไหม
 ตอบ: เป็นไปตามที่คาดคิดครับ
 ถาม: ก่อนที่จะมาเมืองไทยมีการเตรียมตัวอย่างไรบ้างครับ
 ตอบ: การฝึกฟังภาษาไทย เขียนภาษาไทย เขาให้ฝึกอยู่กับวิเทศสัมพันธ์ก่อน 2 เดือน
 ถาม: คิดว่าเพียงพอไหมครับ
 ตอบ: ตอนนั้นผมเป็นรุ่นแรก ระบบเขายังไม่รู้ว่าการเรียนเพียง 2 เดือนมันจะทำให้นักศึกษาปรับตัวได้เร็วไหม
 ถาม: การปฐมนิเทศเป็นอย่างไรครับ
 ตอบ: รุ่นของผมไม่มีการปฐมนิเทศครับ แต่จะให้ป็นหนังสือคู่มือแทน
 ถาม: บทบาทของมหาวิทยาลัยหรือวิเทศสัมพันธ์เป็นอย่างไรครับ
 ตอบ: วิเทศสัมพันธ์เขาก็จะเป็นหลักให้เรา หากว่าเรามีปัญหาหรือไม่เข้าใจในทุนเขาก็จะให้ความรู้กับเรา
 ถาม: เขาได้มีการจัดกิจกรรมอะไรให้หรือเปล่า
 ตอบ: ก็จะมีงานพบปะต่างชาตินี้มาเรียนที่ ม.อุบลฯ
 ถาม: คิดว่ากิจกรรมพวกนั้นช่วยไหม
 ตอบ: มันก็ช่วยให้เราได้รู้จักเพื่อนคนต่างชาติ และมีการแลกเปลี่ยนวิชาความรู้

- ถาม: เวลาที่มีปัญหาในการใช้ชีวิต การเรียน มีการแก้ปัญหาเหล่านั้นยังไง
- ตอบ: ถ้าเป็นเรื่องการเรียนก็จะไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาเกือบหมดทุกอย่าง
- ถาม: เพื่อนสนิทมีกี่คน มีประเทศอะไรบ้าง
- ตอบ: ส่วนมากก็จะเป็นเพื่อนที่มาจากมหาวิทยาลัยเดียวกันที่ได้ร่วมงานด้วยกันมา
- ถาม: ส่วนใหญ่กินข้าวกับใครไปกินข้างนอกไหม
- ตอบ: ก็ทำกินกันในหอตัวเองกับเพื่อน
- ถาม: โทรศัพท์ของไทย ดูช่องไหนบ้างครับ
- ตอบ: ส่วนมากจะดูข่าวช่อง 5, 7, 9 เพราะว่าเขาให้ประโยชน์กับเรามากๆเลยชอบดู
- ถาม: คิดว่าเขานำเสนอข่าวเป็นอย่างไรบ้างครับ
- ตอบ: การนำเสนอส่วนใหญ่เขาก็นำเสนอเป็นส่วนรวมทั้งกีฬา การเมือง เรื่องบันเทิง
- ถาม: สำหรับข้อเสนอนะ ถึงอาจารย์ มหาวิทยาลัย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือรุ่นน้องต่อไป อยากจะเสนออะไรไว้บ้างครับ
- ตอบ: ถ้าเป็นไปได้อยากให้เพิ่มทุน หากเพิ่มไปอีกสักเทอมก็ดี
- ถาม: มีเรื่องอื่นๆอีกไหมที่จะฝากถึงเพื่อนรุ่นต่อไปหรือหน่วยงานของลาวเกี่ยวกับการคัดเลือก
- ตอบ: การคัดเลือกนี้สำคัญ อยากเสนอแนะเกี่ยวกับเงินเดือน ปริญาโทกับเอกเงินเดือนมันเท่ากัน คือ 7,000 บาท คือเราไม่อยากเปรียบเทียบคือไปเรียนอยู่ประเทศอื่นเขาก็จะแบ่งเป็นขั้นตาม ป.ตรี ป.โท ป.เอก ในการเรียนมันก็มีความยากที่แตกต่างกันนะ อย่างเราเรียน ป.เอกมันก็มีความยาก แต่ที่นี้ ป.โท ป.เอกได้เท่ากัน
- ถาม: ขอบขอบคุณสำหรับความร่วมมือนะครับ

8. นักศึกษาลาวคนที่ 8 (LS8, สัมภาษณ์, 21 ตุลาคม 2557)

- ถาม: เหตุผลหรือแรงจูงใจของการมาเมืองไทยเป็นอย่างไรบ้าง?
- ตอบ: เหตุผลคือได้รับทุนมาเรียนก็คือว่าเมืองไทยมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน สนใจอยากมาเรียน ก็เลยตัดสินใจมาเรียนที่นี้ก็รวมทั้งมหาวิทยาลัยนี้มี MOU หรือ มีข้อตกลงร่วมกันอยู่แล้วก็เลยได้มาเรียน
- ถาม: รับราชการด้านไหนมาครับ
- ตอบ: อาจารย์สอนเกี่ยวกับชลประทาน อยู่มหาวิทยาลัยจำปาสักครับ แล้วหน่วยงานก็เลยส่งมาที่นี้เป็นการเดินทางมาไทยครั้งแรก
- ถาม: ได้เรียนภาษาไทยบ้างไหมครับ
- ตอบ: ก็มาเรียนตั้งแต่เขียน ก ข ค ครับ ก็ใช้เวลาเรียนทั้งหมด 4 เดือนครับ
- ถาม: ก่อนหน้านั้นรู้ภาษาไทยมาก่อนหรือเปล่าครับ
- ตอบ: ก็ฟังออกแต่เขียนไม่ได้ครับ
- ถาม: สรุปว่าเพิ่งมาเริ่มเขียนตอน 4 เดือนที่อบรม แล้วตอนเรียนภาษาไทยเรียนที่ไหนครับ
- ตอบ: เรียนที่สำนักอธิการ ทั้งรุ่นที่มาพร้อมกันตอนปี 2555 ทั้งหมด 9 คน
- ถาม: พอมาเรียนแล้วเป็นไปอย่างที่คิดไหม
- ตอบ: เหมือนอย่างที่คิดไว้แหละครับ คือ ผมมาเรียนด้าน IT แล้วก็มีความสุขดี อาจารย์ที่มาสอนก็มีแต่คนเก่งๆทั้งนั้นเลยครับ
- ถาม: ก่อนที่จะมาเมืองไทยมีการเตรียมตัวอะไรบ้างครับ เช่น ด้านวัฒนธรรม

ตอบ: ก็ไม่ได้เตรียมตัวอะไรเลยครับก็มาปกติ ด้านวัฒนธรรมผมเรียนรู้จากทีวีอยู่แล้วครับก็ดูทีวีครับ

ถาม: ทีวีดูช่องไหนครับ

ตอบ: ช่องที่ดูประจำคือช่อง 3 และช่อง 7

ถาม: รายการอะไรครับ

ตอบ: ก็ดูทั่วไปเลยครับ ทั้งรายการข่าวและรายการบันเทิง ก็ดูทุกอย่างก็พอรู้เรื่องวัฒนธรรมเมืองไทยอยู่บ้าง ส่วนหนึ่งไม่ค่อยชอบดูครับ แต่ชอบดูรายการทีวีมากกว่า

ถาม: มีการปฐมนิเทศหรือเปล่าครับ

ตอบ: มีการปฐมนิเทศอยู่ครับ ครึ่งวัน

ถาม: คิดว่าดีไหม หรือมันช่วยได้หรือเปล่าครับ

ตอบ: ก็ดีครับการปฐมนิเทศมันจะช่วยให้เรื่องการสืบค้นข้อมูลต่างๆและเรื่องการวิจัยเป็นหลักๆ

ถาม: อยากให้เขาเพิ่มเติมอะไรให้ไหม

ตอบ: จริงๆก็ดีแล้วครับ

ถาม: เข้าร่วมกิจกรรมอะไรไหมครับ

ตอบ: ก็มีอยู่ครับ การเข้าร่วมกีฬา การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เรื่องการเต้นรำ เวลาว่างก็ได้ไปเที่ยวงานพวกแห่เทียนพรรษา ไหลเรือไฟ

ถาม: เวลาที่มีปัญหาเรื่องการเรียน เรื่องการใช้ชีวิตจะมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร

ตอบ: ส่วนมากก็จะเป็นเพื่อนนักศึกษา บางครั้งก็เพื่อนอยู่ที่หอหรือไม่ก็เป็นเพื่อนคนลาวเหมือนกัน หลังจากปรึกษาเพื่อนเสร็จแล้วก็จะไปปรึกษากับอาจารย์

ถาม: ส่วนมากปรึกษาที่ไปปรึกษาเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรครับ

ตอบ: ส่วนมากเรื่องที่ปรึกษาก็จะเป็นเรื่องเรียน แต่ถ้าไปปรึกษากับเพื่อนๆก็จะเป็นเรื่องเงิน

ถาม: เรื่องเงินเป็นไงบ้างครับ พอหรือไม่พอ

ตอบ: มันขึ้นอยู่กับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนถ้าเดือนไหนมีค่าใช้จ่ายมากมันก็ไม่พอครับ ส่วนมากหมดกับการกลับบ้าน เพราะต้องใช้เงินเยอะกลับไปทำป่าสักประมาณ 100 กว่ากิโลเมตร ค่าใช้จ่ายประมาณ 400 กว่าบาท

ถาม: กลับบ่อยไหม

ตอบ: ก็เรื่อยๆอยู่ครับ ช่วงเรียน Summer

ถาม: เพื่อนสนิทมีกี่คนและเป็นคนประเทศอะไรแล้วเพื่อนสนิทช่วยอะไรเราได้เยอะไหมเมื่อเรามีปัญหา

ตอบ: เพื่อนสนิทคนไทยมีอยู่คนหนึ่งที่เหลือเป็นคนลาวหมดที่อยู่หอด้วยกัน ส่วนเรื่องปัญหาก็ไม่ค่อยมีปัญหา เรื่องเงินก็สามารถบริหารได้อยู่

ถาม: สำหรับที่พักเป็นอย่างไรบ้าง

ตอบ: เรื่องที่พักก็ได้อยู่ก็อยู่สบายแต่ติดบางช่วง คือ น้ำไม่ค่อยไหลหรือน้ำขาดแต่ก็มีคนมาแก้ไขอยู่โดยภาพรวมก็โอเคอยู่ครับ แต่ถ้าเป็นเรื่องการเรียนผมมาเรียน IT มันขาดพื้นฐานด้านนี้ และอาจารย์ที่มาสอนก็อาจจะเป็นอาจารย์ที่มาจากข้างนอกมาจากกรุงเทพฯ เวลาอยากถามก็ไม่ค่อยสะดวกสักเท่าไร ไม่สามารถไปหาอาจารย์เพื่อที่จะซักถามได้แต่ไม่สะดวก เลยถามเพื่อนที่เรียนร่วมกันแต่ไม่ได้คำตอบเท่าที่ควร เลยไปค้นหาที่ Google

ถาม: ทำวิทยานิพนธ์เรื่องอะไรครับ?

ตอบ: ทำเรื่องการกำหนดยุทธศาสตร์ในการทำพื้นที่ให้เหมาะสม สำหรับชลประทาน คือ ผมจะเอาเครื่องมือ IT อะไรเข้าไปช่วยในการวิเคราะห์แต่มันจะมีปัญหาเรื่องการเขียน Code เรื่องการทำแผนที่ออนไลน์

ถาม: ที่บอกว่ายังคงความเป็นตัวเองไว้ คือ เรื่องอาหาร เป็นอย่างไรครับ

ตอบ: คือเรื่องการกิน บางครั้งกินอาหารไทยๆ คือ อาหารจานเดียว มันไม่ค่อยอึดเท่าไรก็เลยยอมไปซื้ออยู่ที่ตลาดมาทำเองอาหารที่เราทำเองน่าจะดีกว่า เช่น ก๋วยปลา ต้มปลา

ถาม: และคงภาษาพูดไว้คือภาษาลาวใช่ไหมครับ

ตอบ: บางครั้งพูดกับเพื่อนคนไทยผมก็พูดเป็นภาษาลาวๆนี้แหละครับ และเพื่อนเขาก็ฟังเข้าใจอยู่ เพื่อนเขาก็มาจากขอนแก่นสามารถฟังรู้เรื่อง

ถาม: อยากให้เสนอแนะเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องครับ หรือรุ่นน้องที่จะมาในรุ่นต่อไป

ตอบ: ผมอยากเสนอแนะเรื่องการเขียนถ้าเป็นหลักสูตรภาษาไทยก็ควรเขียนภาษาไทยให้ได้ ถ้าหลักสูตรภาษาอังกฤษก็ให้ได้อย่างน้อยหนึ่ง ความหมาย คือ ต้องเก่งภาษาใดภาษาหนึ่งเพื่อที่จะตอบคำถามอาจารย์ได้ ถ้าอาจารย์อ่านมันจะไม่รู้เรื่อง แต่ถ้าพูดพื้นฐานอาจารย์อาจจะเข้าใจ ในเรื่องการเขียนก็ควรเขียนให้เข้าใจ

ถาม: ขอบขอบคุณสำหรับความร่วมมือนะครับ

9. นักศึกษาลาวคนที่ 9 (LS9, สัมภาษณ์, 27 ตุลาคม 2557)

ถาม: แรงจูงใจ/เหตุผลในการมาเมืองไทยเป็นอย่างไร

ตอบ: การศึกษา คือ อยากยกระดับตัวเองด้านความรู้และประสบการณ์เพื่อเพิ่มเติมให้กับหน้าที่การงาน

ถาม: ทำอะไรมาก่อนครับ

ตอบ: ผมเป็นเจ้าของร้านที่อยู่กระทรวงพลังงานและเหมืองแร่ของประเทศไทย

ถาม: ที่ระบุว่าถูกส่งมาเป็นอย่างไรครับ

ตอบ: ที่บอกว่าถูกส่งมา คือ เราสอบได้ทุนหลังจากนั้นทางหน่วยงานเขาจะจัดว่าคุณจะถูกส่งไปเรียนที่มหาวิทยาลัยไหน

ถาม: วิศวกรรม สาขาไหนครับ

ตอบ: วิศวกรรม สาขาโยธาครับ

ถาม: พอมาเรียนเป็นไปอย่างที่คิดไว้ไหมครับ

ตอบ: ที่จริงแล้วก็โอเคอยู่นะ แต่มีบางส่วนที่ยังสับสนอยู่อีกอย่าง คือ เราต้องมาปรับตัวเข้ากับการศึกษาของคนไทย ทั้งด้านวัฒนธรรมและภาษาต่างๆโดยภาพรวมก็ถือว่าลงตัวอยู่ทั้งด้านการศึกษา

ถาม: ก่อนที่จะมาเมืองไทยมีการเตรียมตัวอะไรบ้างครับ และสิ่งที่เตรียมมามีประโยชน์หรือเปล่าครับ

ตอบ: ได้เรียนรู้จากข่าวหนังสือพิมพ์ สำหรับเรื่องการปรับตัวคงไม่ยากเท่าไรส่วนที่มันยาก คือ เรื่องการเรียน เราไม่รู้จากใครเราต้องมาศึกษาด้วยตัวเอง

ถาม: เขามีการอบรมภาษาไทยให้หรือเปล่าครับ

ตอบ: มีอยู่ครับอบรมให้ 3 เดือน

ถาม: ก่อนหน้านี้คุณได้เรียนรู้ภาษาไทยมาก่อนหรือเปล่าครับ

ตอบ: รู้แต่เขียนไม่ได้ครับ และตอนนี้เขียนแต่มันยังสับสนอยู่

ถาม: ตอนนี้ทำวิทยานิพนธ์เป็นภาษาอังกฤษหรือเป็นภาษาไทยครับ

ตอบ: เป็นภาษาไทยครับ

ถาม: มีปัญหาอะไรหรือเปล่าครับ

ตอบ: ก็มีปัญหายู่ครับ แต่ผมใช้อินเตอร์เน็ตเข้าช่วยครับ แต่บางคำศัพท์อินเตอร์เน็ตก็ช่วยไม่ได้ครับ เพราะว่าภาษาไทยเป็นภาษาที่มีความหมายเยอะ เช่น คำเดียวมีหลายความหมายก็เลยยังสับสนอยู่แต่ก็มีโอกาสได้ถามน้องๆอยู่

ถาม: ที่บอกว่าเข้าที่เข้าทางมากขึ้นในการเรียนรู้ประมาณกี่วันครับ

ตอบ: ก็หลังจากช่วงเทอมหนึ่งผ่านไปก็ารู้จักกับอาจารย์และก็น้องๆก็ได้แนะนำว่าต้องปรับปรุงยังงี้และก็จะเริ่มจะเข้าที่เข้าทางมากขึ้น

ถาม: ที่บอกว่ากำลังเครียดสับสนอยู่นี้คืออะไรครับเกิดอะไรขึ้นครับ

ตอบ: หมายความว่าในช่วงที่เก็บข้อมูลทางกงสุลไทยจะไม่ให้ไปเก็บที่ต่างประเทศก็ต้องใช้ทุนตัวเองอย่างเช่นไปเกือบ 3 ครั้ง มันก็หมดตังค์เยอะอยู่

ถาม: ทำเรื่องเกี่ยวกับอะไรครับ

ตอบ: เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในสร้างเขื่อนโดยใช้พลังงานน้ำใน สปป.ลาว จึงต้องไปเก็บข้อมูลที่โน้น เพราะว่าเราจะเอาในช่วงก่อสร้างและมันจะยุ่งยากเกี่ยวกับนโยบายเรื่องงบประมาณ ในขณะที่ไปอยู่เมืองไทยเขาจะให้ออกก่อน ถ้าออกก่อนเราก็จะไม่มีตังค์เพียงพอที่จะไปได้ก็เลยไม่ได้ไป แต่ถ้าจะรบกวนที่บ้านก็ได้อยู่ แต่ก็ไม่อยากรบกวน ถ้าแก้ไขปัญหาก็แก้ไปก่อนเท่าที่จะทำได้

ถาม: อยู่ที่ไหนครับ

ตอบ: เวียงจันทน์ครับ

ถาม: เดินทางไปบ่อยไหมครับแล้วเดินทางยังงี้

ถาม: เดินทางด้วยรถบัสที่ บขส. อุบลฯ-หนองคาย

ถาม: กิจกรรมและบทบาททางมหาวิทยาลัยมีส่วนช่วยได้ไหมครับ

ตอบ: สำหรับกิจกรรมอื่นที่นอกเหนือจากการเรียน ส่วนมากจะไม่เข้าร่วมเลย ส่วนมากจะไปเข้าฟังบรรยายหรือกิจกรรมไปดูงานในส่วนนี้จะเข้าร่วมอยู่ครับ

ถาม: คิดว่าการปฐมนิเทศช่วยได้หรือเปล่าครับ

ตอบ: การปฐมนิเทศก็สามารถช่วยได้เยอะอยู่นะครับ เราจะได้รู้ความรู้ที่อาจารย์จะนำความรู้มาให้แก่เรา

ถาม: ตอนที่มีปัญหาในเรื่องการเรียนและปัญหาเรื่องการใช้ชีวิตในการเรียนมีการแก้ไขปัญหาชีวิตอย่างไรครับ

ตอบ: ส่วนมากก็ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและก็เพื่อนๆที่เป็นคนลาวทุกคนที่มาศึกษา

ถาม: เพื่อนสนิทเป็นคนสัญชาติไหนครับมีกี่คน

ตอบ: ก็ไม่ค่อยมีนอกจากอาจารย์ที่ผมปรึกษาได้ทุกเรื่อง เพื่อนคนไทยไม่มีเลย

ถาม: ส่วนใหญ่เวลาที่กินข้าวกินกับใครครับ เคยออกไปเที่ยวข้างนอกบ้างไหม

ตอบ: ส่วนใหญ่จะไปกินที่ข้างหอซื้อมากิน ส่วนมากเป็นอาหารเดิมๆ

ถาม: อยากทำอะไรไหมครับ

ตอบ: อยากทำเองครับเพราะอยู่ที่ลาวผมจะทำอาหารทานที่บ้านแต่อยู่ที่นี่ต้องซื้อกินตลอด อีกอย่างคือมันจะยุ่งยากเรื่องที่พักด้วย ในช่วง 6 เดือนจะมีแต่ที่พักเฉยๆจะไม่มีระเบียบข้างหลังทำให้ไม่สามารถทำอาหารได้สะดวก

ถาม: ที่พักอยู่คนเดียวสามารถปรับตัวได้หรือเปล่าครับ

ตอบ: ดีครับ

ถาม: ที่นี่ขอกลับไปเรื่องของสื่อนะครับเห็นว่าเรียนรู้จากหนังสือพิมพ์หนังสือพิมพ์อะไรครับ คิดว่าการนำเสนอเป็นอย่างไร

ตอบ: ส่วนมากจะเป็นหนังสือพิมพ์ทั่วไปเพราะเป็นคนชอบอ่านหนังสือพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

ถาม: ที่บอกว่าช่องโทรทัศน์ของไทยระดับ 4 คะแนน ดูช่องอะไรบ้างครับ

ตอบ: ส่วนมากชอบดูช่องที่มีข่าวสารที่มีภาษาอังกฤษ เช่น ช่อง 9 จะเปิดตลอดทำงานไปด้วย และดูโทรทัศน์ไปด้วยก็เป็นทักษะที่จะช่วยได้

ถาม: ละครหรือเพลงละครครับ เห็นละครให้ 3 คะแนน ดูเรื่องอะไรครับ

ตอบ: ส่วนมากจะเป็นละครตอนเย็นๆหน่อย พักผ่อนและกินนอนดูเพื่อผ่อนคลายครับ เกือบทุกวัน

ถาม: มีเรื่องอะไรเป็นพิเศษหรือเปล่าครับ

ตอบ: ดูช่อง 7 ครับ

ถาม: ที่บอกว่ารักษาความเป็นตัวตนไว้อยู่แล้วเอาวัฒนธรรมไทยเข้าร่วมด้วยคืออะไรครับ

ตอบ: รักษาตัวตน คือ การอนุรักษ์เอกลักษณ์ของคนลาวเอาไว้ แต่ถ้าเป็นวัฒนธรรมไทยคือเรียนรู้การปฏิบัติตัวและประสบการณ์เพื่อที่จะสามารถแลกเปลี่ยนได้เล่าให้คนอื่นฟังได้

ถาม: เอกลักษณ์ของความเป็นลาวในความคิดของคุณคืออะไรครับ

ตอบ: การกินครับ การแต่งกาย คือ ต้องแต่งตัวให้เรียบร้อย

ถาม: เรื่องของการกินเป็นอย่างไรรครับ อาหารแต่ละประเภทมีอะไรบ้างครับ

ตอบ: ส่วนมากจะกินผักมากและปลาแต่อยู่ที่นี่ปลาก็ค่อนข้างที่จะไม่เยอะส่วนมากจะเป็นปลาเลี้ยงไม่ใช่ปลารธรรมชาติ จะกินปลาที่มาจากธรรมชาติไม่ใช่ปลาที่เลี้ยงนี่คือความต่าง

ถาม: ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนหรือว่ามหาวิทยาลัย หรือคนที่จะมาในรุ่นต่อไป

ตอบ: ข้อเสนอแนะคือ ถ้าเป็นตัวอาจารย์ก็ดีนะแต่ถ้าคิดในตัวเราอยากให้อาจารย์ที่ปรึกษามีความใกล้ชิด และทำตัวเป็นกันเองอยากให้มามีเวลาที่จะทำตัวเป็นกันเองกับนักศึกษา ตัวอย่างเช่น สมมุติว่าเราต้องไปหาอาจารย์ในวันนี้นะเพื่อที่จะได้สอบถามอยากให้ไปหาอาจารย์ได้ทุกวัน และนั่งคุยแต่อาจารย์ก็ไม่มีเวลามากกว่านั้นหรอก อยากให้อาจารย์มีเวลาอยู่กับพวกเรานานๆกว่านี้หน่อย ส่วนมากนักศึกษาที่ไปหาอาจารย์ไม่เกินคนละ 3 ชั่วโมง ส่วนมากก็ชั่วโมงเดียวเองอาจารย์จะบอกว่าน้อง ป.ตรีมารออยู่นะ เราจะคิดหรือจะพูดอะไรเราก็หวั่นนิดๆความคิดในตอนนั้นมันก็กังวลอยู่ว่าเขามารออยู่นะ ก็คืออยากมานั่งคุยว่าเรามาหาทางในจุดที่ว่าเรายังค้างอยู่คือเรามีบทข้อนี้ที่เรามีปัญหาอยู่ช่วยแนะนำให้สักนิดไหม ถ้าจะบอกว่าคุณทำกัวยเดียว แล้วผมทำไม่เป็น คุณควรที่จะบอกว่ากัวยเดียวคุณควรที่จะค้างน้ำค้างหม้อก่อนนะ ถ้าเราเอาน้ำใส่เราต้องเอาผงชูรสใส่ไหมแล้วใส่อะไรมันควรที่จะรสชาติดีค่อยกินได้ แต่ถ้าไปปรึกษาอาจารย์ก็จะให้คำตอบไม่เพียงพอเท่าไร ถ้าเป็นไปได้อยากให้อาจารย์สนใจนักเรียนจำนวนอันน้อยนิดหน่อยไม่จำเป็นว่ารับ ป.โทแล้วรับ ป.ตรีด้วยในการให้คำปรึกษาก็เข้าใจว่าอาจารย์ทำงานหนักก็ควรที่จะหาอาจารย์ที่มีความเพียงพอไม่ใช่จำนวนจำกัดเวลาสอบถามจะได้สะดวกขึ้น

ถาม: ม.อุบลฯ หรือหน่วยงานวิเทศสัมพันธ์มีอะไรจะเสนอแนะหรือเปล่าครับ

ตอบ: อยากฝากไปทางวิเทศสัมพันธ์อยากให้ดูแลเพิ่มเติมมีปัญหาเรื่องการเข้าโรงพยาบาล

ถาม: เป็นไงบ้างครับ

ตอบ: ไปประกันสังคมไว้ที่โรงพยาบาลราคาแพง ที่ไปครั้งก่อนผมปวดหัวใจแล้วเขาก็ตรวจดูทุกอย่างค่าใช้จ่ายมัน 6,000 บาท แล้วเงินเดือนเขาให้มา 7,000 บาท แล้วผมจะกินอะไรครับ อยากฝากให้ดูแลเรื่องนี้หน่อย และอยากให้วิเทศสัมพันธ์จัดการให้เหมาะสมด้วย เรื่องตรวจสอบสุขภาพประจำปีควรที่จะมีให้ ไม่ใช่ให้เราออกก่อน ถ้าเราออกก่อนแล้วเราจะเอาตัวที่หนักที่หนักใช้ก็เหมือนกับการไปดูงานต้องให้เราออกเงินก่อน สรุปแล้วทุกปีที่ผ่านมา ไม่มีใครอยากไปเลยนะ รู้ไหมทำไมเขาไม่ไปแล้วคุณจะทำอะไรขึ้นมาเพื่อทำอะไร ถ้าเขาไม่ไปคุณสร้างเงื่อนไขมาบอกให้เขาจ่ายก่อนแล้วคุณทำสำเร็จไหม เพราะเขาไม่อยากไปดูงาน เพราะคุณให้เขาออกค่าใช้จ่ายก่อนที่เขาไม่ไปปัญหามันอยู่ที่คุณนะ คุณวางมันเอาไว้ แต่คุณทำไม่ได้หมายความว่าอย่างไร ผมเคยเรียนเรื่องการวางแผน ถ้าคุณวางแผนแล้วคุณต้องทำได้ถ้าไม่มีคนนำไปใช้แสดงว่าแผนของคุณไม่มีประสิทธิภาพ จากการสอบถามนักศึกษาลาวส่วนมากชอบประเทศไทย จากการสอบถามรุ่นน้องว่าพี่ของประมาณไปดูงานได้ไหม ไม่ได้ไปที่จริงเราขอไปแค่ 12,000 กว่าๆ แต่ทางโครงการยื่นปาสักสิทธิ์ มันน่าจะพออะ เราจะไปอยู่สักอาทิตย์แต่เราก็ได้คำตอบมาว่า คุณต้องออกก่อนนะ แต่มันผิดระเบียบทางองค์กร ถ้าอย่างนั้นผมก็ไม่ไปหรอก จากแผนที่วางไว้มันเลยพังไปจริงวางแผนไว้เป็นช่วงไว้เป็นไตรมาส พอผมไปดูงานผมจะไปเก็บข้อมูล และผมก็ทำสิ่งอื่นก่อนผมคิดถึงความเป็นจริงมากกว่า อยากให้แก้ไขในสิ่งที่เป็นไปได้เนอะครับ ไม่ใช่เป็นไปอย่างอาจารย์ที่ปรึกษาที่ไทยบอกว่ามันดูไม่ได้มันเป็นเรื่องต่างประเทศ

ถาม: สำหรับข้อเสนอแนะที่อยากจะฝากถึงรุ่นน้อง

ตอบ: ต้องศึกษาข้อมูลให้ละเอียดก่อนทางด้านทุนว่าเขาให้อะไรบ้าง ให้เตรียมตัวทางด้านข้อมูล คำศัพท์ทางฝั่งไทย

ถาม: คิดว่าจะเรียนเอกต่อที่นี่หรือเปล่าครับ

ตอบ: ที่จริงก็อยากอยู่นะครับแต่มันก็ต้องดูเงื่อนไข

ถาม: ขอถามถึงเพื่อนที่เขาได้พ้นสภาพไป

ตอบ: ทำงานคนละที่กันครับ แต่จะมาสันทกันตอนช่วง 3 เดือนอยู่ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น จากเรื่องนี้ที่เกล้าให้ฟัง คือ เรียนไม่ผ่านหรือสอบไม่ผ่าน แต่ที่จริงเขาบอกว่าเขาเรียนเยอะเกินไปเพราะอาจารย์ให้ลงหนักประมาณ 9 วิชา ที่จริงอยากบอกว่าก่อนที่เราจะมา อยากให้ดูตามเงื่อนไขแล้วอยากบอกอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อเขาพ้นสภาพไปแล้วคุณรู้สึกอย่างไร ถ้าอยู่ฝั่งลาวคือคุณดูแลเขาไม่ได้ นั่นเขาเป็นลูกคุณอีกคนนะ แต่ตอนนี้ลูกคนไปทำเกร แล้วคุณเอาไม่อยู่แล้วคุณจะทำอย่างไร อยากให้คิดว่าทำอย่างไรก็ได้ ให้หาทางออกช่วยเขามันเป็นวิธีที่แก้ไขได้ คุณควรที่จะดูแลเขาให้ดีกว่านี้ อยากให้อาจารย์พิจารณาก่อนที่จะรายงานให้คณะนักศึกษาลาวรู้ก่อน ว่าจะมีการตัดชื่อออกอยากให้อาจารย์ดูแลนักศึกษามากกว่านี้ และฝึกการอบรมก่อนโดยต้องคำนึงถึงจุดๆนี้ เพราะในตอนนี้เขาได้กลับไปทำงานแล้ว

ถาม: มีอะไรเพิ่มเติมอีกหรือเปล่าครับ

ตอบ: อีกคนที่พ้นสภาพไป คือ มาปี 2554 เขาทำงานอยู่ที่สำนักงานนายกฯ จากที่ทราบมาคนนี้เขาไม่เอาการเรียนเท่าไร จะต่างจากกรณีของเพื่อนผม ซึ่งที่ได้ฟังข้อมูลมาก็เหมือนกับเป็นการที่ไม่ได้ให้การดูแลอย่างเต็มที่ และลงเรียนวิชามากเกินไป คือ ถ้าผมเป็นเขาผมก็คงไม่รอดเหมือนกันครับ เราก็อายุ 30 ขึ้นแล้วจะมาบังคับให้เรียนเหมือน ป.ตรี คงไม่ได้ เขาเรียน 5-6 วิชา เขาก็ไปพูดให้ผมฟัง

บ่อยๆว่าเรียนเยอะเกินไป และอีกคนหนึ่งที่มาอยู่กับเขา เขาก็บอกว่าเรียนเยอะเช่นกัน 4-5 วิชา จริงๆ แล้ว 2 คนนี้ช่วยเหลือกันตอนอยู่เรียนภาษาไทยอยู่ที่ ม.ขอนแก่น ระดับรณะไม่ได้มาเอาเปรียบกัน แต่เรามาช่วยเหลือกัน สำหรับคนที่เรียนดีก็ต้องบอกคนที่เรียนไม่ดีจะเป็นคนที่ไม่ค่อยถามถ้าเราไม่รู้ เราก็ควรถามเขาก่อนเราไม่อยากให้เป็นแบบว่ามา 10 คน ได้แค่ 5 คน อยากให้มา 10 คน ก็ได้ 10 คน เพราะว่าอยากให้ผู้ใหญ่หาทางออกให้เขา แต่ยังมีนโยบายที่ว่าถ้าเราเรียนไม่จบเทอมนี้เขาจะยกเลิกเลยครับ ไม่ต้องจ่ายเงินคืนแล้วยกเลิกทุนไป

ถาม: ขอบขอบคุณสำหรับความร่วมมือนะครับ

10. นักศึกษาลาวคนที่ 10 (LS10, สัมภาษณ์, 27 ตุลาคม 2557)

ถาม: เล่าถึงเรื่องของการมาที่เมืองไทยหน่อยครับ ทำไมถึงได้มาที่นี่

ตอบ: เริ่มแรก คือ ต้องการพัฒนาความรู้ทางด้านวิชาการ ก็เลยสนใจอยากจะสอบชิงทุนมา ซึ่งมันใช้อยู่ว่าเป็นข้าราชการแล้วก็มีการคัดเลือกผู้ที่ได้รับทุนเข้ามาเรียน เลือกผู้เข้ามาเรียน

ถาม: จำได้หรือไม่ครับว่าเขาคัดเลือกผู้ที่ได้รับทุนกี่คน มีคนสมัครกี่คน

ตอบ: สายสิ่งแวดล้อมของผมมีอยู่ประมาณ 25 คน

ถาม: 25 คน แล้วเอากี่คนครับ

ตอบ: เอามาใน ม.อุบลฯ แค่ 2 คน เฉพาะเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม

ถาม: ตอนเป็นอาจารย์ที่หลวงพระบาง สอนวิชาอะไรหรือครับ

ตอบ: สอนชีววิทยา ปี 1 ปี 2

ถาม: พอมาเรียนที่เมืองไทยเป็นอย่างไรบ้าง ตรงกับที่คิดไว้ไหม

ตอบ: ก็ตรงอยู่ครับ แต่ว่าเรื่องการปรับตัว ยกตัวอย่าง คือ การเรียนการสอนหรือรูปแบบการเรียนรู้ มันก็ค่อนข้างจะต่างกัน เพราะว่าในสายที่ผมมาเรียนมันเป็นวิทยาศาสตร์ ซึ่งก่อนที่ผมจะมาเรียน ผมเรียน ป.ตรี ผมเรียนวิธีการฝึกสอน ซึ่งอาจจะไม่ได้เน้นเรื่องแล็บ เรื่องงานวิจัยหลักๆเท่าไร ซึ่งเมื่อมาเรียนตรงนั้นมันก็ต้องได้ปรับตัว ทำความรู้จักเรื่องห้องแล็บ เรื่องงานวิจัย เรื่องอ่าน Paper อะไรพวกนี้นะครับ

ถาม: แล้วก่อนที่จะมาเมืองไทย มีวิธีการเตรียมตัวอย่างไรบ้าง

ตอบ: ก็ศึกษาข้อมูลอยู่ว่า ในสายที่เราจะมาเรียนหรือในสายที่สามารถมาเรียนได้ มันมีไหมหรือเขาเปิดรับไหม ก็ได้ศึกษาจากแบบฟอร์ม

ถาม: แล้วพอมาเรียนแล้ว เป็นอย่างที่คิดไหมครับ

ตอบ: มาเจอจริงๆแล้ว ต้องได้ปรับตัว คือแรกๆในหัวข้อที่เขาแจ้งไป คือ การจัดการสิ่งแวดล้อม แต่พอมาที่นั่นมันเป็นเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม คือ มันไม่ตรงกับสิ่งที่เราเลือกไว้ คือ เราอยากจะเรียนในด้านการจัดการมากกว่า

ตอบ: เขาให้เหตุผลหรือไม่ครับ ว่าทำไมต้องเปลี่ยนของเรา

ตอบ: เขาก็ให้เหตุผลคือ ในสายตัวนี้เขาไม่จัดให้มีในรอบปีนี้ ก็เลยต้องเป็นเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม ซึ่งตอนแรกเขาก็ถามอยู่ว่าจะเรียนไหม ได้มาแล้วก็เลยตัดสินใจเรียน โดยใช้การปรับตัวเอา

ถาม: พุดไทยชัดมาก เรียนมาก็ปีครับ

ตอบ: จะพูดว่าเรียนจริงๆก็ไม่ได้ค่อยได้เรียนครับ เพียงแค่หลังจากตอนที่มาแล้ว เขาให้เตรียมภาษาไทยแค่ 3 เดือน

ถาม: 3 เดือน ที่ไหนครับ

ตอบ: เตรียมเขียนนี้แหละครับ ที่วิเทศสัมพันธ์เขาจัดให้ 3 เดือน

ถาม: 3 เดือนคิดว่าพอไหม

ตอบ: ถ้าจะให้พอ ไม่พอ โดยเฉพาะการเขียน เพราะว่าเรื่องพูดอ่าน คนลาวภาษาลาว ภาษาไทย มันค่อนข้างจะคล้ายๆกัน แล้วการที่ได้รับสื่อการศึกษาเหมือนกัน ได้เป็นการเรียนรู้ไปในตัว แต่ประเด็นคือการเขียน อ่านได้แต่บางครั้งก็ ตัวอักษรบางตัว หรือการสะกดคำก็ยังลำบาก

ถาม: บทบาทของวิเทศสัมพันธ์เขาทำได้ดี หรือไม่อย่างไร

ตอบ: ก็จะทำให้เอาตรงๆก็คือว่า ยังไม่เต็มร้อย ประเมินก็ประมาณ 70

ถาม: 70 เปอร์เซนต์ เป็นอย่างไรครับ กับ 30 เปอร์เซนต์ที่เหลือ

ตอบ: 30 เปอร์เซนต์ที่เหลือ คือ อาจจะเป็นเนื่องจากที่เขาทำงานยุ่ง การติดตามนักศึกษาก็น้อยลง

ถาม: การติดตามนักศึกษาน้อยลงใช้ไหมครับ แล้วได้เข้าปฐมนิเทศไหมครับ

ตอบ: ปฐมนิเทศ มีครับ ช่วยได้เยอะเลยครับ เพราะนอกจากที่เราจะเรียนรู้ด้วยตัวเองว่าระบบ หลักสูตร หรือระบบหลักการของมหาวิทยาลัยของแต่ละคณะ มันเป็นอย่างไบบ้าง แล้วก็ผ่านการอบรม หลังการอบรมก็ชัดเจน

ถาม: ในฐานะที่ทำเรื่องกิจการนักศึกษาอยู่ อยากให้เล่าถึงความแตกต่างของนักศึกษาไทยกับ นักศึกษาลาวหน่อยจากที่ตัวเองสัมผัส

ตอบ: จากที่สัมผัสได้ก็คือ เท่าที่มาเห็น การทำงานตัวของไทยค่อนข้างที่จะเป็นระบบ แล้วก็ถ้าจะให้เจ้าหน้าที่ทำงานเกี่ยวกับกิจการนักศึกษาเข้ามาคุม ซึ่งค่อนข้างจะไม่ค่อยเห็น เนื่องจากว่า เป็นการชี้แนะในข้างบนนะครับว่า ทุกอย่างจะมีประธานนักศึกษา เป็นคนพาในการทำกิจกรรมต่างๆที่เกิดขึ้น นอกจากนายกสภามคมนักศึกษา ซึ่งเมืองลาวมันไม่มี

ถาม: แล้วในหลวงพระบาง

ตอบ: ยังไม่มีในส่วนตัวนี้ สภามคมนักศึกษายังไม่มี ซึ่งหลักๆในการทำกิจกรรมแล้วต้องให้เจ้าหน้าที่หรืออาจารย์ไปเป็นผู้นำพา ในการนำพาการแนะนำ

ถาม: เรื่องของ พ่อ แม่ พี่ น้องติดต่อกันตลอดเวลา โดยวิธีการอย่างไร

ตอบ: ใช่ครับ ก็โดยทางโทรศัพท์ โทรทางไกลไปต่างประเทศเลยหรือ ไม่ได้เล่น Facebook เพราะพ่อแม่เขาอายุแก่แล้ว ก็เลยไม่ค่อยใช้ระบบ แล้วตอนที่สอนที่หลวงพระบาง ก็คืออยู่กับพ่อแม่เลย อยู่กับครอบครัวเลย

ถาม: ที่บอกว่ากลับไปเที่ยวจันทน์แล้วความรู้สึกไม่เหมือนเดิมเป็นอย่างไรครับ

ตอบ: ที่จันทน์ไม่เหมือนเดิมก็คือ มันมีการพัฒนาขึ้น มีบ้านเรือน สิ่งสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก รวดจากที่ไม่เคยเห็นติดมาก ก็ติดมากผู้คนไม่เยอะก็เยอะขึ้น เรื่องวัฒนธรรมของวัยรุ่นก็ไม่ต่างจากเมืองไทย

ถาม: ซึ่งแต่ก่อนไม่เป็นใช้ไหม

ตอบ: ถ้าเทียบจากตอนที่ผมเรียน ป.ตรี ก็น้อยนะครับ

ถาม: ทำให้พอกลับไปแล้วไม่เหมือนกับที่เราคิดไว้ มีการเจริญมากขึ้นของเมือง แล้วตอนที่มีปัญหาละครับ เวลาอยู่ที่นี่ ปริญญาใคร

ตอบ: ก็มีปัญหาก็ปรึกษาเพื่อน มีเพื่อนคนไทยด้วยครับ

ถาม: เพื่อนคนไทยก็คนครับ เพื่อนสนิทนะ ขอเป็นเพื่อนสนิท

ตอบ: เพื่อนสนิทประมาณ 3 คนครับ

ถาม: เพื่อนสนิท 3 คน แล้วคุยเรื่องอะไรกันละครับ คุยได้ทุกเรื่องไหม

ตอบ: ทุกเรื่องแหละครับ

ถาม: ทั้งเรื่องชีวิต เรื่องการเรียน ปริญญาได้หมดเลย วิธีการศึกษาจะเลือกเข้าไปคุยหรือโทรศัพท์หรือคุยออนไลน์

ตอบ: เออ คือจะนั่งคุยกันนะครับ ส่วนมากก็เรื่องการใช้ชีวิตนี่แหละครับ ยกตัวอย่างเช่นเรื่องการกินข้าว การใช้ชีวิตประมาณนี้แหละครับ ระบุไม่ค่อยได้ มันเยอะ

ถาม: ที่บอกว่าดูหนังไปดูหนังเรื่องอะไรมาบ้าง

ตอบ: คือ ที่เคยไปก็มีหนังต่างประเทศ Transformers อะไรอย่างนี้ครับ

ถาม: เวลากินข้าวส่วนใหญ่กินกับใครครับ

ตอบ: โดยส่วนมากก็กินกับเพื่อนคนลาวด้วยกัน

ถาม: หอพักเป็นอย่างไรบ้างครับ

ตอบ: หอผมอยู่หอนอก เพราะระยะทุนเงินหมดแล้วเลยอยู่ข้างนอก

ถาม: ตอนนี้ คือ ขยายทุนอยู่ใช่ไหมครับ หรือใช้ทุนของตัวเอง

ตอบ: ตอนนี้ใช้ทุนของตัวเอง

ถาม: ตอนนี้ใช้ทุนของตัวเองแล้ว เขาให้ถึงกี่ปีครับ

ตอบ: เขาให้ 2 ปี ครับ

ถาม: ดังนั้นถ้าเกิน 2 ปี ครับ ก็ต้องจ่ายเอง

ตอบ: ก็ต้องจ่ายเองทุกอย่าง ก็ต้องขอจากที่บ้านส่งให้ ที่จริงก็สามารถหางานที่นี้ได้ แต่ก็ติดอุปสรรค

ถาม: ดูทีวีช่องไหนและรายการอะไรบ้างครับ

ตอบ: ช่อง 3 ช่องเดียวเลยนะครับ ช่อง 3 ก็ ดูรายการส่วนมากก็ข่าวหลักๆก็ข่าว

ถาม: เพลงไทยล่ะครับให้ 5 คะแนนเลย ชอบศิลปินคนไหน

ตอบ: จริงมันก็ได้ทุกเพลงครับ แต่ว่าก็เป็น พลพล ละกันครับ ที่จริงมันก็มีเยอะอยู่ครับ เพราะว่า มันฟังแบบสบายๆครับ

ถาม: คำถามสุดท้ายนะครับ มีข้อเสนอแนะอะไรที่จะแนะนำเพื่อนๆที่จะมาในปีต่อไป ครู อาจารย์ หรือมหาวิทยาลัย เสนอได้หมดเลยครับ

ตอบ: คือจริงๆแล้ว ทุนมันก็มีประจำ แต่ในกรณีของผม คือ เราก็แน่ใจอยู่แล้วว่ามันต้องมาแบบนี้ แต่ว่าก็อยากให้ศึกษาดีๆในส่วนวิชาที่ตัวเองจะมาศึกษา ใช้อยู่ที่ตัวเองอยากจะมาเรียนวิชานี้ แต่ว่าพื้นในการจบปริญญาตรีก็ต้องอยู่ครับ แต่ไม่ตรงจะต้องเพิ่มการตัดสินใจครับ ให้ศึกษาดีๆไม่ใช่ว่าตั้งใจที่จะมาก่อนครับ ให้เตรียมตัว ในการเลือกวิชาที่จะมาเรียน ตรงสายหรือยัง จะไปไหนไหมประมาณนี้ครับ เพราะว่ามามีรุ่นพี่มาพร้อมผม มาพร้อมกันอยู่ 2 คน ซึ่งเขาเข้ามาเรียนในสายวิศวกรรมศาสตร์ แต่พี่อีกคนเขาอยากไปเรียนสิ่งแวดล้อม ที่มันค่อนข้างจะไม่ใช่ ที่จริงข้อมูลเขาจะมา ที่นี้เขาอยากปรับมาเป็นสิ่งแวดล้อมเป็นการจัดการสิ่งแวดล้อม ซึ่งหลักสูตรในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คือ มันเป็นวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม คือ เขาโยงไม่เข้ากันเลย ก็อาจจะมีปัญหาหนึ่งกับเขา ก็เป็นการยกตัวอย่างในมุมหนึ่งก็คือว่าถ้าอยากเสนอในมุมตัวนี้ว่าคุณแน่ใจหรือยัง มันใจว่าจะไปสายตัวนี้จริงๆนะ ก็มาแล้วก็เป็นแบบนี้แหละ ก็ปรึกษาคนลาวด้วยกันนี่แหละครับ โดยเฉพาะผมเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม ผมก็ถามพี่เขาว่าพี่อยากเรียนอะไรแบบไหน บอกมาบอกมาแบบนี้แล้วมาศึกษาตัวนี้มันก็หาจุดจนเข้ากันได้ยากละครับ แต่จริงๆก็มีทางออกอยู่

ถาม: แล้วหน่วยงาน หรือว่ามหาวิทยาลัยหละครับ อยากฝากอะไรไหม ม.อุบลฯ ของเรา คณะ หน่วยงาน หรือประชาสัมพันธ์ อยากจะเสนอแนะอะไรไหม

ตอบ: ในส่วนของ ม.อุบลฯ ก็เป็นของวิเศษสัมพันธ์ก็แล้วกันนะครับ สิ่งที่ยากจะนำเสนอ คือ เพิ่มในเรื่องการใกล้ชิดให้มากขึ้นกว่านี้และบางอย่างที่นักศึกษานำเสนอไปมีหลายอย่างอยู่ที่ยังไม่ได้ทำต่อคือยกตัวอย่าง คือ สิ่งที่เราเคยไปขอ คือเคยขอว่าเป็นไปได้ไหมที่จะขอห้อง ห้องหนึ่งที่นักศึกษาจะไปนั่งคุยกันประชุมกัน แต่ก็ไม่ได้ครับ จะเป็นจุดหนึ่งที่อยู่ในอีกคำเสนอหลายตัวครับ

ถาม: ขอบขอบคุณสำหรับความร่วมมือนะครับ

11. นักศึกษาลาวคนที่ 11 (LS11, สัมภาษณ์, 27 ตุลาคม 2557)

ถาม: แรงจูงใจ/เหตุผลในการมาเมืองไทยเป็นอย่างไร

ตอบ: เพราะว่าประเทศไทยทางภาษาใกล้เคียงกับลาว เหมือนภาษาลาว และสามารถสื่อสารกันได้สะดวกมากขึ้น

ถาม: รับราชการทำอะไรที่นั่นครับ

ตอบ: เป็น science engineer ของกระทรวงพลังงานของเหมืองแร่

ถาม: ตอนนั้นเขาคัดมาก็คนครับ

ตอบ: ก็เยอะอยู่นะครับ ประมาณ 20 กว่าคน ที่ได้มาอยู่ในกระทรวงผมที่ ม. อุบลฯ ได้มาแค่ 2 คน

ถาม: พอมาเรียนเป็นอย่างที่คิดไว้ไหม

ตอบ: ตอนที่มาคิดอยู่ว่าตามสายผมเรียนผมจบ ป. ตรี ทางสายไฟฟ้ามา แล้วมาต่อโยธา ก็เลยคิดว่ามันจะเข้ากันได้ไหม พอได้มาเรียนก็โอเค ครับ สามารถเข้ากันได้ดี

ถาม: การเตรียมตัวก่อนจะมาเมืองไทยมีการเตรียมตัวอย่างไรบ้างครับ

ตอบ: ก่อนมาเตรียมตัวเรื่องพาสปอร์ตและเอกสารให้ครบครับ และฝึกเตรียมภาษาไทย เรียนภาษาไทย 3 เดือนที่ขอนแก่นหลังจากเรียนเสร็จก็เข้ามาเรียนที่ ม. อุบล

ถาม: คิดว่า 3 เดือนที่มาเรียนอยู่ขอนแก่นพอไหม

ตอบ: ก็ยังไม่พอ เพราะเป็นหลักสูตรที่ค่อนข้างยากเลยเรียนหนึ่งอาทิตย์ต่อวิชาครับ

ถาม: แล้วก่อนที่จะมาเรียน การพูด อ่าน เขียน เป็นยังไงบ้างครับ

ตอบ: ก่อนที่จะมาเรียนอยู่ขอนแก่นพูดก็โอเค ครับ พูดได้ ฟังได้ แต่ว่า เขียนไม่เป็นครับ

ถาม: พอมาถึง ม. อุบลฯ ได้มีการจัดปฐมนิเทศไหม

ตอบ: เรื่องภาษาใช้ไหม

ถาม: ใช่ หมายถึงให้ข้อมูลสำคัญแก่นักศึกษาที่มาเรียนที่นี่ ปฐมนิเทศนะครับ

ตอบ: ไม่ครับ ตอนผมมามันเกินขอบเขตปฐมนิเทศแล้ว เข้าเรียนเลย

ถาม: เข้าเรียนเลยทำให้รุ่นนี้ไม่มีปฐมนิเทศ

ตอบ: มีแต่เขาเอาเอกสารให้มาอ่านเลย

ถาม: เขาได้จัดกิจกรรมอะไรให้เราบ้างไหม

ตอบ: กิจกรรมอะไรครับ

ถาม: กิจกรรมแบบว่าให้มาเจอกัน มาแข่งกีฬาร่วมกันแบบนี้บ้างไหมครับ หรือเป็นงาน International night ให้คนลาวมาเจอกัน

ตอบ: มีครับ ก็ได้ไปร่วมงาน International night ครับ ที่ว่ามีนักศึกษาต่างชาติเข้าร่วมและกีฬาร่วมแข่งกีฬา

ถาม: คิดว่าสิ่งต่างๆเหล่านี้ดีไหมและเพียงพอไหมครับ

ตอบ: ก็ดีครับ แต่ผมคิดว่ามันยังไม่เพียงพอครับ เพราะว่าเวลามันน้อยมากครับ ไม่ใช่แค่เวลาน้อย แต่มันมีไม่บ่อยครั้งครับ มีแค่ครั้ง 2 ครั้งเอง อยากให้จัดบ่อยขึ้นครับ งาน International night มีแค่ครั้งเดียวและแข่งกีฬา 2 ครั้ง

ถาม: เวลาที่มีปัญหาเรื่องชีวิต เรื่องการเรียน จะไปปรึกษาใครครับ

ตอบ: ถ้ามีปัญหการเรียนการอะไรผมก็จะไปปรึกษาเพื่อนครับ เพื่อนคนลาวด้วยกัน

ถาม: ไปนั่งคุยกันแบบนี้เลยหรือโทรศัพท์เล่น Facebook ครับ

ตอบ: นั่งคุยกันเลยครับ และถ้าเป็นเรื่องบทเรียนก็ไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาครับ

ถาม: ดังนั้นแยกเลยว่าเรื่องเรียนจะปรึกษาอาจารย์ และเรื่องการใช้ชีวิตจะปรึกษาเพื่อนคนลาว แล้วมีเพื่อนสนิทเป็นคนไทยบ้างไหมครับ

ตอบ: เพื่อนสนิทที่เป็นคนไทยมีอยู่ครับ

ถาม: ก็คนครับ

ตอบ: ประมาณ 3 คนครับ

ถาม: เจอกันที่ไหนครับ

ตอบ: เจอกัน เพราะว่าเพื่อนคนลาวด้วยกันแนะนำครับ ที่ว่าเป็นรุ่นพี่นัดมาเจอกันและมาเจอกันอยู่ที่เรียนด้วยที่มาเรียนร่วมกันและเป็นน้องที่ว่าผมไปเรียนกับเด็ก ป.ตรีใช้ไหมครับ และเขาก็มีน้องที่มาช่วยมาอะไรแล้วก็มาคุ้นเคยกับเรา

ถาม: น้องที่เรียนวิศวกรรมโยธาหรือครับ

ตอบ: ใช่ครับ

ถาม: ส่วนใหญ่กินข้าวกินกับใครครับ และเคยไปเที่ยวข้างนอกบ้างไหม

ตอบ: ส่วนมากก็ซื้ออาหารไปกินกันที่ห้อง ออกตลาดแล้วไว้ไปแต่งกิน ถ้าออกไปข้างนอกก็ออกไปแค่หน้ามหาวิทยาลัย ซื้อของซื้ออะไรหน้ามหาวิทยาลัย

ถาม: ที่พักอาศัยเป็นอย่างไรบ้างครับ

ตอบ: ที่พักอาศัยที่ว่าในนั้นก็ถือว่าผมว่ายังไม่ค่อยจะเท่าไรครับ เมื่อผมเทียบกับจำนวนเงินที่เขาหักจากทุนไปนะครับ ผมคิดว่ามันไม่น่าจะเหมาะสมกันเท่าไร เพราะว่าห้องมันก็เล็กแล้วก็ Wi-Fi มันก็ไม่ทั่วถึงครับ เรื่อง Wi-Fi เรื่องอะไร Wi-Fi นี่ต้องออกมาข้างนอกนะ อยู่ห้องมันไม่ถึง

ถาม: แล้วได้แจ้งใครไปบ้างหรือยังครับ

ตอบ: ก็ได้แจ้งแล้วครับ แจ้งช่างที่ว่ามาซ่อมครับ ช่วงนี้เขาก็กำลังเปลี่ยนหัวหน้าใหม่ เลยมันซำก็เลยรอไปอย่างนั้น เวลาสืบค้นเอกสารอยู่ที่ห้องก็ลำบากครับ ลำบากมากด้วย

ถาม: อันนี้บอกว่าดูทีวีไทย ดูช่องไหนครับ

ตอบ: ช่อง 3 และ 7 ครับ

ถาม: รายการอะไรครับ

ตอบ: เรื่องเล่าเช้านี้ครับ ข่าวช่อง 7 ก็จะมีบางครั้งก็รายการพวกบันเทิง แข่งเพลง เรื่อง the voice แล้วก็ Take me out Thailand ผมก็ชอบดู

ถาม: Take me out ดูรายการพวกนี้แล้วรู้สึกอย่างไรบ้าง

ตอบ: ก็รู้สึกผ่อนคลายดี สนุกแบบผ่อนคลายดีครับ

ถาม: รายการของลาวมีไหมครับอย่างนี้

ตอบ: รายการของลาวก็จะไม่ค่อยมีครับ ไม่มีตัวนี้ จะมีงานประกวดอย่างนางสังขาร ประมาณนางสาวลาว มีพวกนี้แล้วก็รายการเพลง แล้วก็ข่าว แล้วก็ละคร

ถาม: เขียนว่าช่องโทรทัศน์ของลาวเปิดรับเยอะมากระดับ 4 ดูอะไรของลาวบ้างครับ

ตอบ: ส่วนมากจะเป็นดูเพลงครับ เพลงแล้วก็ข่าวของลาว

ถาม: ยกตัวอย่างให้ฟังได้ไหมครับ

ตอบ: เพลงที่ว่ามันก็จะไปเพลงลูกทุ่งบ้านนา เพลงสตริงลาว แล้วก็พวกข่าวเหตุการณ์บ้านเมืองของลาวครับ การพัฒนาเรื่องต่างๆที่ว่าการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ มีเขื่อน ไฟฟ้าอะไรทำไม ถนนหนทางอะไรนี้

ถาม: คือเราก็จะดูการพัฒนาของบ้านเราไปด้วยใช่ไหมครับ มาจากที่ไหนครับ ภูมิสำเนา เกิดที่ไหนครับ

ตอบ: เกิดที่ไชยะบุรี จังหวัดไชยะบุรี

ถาม: นอกจากไชยะบุรี แล้วมาอยู่ที่ไหนครับ

ตอบ: ตอนนั้นทำงานอยู่ที่เวียงจันทน์ครับ ที่นครหลวงเวียงจันทน์

ถาม: กระทั่งมาอยู่ที่เวียงจันทน์

ตอบ: อยู่ที่เวียงจันทน์ครับ ถ้ากระทั่งมาอยู่ที่ศูนย์กลาง

ถาม: อยากให้เสนอแนะอะไรครับ ไม่ว่าจะป็นรุ่นน้องที่จะมารับทุนหรือว่าอาจารย์ที่สอน หรือมหาวิทยาลัย อยากเสนอแนะอะไรบ้างครับ

ตอบ: อยากเสนอแนะก็คือ การจัดการเรื่องทุนครับ เรื่องที่ว่าค่าใช้จ่ายค่าหอพัก มันค่อนข้างที่จะแพงถ้าเทียบกับอยู่ที่ข้างนอกเขาจะตัดไปประมาณ 7,000 บาทต่อเดือน การเสนอแนะอีกต่อไปก็อาจจะเป็นการที่อยากจะให้คณะวิเทศสัมพันธ์มาให้ความใกล้ชิดกับทางนักศึกษาต่างชาติมากขึ้นครับ เพราะว่าผ่านๆมาก็ยัง การประชุมค่อนข้างจะไม่บ่อยครับ ก็เลยการสื่อสารข้อมูลระหว่างเจ้าของทุนกับผู้รับทุนมันยังที่ไม่ค่อยจะบ่อยครั้งครับ ทำให้บางคนมันอาจจะยังไม่ค่อยเข้าใจเรื่องกฎระเบียบหรือว่าข้อกำหนดต่างๆของทุน มันเป็นอย่างไบบ้าง

ถาม: มีเพิ่มเติมอย่างอื่นไหมครับ

ตอบ: เรื่องที่ว่าการศึกษาของอาจารย์ก็ความรู้ของท่านก็มาก ถือว่าสอนได้ดีมากครับ ในส่วนความรู้ก็ได้ดีครับ ถือว่าท่านก็เก่งมากครับ

ถาม: ทำไมถึงได้ไปนั่งเรียนกับเพื่อนๆ น้องๆ ละครับ

ตอบ: เพราะว่าผมเรียน ป.ตรีมาทางไฟฟ้าครับ แล้ววันนี้มาต่อที่ภาคโยธา แล้วก็บางวิชาที่ผมจะเอามาใช้อยู่ในการทำฟรีเซนต์ครับ ถ้าสมมุติว่าอยู่ในฟรีเซนต์ มันมีวิชานี้ได้ใช้วิชานี้เข้าไป วิชาอะไรที่เกี่ยวข้องกับฟรีเซนต์ อาจารย์ที่ปรึกษาจะส่งให้มาเรียนกับน้องๆครับ เพื่อที่ว่าเอาความรู้ที่นั่นไปทำฟรีเซนต์ของเรา

ถาม: ขอบคุณมากนะครับ

12. นักศึกษาลาวคนที่ 12 (LS12, สัมภาษณ์, 27 ตุลาคม 2557)

ถาม: แรงจูงใจ/เหตุผลในการมาเมืองไทยเป็นอย่างไร

ตอบ: ที่แรกก็สอบเอาครับ ตามทุนของ สพร. ที่มีกระทรวงเกษตรสิ่งแวดล้อมของลาวได้แจ้งไปทางบ้านผมจึงได้มาสอบ สอบก็ติดเลยผมจึงได้มา

ถาม: สอบแข่งขันประมาณกี่คนครับ

ตอบ: ประมาณ 45 คนครับ คนสมัครสอบ 200 กว่าคน แต่คนมาแค่ 45 คน

ถาม: ตรงนี้ระบุว่าป็นเจ้าหน้าที่ป่าไม้ประจำจังหวัด จังหวัดอะไรครับ

ตอบ: จังหวัดห้วยพั่น แขวงห้วยพั่นเลยครับ อยู่โซนติดกับเวียดนาม โซนทางเหนือของลาว ตะวันออก

ถาม: แล้วเดินทางมาลำบากไหมครับจากบ้านมาที่ม.อุบล ช่วงที่เดินทางมาตอนแรกมาที่นี่ เดินทางด้วยวิธีไหน

ตอบ: ก็ยากอยู่ครับ มีรถยนต์จากจังหวัดมาทางจังหวัดเวียงจันทน์ 17 ชั่วโมง

ถาม: ตอนที่มาเรียนอยู่ที่นี่เดินทางไปกลับบ้านบ่อยไหมครับ

ตอบ: ไม่บ่อย ก็ประมาณ 3-4 เดือนต่อครั้งนะครับ เป็นเทอมถึงจะกลับบ้าน ไม่ค่อยได้กลับบ้านบ่อย มันไกลมาก

ถาม: พอมาเรียนที่เมืองไทย มันตรงกับที่เราคิดไว้ไหม กับที่เราคาดหวังไว้ไหม

ตอบ: ตรงครับ เมื่อก่อนผมก็เรียนเกี่ยวกับเรื่องป่าไม้ ทำงานเกี่ยวกับอุทยานแบบมันมีการใช้ระเบียบกฎหมายกับชาวบ้านชุมชน การมาหาของป่า ล่าสัตว์อะไรสักอย่าง มันก็มีผลกระทบ ผมก็คิดว่าผมต้องไปศึกษาอะไรสักอย่าง เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน พัฒนาสังคม มันจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรม หรือการพัฒนาชุมชนได้โดยที่ว่า ก็เลยสนใจแบบนี้ก็เลยมาเรียนแบบนี้ ได้เรียนรู้ความรู้หลายอย่างอยู่

ถาม: ก่อนที่จะมาเมืองไทยมีการเตรียมตัวอย่างไรบ้าง

ตอบ: ก็ไม่มีอะไร ไม่ต้องไปเตรียมอะไรเลย

ถาม: ภาษาทุกอย่างพูดได้

ตอบ: ภาษาคุยได้แต่ก็ไม่เก่ง ไม่ค่อยคล่องเท่าไร หลังจากที่มาเรียนอยู่ที่นี่เขาให้เตรียมภาษา 5 เดือน ทั้งภาษาอังกฤษ ภาษาไทยด้วย 5 เดือนมาเรียนที่ ม.อุบลฯ เลย

ถาม: 5 เดือน แล้วคิดว่าพอไหมครับ กับการเรียน 5 เดือนแล้วต้องเขียนให้ได้ นี่ทำเป็นภาษาไทยหมดเลยใช้ไหมครับ หลักสูตรภาษาไทยเลย

ตอบ: ครับ ที่แรกมันก็สะเปะ สะปะ คือยกตัวอย่างผมเรียนเทอมแรกนะ ก็ยังไม่คล่องนะ คะแนนส่วนมากก็จะเป็น B เทอมที่สองก็ได้ B+ เกือบทุกตัวเลย ไม่มี A เลย เทอมที่ 3 ผม A หมดเลย คือผมเรียนไม่ได้ก็คือที่แรกคะแนนผมต่ำก็เหมือนกับภาษาใด ๆ ติดแค่ภาษาอย่างเดียว อันอื่นก็โอเคอยู่

ถาม: เรื่องของกิจกรรมต่างๆที่วิเทศสัมพันธ์จัด ไม่ว่าจะเป็นการปฐมนิเทศ international night หรืออาเซียนต่างๆ คิดว่ามีส่วนช่วยไหม แล้วช่วยได้มากน้อยแค่ไหน

ตอบ: ก็มีส่วนช่วยหลายอย่าง ยกตัวอย่างก็คือ เรื่องการประชุม international night นี้ นักศึกษาได้ไปแสดงเรื่องวัฒนธรรมของลาว และเรียนรู้ของต่างชาติด้วย ก็ได้หลายอย่าง ประสพการณ์หลายอย่าง การทำกิจกรรมร่วม การแข่งกีฬา ผมก็ได้เป็นประธานแข่งกีฬาด้วย พอไปแข่งก็ได้เหรียญทองหนึ่ง เซปักตะกร้อได้เหรียญทองแดง แล้วก็มีหลายอันที่ได้เหรียญเงิน

ถาม: แล้วเรื่องของอุปสรรคปัญหาล่ะครับ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการใช้ชีวิต มีการปรึกษาใครแล้วก็แก้ปัญหาอย่างไร

ตอบ: ไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วก็อาจารย์ประธานหลักสูตรเกี่ยวกับเรื่องเรียน แล้วก็เกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างน้องๆ เรื่องที่พัก เรื่องค่าเช่า ค่าน้ำ ค่าหอ มันแพงเหมือนกับเราได้ทุนมาแค่ 14,000 บาทต่อเดือน เพราะไปตัดตรงค่าหอ ค่าน้ำ ค่าไฟ ครึ่งหนึ่งก็เลย ค่าครองชีพมันก็แพง 7,000 บาท มันก็มีปัญหา เราไม่มีรายได้ต่อเดือน แต่ก็ไม่ใช่เป็นปัญหามากก็เลยไม่ได้บ่นอะไร ตัดสินใจเรียนอย่างเดียวทำยังไงให้มันจบเร็ว อยากทำงาน

ถาม: จำนวนเพื่อนสนิทมีกี่คนครับ แล้วเพื่อนสนิทเหล่านั้นเป็นคนประเทศอะไรบ้าง

ตอบ: เพื่อนคนไทยมี 3 คน คนลาวประมาณ 20 คน

ถาม: คนลาวก็คือเพื่อนที่มาด้วยกันประมาณ 20 คนที่สนิทสนม

ตอบ: ใช่ครับ ผมเป็นประธานนักศึกษาด้วยครับ คือ สนิทสนมกันไปมาหาสู่ ไปหากันตลอดกินข้าวด้วยกันตลอด

ถาม: ที่พักเป็นอย่างไรครับ

ตอบ: ก็คือเรานอนกับนักเรียน ป.ตรี แล้วห้องมันก็อยู่ชั้น 4 ไม่มีลิฟท์เราก็ต้องได้เดิน เราก็แก่แล้ว คนมันก็จะสับสนไม่เหมือนกับเด็กน้อย เด็กมันก็จะวิ่งเสียงดัง แล้วที่ห้องมันก็ไม่มีห้องครัวด้วย แต่เราต้องการ เราต้องการห้องครัวเพื่อประกอบอาหาร ที่ยังคงไว้อยู่ คือ ชอบประกอบอาหารทำเอง ไม่ชอบซื้ออาหารข้างนอก

ถาม: ที่นี้เรื่องของสื่อที่มีการเปิดรับระบุว่าช่องโทรทัศน์ระดับ 4 ละครก 4 เพลงก็ 4 ช่วยให้ข้อมูลหน่อยครับว่าดูช่องไหน ละครเรื่องอะไร เพลงของใครบ้าง

ตอบ: เพลงผมก็ฟังเพื่อชีวิต ส่วนมากก็เป็นคาราบาว พงษ์สิทธิ์ คัมภีร์ ต่าย อรทัย หลายเพลงอยู่ ก็นั่งร้องดังๆ เพลงไหนที่มันฮิตๆผมก็โหลดมาฟังทาง Youtube ที่วิกิเหมือนกันผมจะดูช่อง 3 ช่อง 7 แต่ชื่อเรื่องจำไม่ได้แล้ว หลายเรื่อง

ถาม: คิดว่ารายงานข่าวของไทยเป็นอย่างไรครับ เวลาเขานำเสนอข้อมูลข่าวสาร

ตอบ: ดูก็ตื่นะ ชัดเจนครับ

ถาม: คำถามสุดท้ายนะครับขอเสนอแนะให้กับรุ่นน้องที่จะรับทุน หรืออาจารย์หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยากเสนอแนะอะไรบ้างครับ

ตอบ: ตอนนี้ผมอยากเสนอเป็นภาพรวมที่ผมอยู่ นักศึกษาลาวไม่กี่คนแค่ 20 กว่า ผมอยากร้องขอให้เขาอยู่ที่พักเดียวกันได้ไหม มันจะสะดวกการประสานงาน ปริญญาหรือ แลกเปลี่ยนบทเรียน ร่วมการทำกิจกรรมได้สะดวกขึ้น ตอนนี้นั้นมีหลายที่มาก บางคนหมดทุนแล้วเขาก็ไปอยู่ข้างนอก ถ้าเขาอยู่ร่วมกันแล้ว มันก็จะสามารถมาอยู่อาศัยอยู่ด้วยกันได้ บางคนหมดทุนแล้วก็ต้องไปอาศัยอยู่ข้างนอกเพราะไม่มีงบ ถ้าอยู่ด้วยกันได้ก็จะทนอยู่ จะสะดวก ยกตัวอย่างนักศึกษาลาวบางคนก็ออกไปอยู่ข้างนอก เวลาเมื่ออะไรปรึกษา อะไรเกิดขึ้นมันก็ปรึกษากันลำบาก เราน่าจะคุ้มครองตรงนี้ให้มันดี แยกได้ผู้หญิงผู้ชายไม่ได้อยู่หอเดียวกัน ได้อยู่ ผู้หญิงก็อยู่หอหนึ่ง ผู้ชายก็อยู่หอหนึ่ง ไม่ใช่ว่า คนไม่กี่คนให้แยกหอ ความสำคัญติดต่อกันก็ยุ่งยาก แค่นั้นแหละ

ถาม: เรื่องของบุคลากร อาจารย์ หรือน้องๆจะมาเพราะบางคนบอกว่าอยากให้ศึกษาคุณสมบัติคนรับทุนให้ดี บางคนมาเรียนแล้วไม่เรียนตรงตามที่ยากเรียน

ตอบ: ตัวนี้ก็ไม่ทราบหรอกว่าจะมาเรียนอะไร แต่ทุนเขาให้เขาก็ต้องให้สอบอยู่แล้ว เขาต้องเขียนบทของเขายู่แล้วไม่มีปัญหา แต่เรื่องทุนเวลาสอบ ผมว่าน่าจะให้มันตรงน้อยเหมือนอย่างที่เขาเรียนได้ ที่ผมเห็นปัญหาคือ คนลาวมาเรียนในม.อุบลฯมี 3 คนที่เรียนแล้วไม่จบ ตรงนี้ผมว่ามันไม่ได้บอกว่าเขาเรียนไม่ได้นะ ผมรู้ พวกนี้เขาเรียนเก่งกว่าผมอีกนะ เขาก็เรียนได้อยู่ เขาเรียนเก่งมากนะ แต่ผมก็ไม่ทราบว่าเขาเป็นอะไร เราไม่ได้ช่วยกันไง ก็ไม่ได้ตำหนิที่เขา ไม่ได้เรียกร้องอะไรสักอย่างก็เลยปล่อยปะละเลย อยู่ที่ไหนที่มันก็เลยไม่ได้เป็นกำลังใจช่วยกัน มันก็เป็นอุปสรรคให้เขาเวลาไปเล่นไปเรียน ที่จริงเขาก็มาเรียนได้ แต่มากี่เคย เราก็ต้องปรึกษาเรื่องแนวคิดเขา พฤติกรรมเขาว่าเขาทำอะไรอยู่ มันก็เหมือนปกติ

ถาม: เลยมองว่าถ้ามีการจัดให้อยู่ด้วยกัน อย่างน้อยๆก็จะช่วยแก้ปัญหาได้ทันทางที่

ตอบ: ครับ จะให้ไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษามันก็ไม่มีอะไรให้นักศึกษาลาว พวกเรามีสมาคม นักศึกษาลาวอยู่ แต่ทำไมไม่รู้อะไร แกเรียนไม่ได้หรือยัง ยกตัวอย่างถ้าแกไม่เอาใจใส่เราก็บอกได้ ปรึกษากันได้ ค่ะเนนก็ไม่ต่าง เพราะแกเรียนได้ แต่บางคนเรียนอ่อนเขายังเอาตัวรอดนะ น่าจะ ปรึกษาได้ ปรึกษาได้

ถาม: ขอบคุณสำหรับความร่วมมือนะคะ

13. นักศึกษาลาวคนที่ 13 (LS13, สัมภาษณ์, 27 ตุลาคม 2557)

ถาม: แรงจูงใจ/เหตุผลในการมาเมืองไทยเป็นอย่างไร

ตอบ: อันหนึ่งก็คือว่ามันมีทุนใช้ไหมคะ และสองก็บวกกับที่ทางที่ทำงานมีสัญญากับทางสถานทูต ของไทยและทำการสอบเพื่อคัดคนมาคะ แล้วสอบได้ และที่ทาง ม. อุบลฯ ตอบรับไปก็เลยได้มาคะ และมันเป็นเหมือนกับที่เขาเสนอมาว่าถ้าเรามาเรียนก็เรียนทางด้านนี้ะทางด้านโรค ทางด้านห้อง แล็บแบบนี้มันเป็นเรื่องที่ตัวเองชอบอยู่แล้ว ก็เลยตัดสินใจแล้วมาเรียน

ถาม: ตอนที่ประเทศลาวนะครับ รับราชการอะไรครับ

ตอบ: เป็นข้าราชการเกี่ยวกับการประมงคะ กระทรวงกลาโหมและป่าไม้

ถาม: พอมาเรียนแล้วเป็นอย่างที่คิดไหม

ตอบ: ก็เป็นคะ ก็ได้เรียนสิ่งที่เราอยากรู้และสิ่งที่เราไม่รู้แล้วก็รู้ สิ่งที่ไม่เคยทำมาก่อนก็ได้ทำได้ เรียนรู้ได้ทำด้วยตนเอง มันเป็นประสบการณ์อันหนึ่งที่แบบว่าเราเรียนไปแล้ว เมื่อเรากลับบ้านไปเราก็ คิดว่าจะได้ใช้และก็จะใช้อันที่เราเรียนมานี้ไปพัฒนาประเทศของตัวเอง เพราะว่าด้านนี้ที่ประเทศมัน ยังไม่มี

ถาม: ขอโทษนะครับ อยู่ที่ไหนแขวงไหนเขตไหนครับ

ตอบ: นครหลวงเวียงจันทน์

ถาม: ก่อนที่จะมาเมืองไทยมีการเตรียมตัวอย่างไรบ้าง

ตอบ: ก็ไม่ได้เตรียมอะไรมากเลยคะ ก็คิดว่าที่ประเทศไทยกับประเทศลาวไม่ค่อยต่างกันอีกอย่างก็ ไม่ได้ไกลกันมาก มากก็ไม่ค่อยได้เอาอะไรมาก ก็มาตามที่เราคิดว่ามันไม่ค่อยต่างมันไม่ได้ไกลถ้าเราอยาก ได้อะไรสิ่งที่เรามีอยู่บ้านเราก็สามารถไปได้

ถาม: เรื่องภาษาครับ ภาษาไทยอันนี้เรียนเป็นหลักภาษาไทยเลยใช่ไหมคะ และวิทยานิพนธ์ทุก อย่างเรียนเป็นภาษาไทยทั้งหมดหรือไม่

ตอบ: ค่ะ

ถาม: คราวนี้มีการสอนภาษาไทยให้ไหมครับ

ตอบ: มีคะ ก็สอน 5 เดือน

ถาม: ที่ไหนครับ

ตอบ: ที่นี้ละคะ ที่ ม. อุบลฯ

ถาม: คิดว่า 5 เดือน เพียงพอไหมสำหรับที่ต้องพูดอ่านเขียน

ตอบ: สำหรับพูดกับเขียนคิดว่ามันเกิน เพราะว่ายังใคร่คนลาวก็อ่านออกอยู่แล้วมันคล้ายๆกันเพียง แค่ว่าตัวอ่านไปอาจจะไม่รู้แต่มันเดาไปได้ว่า คือแบบนี้ะ แต่ถ้าเป็นการเขียนไม่มันไม่ได้เพราะการ เขียนมันจะยากกว่าเพราะตัวจะกดมันมีหลายตัวคะ ของภาษาลาวมันจะเป็นแบบตรงเลยคะ เป็นแบบ คำอ่านของภาษาไทยเลยคะ เพียงแต่ว่ามันจะเป็นแนวไหนที่เราจะเรียนรู้ บางที 5 เดือนที่เราไปเรียน บางทีเรียนอย่างเดียวเราก็เบื่อแล้ว ถ้าหากสนใจจริงๆก็อาจจะเรียนได้

ถาม: ศึกษาด้วยตนเองอะไรแบบนี้ใช้ไหมครับ

ตอบ: ค่ะ เพราะทุกวันที่เขียนถ้าหากเขียนไปแล้วมันผิดก็จะมีน้องๆเขาดูให้

ถาม: น้องๆหมายถึงเพื่อนที่เรียนด้วยกันใช้ไหมครับ

ตอบ: ก็จะมีน้อง ป.ตรี ที่อาจารย์แนะนำมา มีน้อง ป.ตรี ป.โท ป.เอก ถ้าเราไม่มั่นใจเราก็ไปถามเขาว่าเขียนถูกไหม ถ้าเราเขียนไม่ถูกเขาก็จะปรับให้ว่าต้องเป็นแบบนี้ๆ

ถาม: บทบาทของมหาวิทยาลัย หรือวิเทศสัมพันธ์มีการจัดกิจกรรมหรือช่วยเหลืออะไรเราหรือเปล่าครับ

ตอบ: ก็มีช่วงแรกๆที่มาเรียน 5 เดือนเท่านั้น จากนั้นก็ไม่ค่อยได้ติดต่อกันอะไร อย่างมีประชุมอะไรก็เสนอไปอยู่ แต่ทำเหมือนตอบรับมาแบบดีแต่ไม่ทำก็ไม่รู้ แต่เราก็คิดว่าเราไม่ได้เกี่ยวข้องอะไรมากนัก แต่ก็ควรแบบว่าพูดมาแล้วก็ควรจะทำให้เราบ้าง เพราะว่าอยากจะเสนออยากจะได้อะไรสำหรับคนลาวที่ใช้ประชุมหรือใช้ทำกิจกรรมของคนลาวขอห้องหนึ่ง อย่างคนลาวอยู่ด้วยกันแต่ไม่ได้อยู่ด้วยกันมาอยู่อย่างนี้นั้นก็ต้องมีแบบที่เขาจะชุมแซวกัน

ถาม: ภาษาลาวเขาเรียกว่าชุมแซวหรือครับ

ตอบ: บางครั้งเราก็อยากทำอาหารกินด้วยกันทำอาหารแบบลาวๆแต่เขาบอกว่าถ้าอยากจะกินก็ไปกินที่ร้านมันสะดวก แต่คนลาวชอบที่จะทำอาหารแบบกินกันเองค่ะ มันก็ประหยัดกว่าด้วยมันถูกปากเรา แต่สิ่งที่เสนอไปเขาบอกว่าจะปรับให้ทำให้ภายใน 2 อาทิตย์ แต่ 2 ปี 3 ปีแล้วยังไม่ได้อะไรเลย

ถาม: แล้วเรื่องของการปฐมนิเทศละครับเขาได้ช่วยอะไรเยอะไหมครับ เขาได้บอกข้อมูลที่สำคัญไหม

ตอบ: เขาก็จะบอกว่าทุนของเขาเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ก็ไม่ได้อะไรมากก็แค่บอกว่าระเบียบของเขาเป็นแบบนี้ ทำแบบนี้ และสิ่งไหนที่ไม่มีเขาให้เราได้แต่ให้เราไม่ได้ แต่เราก็ไม่ได้ไปโต้แย้งอะไร เรารู้ทุกอย่างที่เขาพูด เราก็เป็นข้าราชการหมดนะ เราไม่ใช่เด็กๆที่จะมาแบบว่าให้เขาสอนทุกอย่างมันไม่ใช่

ถาม: แล้วเวลาที่มีปัญหาในเรื่องการเรียน การใช้ชีวิตปรึกษาใครครับ

ตอบ: ส่วนใหญ่ก็เป็นอาจารย์ ก็เป็นน้องๆก็พูดคุยกันธรรมดาค่ะ ก็ไม่ค่อยมีปัญหาสักเท่าไร แต่ถ้าหากมีการเรียนก็ปรึกษาอาจารย์เป็นส่วนใหญ่ แต่ถ้าอาจารย์อธิบายไม่เข้าใจก็จะไปหาน้องๆที่เราคิดว่าคนนั้นแหละที่อธิบายเข้าใจ

ถาม: การใช้ชีวิตละครับ การไปหาของกิน การขับรถหรืออะไรประมาณนี้ ในมหาวิทยาลัยครับ

ตอบ: ก็ธรรมดา เพราะว่าก็เหมือนชีวิตปกติอยู่แล้วก็ชอบไปชอบมา ชอบไปเปิดรับสิ่งที่เรายังไม่รู้ อยู่ที่นี่ก็มีที่ที่เขาอยู่อย่างอยู่ฟาร์ม แหล่งที่เราคุ้นเคยและก็มีประเพณีบุญบ้านหรืออะไรแบบนี้ค่ะ จะชวนไปเราก็ไป ก็เป็นการเปิดรับ เราก็อ่านรู้วัฒนธรรมของเราคะ อย่างเรากลับบ้านคนลาวถามว่าเขาเป็นยังไงเราก็จะได้บอกเขาไปว่าเป็นอย่างนั้นอย่างนั้นมันไม่เหมือนกับเราแบบไหน ถ้าเหมือนเหมือนแบบไหน

ถาม: อยากรู้ ลองเปรียบเทียบให้ฟังหน่อยครับ มันเหมือนหรือแตกต่างบ้าง

ตอบ: อย่างที่ไปนะจะมีพี่คนหนึ่งตอนนั้นเป็นบุญผะเหวด เขาบอกว่าให้ไปห่อข้าวต้มก็แปลกใจว่าไปห่อทำไมก็ไปห่อ ห่อเสร็จเขาบอกว่าจะเอาให้ค่ะ แต่อยู่ลาวมันไม่ใช่ อยู่ลาวถ้าหากจะทำก็ทำเป็นหม้อบ้านแล้วก็ไปวาง แต่ที่นี่ทำแล้วพอคนไปบ้านเขาก็จะเอาให้ก็มี ข้าวต้ม ขนม ขนมจีน เขาก็จะใส่ถุงให้ค่ะ แต่อยู่ลาวมันจะไม่ได้เป็นแบบนี้ คนลาวไปเจ้าของบ้านก็จะต้อนรับแต่จะไม่มีของอะไรให้

ถาม: เพื่อนสนิทมีกี่คนและเป็นคนประเทศไหนบ้างครับ

ตอบ: ก็มีทั้งลาวทั้งไทย เป็นผู้หญิง ผู้ชายเต็มไปหมดคะ เพราะว่าไม่ค่อยจะเลือกคนคบ ก็คบกันไปอย่างไหนที่เราไม่ชอบเราก็ไม่ค่อยคุยแค่นั้นก็ปรับหากันคะ

ถาม: มีสนิทกันจริงๆที่คุยได้ทุกเรื่องเลย

ถาม: สนิทจริงๆ ก็ไม่ค่อยมีคะ เพราะว่าคุยมันคุยได้หมดคะ เพราะไม่ได้เลือกว่าต้องคน 2 คนอะไรแบบนี้คะ

ถาม: เวลากินข้าว กินกับใครครับ

ตอบ: ตอนเย็นก็จะกินกับคนลาว คนลาวที่เป็นผู้หญิงอยู่หอหญิงด้วยกันคะ ก็ทำอาหาร คนนั้นทำอาหารอย่างหนึ่ง คนนี้อย่างหนึ่งแล้วก็มากินด้วยกันประมาณนี้คะ คือเอามาแชร์กัน

ถาม: ละครไทยกับเพลงไทยระดับ 5 คะแนนเลย ดูละครอะไรครับ ช่องไหน

ตอบ: ส่วนใหญ่เป็นช่อง 3

ถาม: ดูเรื่องอะไรครับ จำได้ไหมที่ชอบ

ตอบ: ก็เรื่อยๆ ดูได้ทุกเรื่อง ก็ไม่ได้แบ่งว่าจะต้องเป็นเรื่องนี้ไม่ได้ดูแล้วอยู่ไม่ได้แบบนี้ ก็ไม่มี

ถาม: เพลงไทยได้ตั้ง 5 คะแนน

ตอบ: ฟังทุกวัน (หัวเราะ) ฟังในเน็ตก็จะมีเพลงไทยเพลงสากลคะ

ถาม: ต่อไปคำถามสุดท้ายนะครับ อยากให้เสนอแนะ อาจารย์ผู้สอน มหาวิทยาลัย หรือว่าน้องๆในรุ่นต่อไปที่จะมาเรียนที่ ม.อุบลฯ ที่ได้รับทุนอยากจะเสนอแนะอะไรให้กับคนเหล่านั้นบ้าง

ตอบ: มันก็ไม่มีอะไรนะคะ มันก็ขึ้นอยู่กับบุคคล เพราะว่าถ้าเราไม่เปิดใจรับเรื่องวัฒนธรรมของประเทศอื่นเข้ามาหาตัวเอง ไม่ปรับตัวจะมีบางคนเขาคิดว่าถ้าแต่งงานแล้วเราไม่ต้องไปไหน หรือว่าไปคบกับผู้ชายอย่างนั้นอย่างนั้นมันไม่ใช่คะ มันขึ้นอยู่กับตัวเองว่าตัวเองจะเปิดใจที่จะรับหรือเปล่าคะ ผู้ชายก็มีหลายประเภทหลายบุคคลใช้ไหมคะ บางคนมันก็ดีหรือไม่ดีแบบนี้แต่เราก็สามารถวิเคราะห์ได้ว่าคนนี้ดีนะ ไม่ดีนะ

ถาม: เรื่องนี้ดีมากเลยนะ เพิ่งมีคนบอกคนแรกเลยเรื่องผู้ชายผู้หญิง

ตอบ: คะ ถ้าหากว่าเราไปคบคนนี้ถ้าในความรู้สึกของเราเขาไม่ดีนะ เขาเป็นเลวอย่างนี้ คนฉวยโอกาส เราก็หลีกเลี่ยงเขาคะ มันก็แล้วแต่คนมันไม่จำเป็นว่าจะต้องไปทะนุถนอมอะไรมาคะ การจับมือถือแขนมันก็เป็นเรื่องธรรมดาเพราะว่าแค่จับไม่ได้ทำอะไรมันก็ได้เป็นอะไร ถ้าเราไม่เปิดใจตรงนี้เก็บตัว จะทำให้เป็นคนเก็บตัวไม่ชอบพูดไม่ชอบคุยอะไรมันก็เหมือนกับไม่ยอมรับวัฒนธรรมของประเทศอื่นคะ

ถาม: เพราะว่าเห็นตัวอย่างในมหาวิทยาลัยหรือเปล่าครับ

ตอบ: ไม่คะ ไม่ใช่ อาจเป็นเพราะเคยผ่านมาหลายประเทศแล้วก็เคยไปอยู่ต่างประเทศ 3 เดือน 4 เดือนบ้าง

ถาม: ที่ไหนบ้างครับ

ตอบ: ก็จะมีที่ ญี่ปุ่น มาเลเซีย ไปแล้วก็ทำตัวแบบนี้ละคะ ถ้าเราคบคนนั้นมันไม่ดีเราก็หลีกเลี่ยงเราก็หาคนที่ไว้ใจได้พูดคุยกันคะ จะไม่ปิดตัวเองจะยอมรับสังคมแบบสากลเข้ามาในตัวเองคะ ก็อยู่ได้นะไม่ต้องไปเก็บกดอะไรมา เขาพูดให้เราฟังก็เก็บเป็นความรู้ของเรา ก็ไม่คิดไรมาก เป็นคนไม่ค่อยสนใจจะพูดยุ่งยากกับเขาคะ จะถามว่าคิดไหม บางครั้งเราก็คิดแต่คิดแล้วมันทำให้เราเป็นยังงั้นละคะ ก็ต้องปรับตัวเองถ้าเขาไม่ปรับเราก็ปรับตัวเองถ้าเราปรับแล้วมันไม่ดีเราอาจจะปฏิเสธคนที่ไม่ฟังนะคะ

ถาม: อันนี้น่าสนใจมากเพราะเป็นคนแรกๆที่ไปอยู่ต่างประเทศมาแล้วที่ ญี่ปุ่น มาเลเซีย แต่ละครั้งแต่ละประเทศไปอยู่ไม่กี่เดือนครับ ไปทำอะไรที่นั่นครับ

ตอบ: ก็จะมีไปอบรมบ้าง ไปเรียนภาษาด้วยคะ แต่ในส่วนตัวตัวเองก็เป็นคนแต่งงานแล้วมีครอบครัวแล้ว ถามว่าไปแล้วไปนานมันคิดบ้านใหม่ คิดถึง แต่จะไปคิดมากก็ทำให้ตัวเองป่วยแล้วใครจะดูแลแบบนี้คะ มันก็ต้องปรับกันไปแบบนี้

ถาม: ด้วยความก้าวหน้าของชีวิต ด้วยความรู้

ตอบ: เราต้องปรับตัวเราไปอย่างนี้ ถ้าหากเราไปคิดถึงลูก คิดถึงพ่อ แม่ สามิ คิดถึงอยู่นั้น ก็จะมีแต่ทำให้ตัวเองเครียดแล้วอาจจะป่วยคะ เห็นคนที่ออฟฟิศนะที่ไปอยู่ด้วยกันเขาก็อยู่มาเขาไปเรียน 9 เดือน ประมาณเดือนที่ 6-7 เขาก็ป่วย เขาก็บอกว่าคิดถึงบ้านอย่างนั้นอย่างนี้ กินอะไรไม่ได้เขาก็กลับบ้าน จากคนอ้วนๆก็ผอมมากเลย แต่สำหรับตัวเองไม่ชอบกินไหมก็กินก็ปรับตัวไปแบบนี้คะ เรื่อยๆ อย่างอาหารไทยมันหวานไปเราไม่ชอบเราก็ทำอาหารกินเอง ถ้าไปกินอยู่ร้านถ้ามันหวานก็ขอมะนาวเพิ่มก็อยู่ได้ ก็แบบว่าอย่าไปเลือกอาหารกินมาก ถ้าหากดินั้นดินนี้คนไปด้วยก็จะราคาแพง

ถาม: ข้อมูลมีประโยชน์มากเลยครับ ขอขอบคุณสำหรับความร่วมมือนะครับ

14. นักศึกษาลาวคนที่ 14 (LS14, สัมภาษณ์, 1 พฤศจิกายน 2557)

ถาม: แรงจูงใจ/เหตุผลในการมาเมืองไทยเป็นอย่างไร

ตอบ: เพราะว่าทำงานเกี่ยวกับประมง แล้วสภาพภูมิอากาศในไทยกับลาวเหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็นอุณหภูมิหรือฤดูกาล แล้วการทำงานของผมที่ลาวจะทำเรื่องประมง เรื่องเพาะเลี้ยง ถ้าดูในเชิงวิชาการประเทศไทยมีความก้าวหน้าในด้านการประมง การเพาะเลี้ยง ก็เลยมีความสนใจอยากจะมาฝึกพวกนี้ เพราะไม่ต้องปรับเปลี่ยนอะไรเยอะแยะทำที่ลาวได้เลย

ถาม: พอมาเรียนที่ ม.อุบลฯ เป็นไปตามอย่างที่คิดไว้หรือไม่ สัมฤทธิ์ผลหรือไม่

ตอบ: โดยส่วนใหญ่ก็สำเร็จ เป็นไปตามที่คาดหวัง อาจารย์ที่สอนมีประสบการณ์ ดูการทำจากตัวจริงเป็นหลัก

ถาม: ชื่อของวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับอะไร

ตอบ: การแพร่กระจายของปรสิตในปลานิลในกระชังแถวๆน้ำมูล

ถาม: มีความคืบหน้าแล้วก็เปอร์เซ็นต์

ตอบ: เหลือแค่บทสุดท้าย ประมาณเดือน 2 เดือน

ถาม: มีการเตรียมตัวอย่างไรก่อนจะมาเมืองไทย

ตอบ: เราต้องผ่านการสอบคัดเลือก คือทางราชการหรือหน่วยงานที่เราอยู่คัดเลือกก่อนว่ามีทุนของรัฐบาลไทย เขาจะไปคัดเลือกคนในที่ทำงานว่าจะให้อนุญาตให้ใครไปแล้วมาสอบวัด

ถาม: มีผู้สมัครกี่คน

ตอบ: จำไม่ได้ ก็คือมันมี 2 แบบ แบบที่หนึ่ง เขาจะมีโครงการร่วมมือ จะมีการกำหนดจำนวนตัวอย่าง เช่น ม.อุบลฯกับม.จำปาศักดิ์ แบบที่สอง บุคคลทั่วไป บุคคลทั่วไปจะมาสมัครหมด ตัวอย่างสอบ 100 คน เอา 30 คน รุ่นผมเอาประมาณ 60 คน

ถาม: เขาได้สอนภาษาไทยไหมครับ

ตอบ: มี สอนเขามาสอนที่ไทย ระยะเวลาประมาณ 5 เดือน สอนร่วมกับคอมพิวเตอร์และภาษาอังกฤษ

ถาม: ระยะเวลา 5 เดือนเพียงพอสำหรับการฟัง พูด อ่านเขียน หรือไม่

ตอบ: ฟัง พูด ก็โอเค อาจติดบ้างถูกบ้าง แต่การเขียนและสำนวนก็ต้องใช้เวลาสักหน่อย

ถาม: มีการปฐมนิเทศหรือไม่ แล้วคิดว่าช่วยได้มากน้อยแค่ไหนครับ

ตอบ: มี คิดว่าช่วยได้มากเลย ยกตัวอย่างพอมายังถึงกรุงเทพฯ เขาก็จัดอยู่ที่กรุงเทพฯเลย เขาจะเชิญอาจารย์ที่มีประสบการณ์สูงๆมาแนะนำ เรื่องของการจะเรียนยังไงให้จบ จะทำตัวยังไงเวลามาถึงเมืองไทยและจะเข้ากับวัฒนธรรมได้ไหม รวมหมดทุกอย่างทั้งการไป การกิน การอยู่ เรื่องของประเพณีต่างๆเขาจะแนะนำหมดเลย ตัวนี้นั้นช่วยได้เยอะ เพราะเขาจะให้ผู้มีประสบการณ์หรือเคยไปเรียนต่างประเทศมาปฐมนิเทศ

ถาม: แล้วที่ ม.อุบลฯ มีการปฐมนิเทศไหมครับ

ตอบ: มีแต่เป็นการแนะนำ ว่าต้องอยู่อย่างนี้ เป็นอย่างนี้ พาเที่ยวไป

ถาม: พอเวลามีปัญหา เรื่องของการเรียน การใช้ชีวิตอยู่ที่ประเทศไทย จะมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร

ตอบ: เพราะพวกเราที่มาด้วยกัน 20 กว่าคน เราจะตั้งเป็นสมาคมคนลาว จะตั้งหัวหน้าผู้รับผิดชอบ ถ้าแรกแรกมีปัญหา ก็จะรายงานหัวหน้าสมาคม หัวหน้าสมาคมเสร็จก็จะนำเสนอหาวิเทศสัมพันธ์ว่าเป็นอย่างนั้นอย่างนี้นะ ถ้าเป็นปัญหาทั่วไป แต่ถ้าเป็นเกี่ยวกับการเรียนก็จะปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นหลักแล้วท่านจะแนะนำว่าควรทำอย่างไร แต่ส่วนมากไม่ค่อยมีปัญหาอะไร

ถาม: เพื่อนสนิทมีกี่คน ประเทศอะไรบ้าง

ตอบ: ส่วนมากเป็นคนเราคนลาวด้วยกัน เพราะว่าพักหอด้วยกัน แต่ถ้าออกไปเรียนก็เป็นคนไทย แต่ที่ 50-50 ถ้าอยู่หอแล้วคุยกับคนลาวเพราะบางครั้งก็มีเด็กไทยที่เรียน ป.ตรี อยู่ด้วยกัน

ถาม: คิดว่าหอที่พักอยู่เป็นอย่างไร

ตอบ: ก็ใช้ได้ ห้องที่อยู่ก็โอเค อยู่คนเดียว ที่จริงเขาห้ามประกอบอาหารภายในหอ แต่ก็มีบ้างหรืออาจจะออกไปทำข้างนอก น่าจะมีที่ให้ทำกับข้าว เพราะปัญหา คือ หออยู่ไกลจากที่ขายอาหาร แต่อย่างอื่นก็ดี

ถาม: เห็นพูดว่าดูทีวี ให้ถึงระดับ 5 คะแนน ให้รายละเอียดว่าดูช่องไหน รายการอะไรบ้าง

ตอบ: ดูช่อง 7 ช่อง 3 ส่วนมากดูข่าวเกี่ยวกับสถานการณ์บ้านเมือง

ถาม: คิดว่าข่าวที่นำเสนอเป็นยังไงบ้าง

ตอบ: ค่อนข้างชัดเจน ก็คือปัญหาอยู่ไหนก็พูดได้หมด ไม่มีผิดพลาด เพราะเจออะไรก็พูดไปหมดชัดเจนดี

ถาม: คิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับข่าวที่กาละแมร์กับของคนลาว เขาบอกว่าเขาพูดคำว่าเรากับลาว

ตอบ: เป็นเรื่องภาษาบ้าง ไม่ค่อยได้สนใจเรื่องนั้นหรอก ก็คือตั้งแต่นานๆมามีตลอดเรื่องการใช้ศัพท์ แต่บางคนเนอะคนเราพูด ยกตัวอย่างถ้าเราพูดเรื่องอะไรผิดพลาดนิดหนึ่ง เดี๋ยวนี้โลกโซเชียลเน็ตเวิร์ค ออนไลน์มันเร็วไป คนพูดไปเรื่อก็ดังไปหมด ในความรู้ น่าจะเป็นเกี่ยวกับการใช้ศัพท์ เขาไม่น่าจะสนใจ

ถาม: อยากให้เสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นอาจารย์หรือมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีของเรา อยากจะเสนอแนะเรื่องอะไร รวมไปถึงรุ่นน้องของเราที่จะมารับทุนเหมือนเรา

ตอบ: สำหรับปริญญาโท ในระยะ 3 ปี มันโอเค แต่ว่าที่อยู่อาศัยเราค่อนข้างไกลนิดหนึ่ง น่าจะใกล้กว่านี้ อยากให้อยู่เป็นจุดแบบเฉพาะตึกนักศึกษาต่างชาติ ควรทำให้เป็นตึกเดียวกันหมด เราจะพูดคุยกันง่าย การอยู่กันก็พูดไปแล้ว สำหรับทุน 3 ปีก็โอเค

ถาม: ขอบขอบคุณสำหรับความร่วมมือนะครับ

15. นักศึกษาลาวคนที่ 15 (LS15, สัมภาษณ์, 1 พฤศจิกายน 2557)

ถาม: เคยมาอยู่เมืองไทยในนามของแขกไทยพัฒนาเป็นช่วงสั้นๆ ไม่ถึงสัปดาห์ ในตอนนั้นมีความเครียดหรือสับสนอะไรไหม

ตอบ: ช่วงที่ยังไม่มาเรียนก็มีเครียด แต่พอมาเรียนแล้วก็เหมือนกับว่าเราได้เห็นอะไรใหม่ๆ เราไปพักผ่อนไปเที่ยว แล้วก็เราอาจจะรับเอาสิ่งใหม่ๆ ก็คือ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ระบบสื่อสารมวลชนอะไรต่างๆ ก็ไม่เครียด แต่พอมาเรียนแล้วเริ่มเครียด

ถาม: แล้วตอนที่เครียดมีวิธีการจัดการกับปัญหายังไง

ตอบ: ก็ต้องหยุดทุกอย่างก่อน แล้วก็ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพราะว่าก็มีเพื่อนก็คุยระบาย บางสิ่งที่เราเครียด อาจจะเรื่องงานเยอะทำข้อสอบไม่ค่อยได้ ก็เป็นเรื่องปกติของการเรียน

ถาม: อยากให้ประเมินตนเองหรือให้คะแนนตนเองว่าตลอดระยะเวลาที่อยู่ ม.อุบลฯ ในเรื่องของความสุขสบายใจไม่เครียดเมื่ออยู่ใน ม.อุบลฯ นี้ จาก 1-10 (1 คือ น้อยมาก 10 คือ ดีมาก) จะให้ตัวเองเท่าไร

ตอบ: ประมาณ 7 เครียดเรื่องการเรียนไม่ใช่เรื่องสังคม แต่เป็นเรื่องการเรียน

ถาม: ความสัมพันธ์กับคนไทยทั้งในและนอก ม.อุบลฯ ให้ตัวเองก็คะแนน

ตอบ: ตัวนี้ผมให้ประมาณ 6 ส่วนมากก็จะเป็นเจ้าหน้าที่ที่ทำแล็บ เพราะว่ามีน้องๆ คนไทยส่วนมากก็จะเป็น ป.ตรี ผมเข้าไปนั่ง sit in เท่านั้น เลิกเรียนแล้วก็ไปทำงานเราต่อ ก็ไม่ได้คบหาสมาคมกันมากแล้วคนไทยที่เรียน ป.โท ด้วยกันก็ดรอปรหมด ก็เลยเหลือผมคนเดียวที่เรียนศิลปศาสตร์ ป.โท ตอนนี้ 5-6 คน ดรอปรหมดเลย

ถาม: การทำงานร่วมกับเพื่อนนักศึกษาหรืออาจารย์ในมหาวิทยาลัยให้ก็คะแนน

ตอบ: ถ้าพูดการทำงานร่วมกับเพื่อนนักศึกษานี้ไม่มีเพราะมีผมคนเดียวกับอาจารย์ ก็โอเคครับ ผมให้ 7 คะแนน

ถาม: สามารถบริหารจัดการกับความรู้สึกของตัวเองได้ไหมในเรื่องของความแตกต่างทางวัฒนธรรม

ตอบ: ข้อนี้ผมขอพูดอย่างนี้แล้วกัน เรามาเรียน คือ อย่างที่ทราบมาตั้งนานความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมกับประเทศ เราจะไม่ยึดถือตรงนั้น ไม่ถือมาด้วยจากบ้าน เรามาหน้าที่ของเราคือมาเรียนแล้วก็มาเพิ่มความรู้ ซึ่งเราไม่ได้มองถึงความแตกต่าง แทบไม่ได้สนใจด้วยซ้ำว่า มีความปลอดภัยไหม ไม่ปลอดภัยไหม เราจะอยู่ในเฉพาะเขตที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้เราอยู่ ตอนที่จัดปฐมนิเทศ สพร. ก็บอกว่าห้ามไปในที่โคจรมั่วสุมเรื่องยาเสพติด สถานที่ที่เป็นที่ระวังของเจ้าหน้าที่ รวมๆ ไว้อย่างนี้ ส่วนข้างสารานุกรมก็เคยไปแต่เราไปแบบคลายเครียดแล้วเราก็กลับ ไม่ถึงกับเมาจนจำไม่ได้ อย่างนั้นไม่เคย ส่วนใหญ่ที่ไปจะเป็นนักศึกษาลาวด้วยกัน ถ้าจะมีเรื่องก็จะหนีก่อน ถ้าให้ประเมินตัวเอง ผมก็ 모르 เพราะไม่ได้คิดจุดนั้นอยู่แล้วแต่ก็ไม่ถึงกับดีมาก แต่ส่วนใหญ่เราไปเราก็จะระวังไว้ เราจะระวังในกลุ่มของเราเอง พยายามไม่ให้มีเรื่องกับใคร ถ้าเห็นว่าจะเกิดเรื่องเราก็ต้องต้องหนีก่อน

ถาม: มีเหตุผลหรือแรงจูงใจอะไรถึงมาเมืองไทย

ตอบ: เอาอย่างแรกเลยการมาของพวกเราจากการถูกคัดตัวมา ไม่ได้สมัครมา ทาง ม.จำปาศักดิ์มี MOU กับ ม.อุบลฯ แล้วก็มีทุนในการสร้างบุคลากรมาด้วย คือเราเป็นข้าราชการอยู่ทางโน้น เราจะต้องทำตามคำสั่งของนายส่วนหนึ่งก็เป็นการยืมตัวของเราเหมือนกัน ก็โชคดีที่เรามาที่นี่ ใกล้บ้าน ภาษาพูดใกล้เคียงกัน แต่ภาษาเขียนจะไปอีกเรื่องหนึ่ง

ถาม: ที่เขามีสอนภาษาไทยให้มันเพียงพอไหมครับ

ตอบ: ไม่พอแน่นอน ถามว่าควรจะเป็นยังไงไหม ถ้าพูดถึงภาษามันเป็นเรื่องของเวลา มันเป็นเรื่องของการฝึกที่เราจะต้องค่อยๆฝึก ก็เหมือนเราเรียนภาษาต่างประเทศ ไม่ใช่แบบว่าให้คอร์สไป 3 ปี แล้วมาจะได้ 100 เปอร์เซนต์ ไม่ใช่ บางคนไม่ได้เข้าคอร์สเรียน แต่ได้ไปคลุกคลีอยู่กับวิถีชีวิตก็สามารถสื่อสารกันได้ อาจจะเขียนไม่ได้ พอพูดๆได้เข้าใจกันได้ แต่ผมมองว่าในเรื่องของภาษาที่ทางมหาวิทยาลัยจัดเตรียมให้ในการเตรียมความพร้อมก็ค่อนข้างจะเพียงพอ ระยะ 6 เดือน แล้วส่วนที่เหลือก็จะเป็นหน้าที่ของเราที่ต้องพยายาม เขียน พยายามฝึก

ถาม: พอมาเรียนที่สัตวศาสตร์ มันเป็นอย่างที่เราคิดคาดหวังไหม ระบบการศึกษา อุปกรณ์ ความรู้ที่ได้รับ ก่อนจะมากับพอมารเรียนแล้วต่างกันมากไหม

ตอบ: ก็ต่างแน่นอน จากเราที่มาเรียนและเราที่ไม่มาก็คือการมาเรียน เราจะได้ฝึกคิด การสังเกต ความรอบคอบในการทำงานเพิ่มขึ้น แต่บางครั้งกฎเหมือนกับว่ายิ่งเรียนไปก็ยิ่งสับสนในบางวิชา ก็เหมือนประมาณว่าอาจจะเป็นเพราะเราไม่เข้าใจหรืออย่างไร เพราะว่าบางที่เราที่เอาหลักการที่เราเคยผ่านมามาใช้ แต่มาถึงนี้อาจจะใช้ไม่ได้ใช้ไม่ถูก ก็ค่อนข้างจะสับสนในบางช่วง แต่มีการพัฒนาขึ้นมาก ผมจะคิดว่าผมมาเรียนที่นี้ผมต้องได้ประโยชน์ให้มากที่สุด ที่นี้เวลาในการเรียน 2 ปี 3 ปี 4 ปี โอเคเวลาก็คือเวลาแต่ผลที่เราได้สำคัญกว่าเวลา ผมคิดแค่นั้น

ถาม: แล้วบทบาทของมหาวิทยาลัยเขาได้มีการจัดกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือสนับสนุนนักศึกษาอย่างไรบ้างครับและคิดว่าหน่วยงานนั้นทำหน้าที่ได้ดีแค่ไหน

ตอบ: ส่วนตัวผม ผมไม่เคยเห็น International night / Asians day ก็คือผมมองว่าเป็นการประชุมกันแบบต่างชาตินาคูกัน แต่ไม่ใช่เวทีที่จะมาแลกเปลี่ยน ก็เหมือนมองอีกภาพหนึ่งก็อาจจะเป็นการแสดงวัฒนธรรมของตนเอง วัฒนธรรมของแต่ละประเทศ เอกลักษณ์เป็นอย่างไร แต่มองเข้าไปแล้วไม่ใช่ที่เราจะมาเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ก็แค่ได้เห็น เป็นการแสดงเฉยๆ ถ้าลักษณะเป็นการมีกิจกรรมตอบคำถามเกี่ยวกับประเทศต่างๆ ยกตัวอย่าง เช่น ประเทศไทยรู้เรื่องประเทศลาวมากน้อยแค่ไหน คนลาวรู้เรื่องประเทศไทยมากน้อยแค่ไหนหรือว่าคนอื่นในงานตรงนั้น รู้เรื่องอะไรยังไงมากแค่ไหน แบบนี้จะเป็นการแลกเปลี่ยนที่ดียิ่งขึ้น

ถาม: คิดว่าการปฐมนิเทศช่วยได้มากน้อยแค่ไหน หรือต้องการมากกว่านี้ไหม

ตอบ: สำหรับรุ่นพวกผมก็เพียงพอแล้ว พวกผมจะปฐมนิเทศ 2 ครั้ง และเพื่อนที่จะสัมภาษณ์ต่อไปก็ที่จะปฐมนิเทศครั้งแรกอยู่ที่กรุงเทพฯ แล้วก็จะมีการมาชี้แนะ ในการการเรียน การเตรียมความพร้อมการเตรียมตัว ขั้นตอนในการเรียนต่างๆ มหาวิทยาลัยต่างๆมาช่วยชี้แนะ และคำแนะนำในการปรับตัวในประเทศไทย ที่นี้มาถึงอุบลฯ วิเทศสัมพันธ์ของอุบลฯก็จะจัดปฐมนิเทศอีกครั้งหนึ่ง ก็จะพูดถึงเรื่องหลักเลยที่พูดถึงจะเป็นเรื่องสถานที่สำคัญของอุบลฯ เช่น วัดหนองป่าพง วัดพระเจ้าใหญ่อินแปลง สถานีตำรวจ เขาพาไปหมด ถ้ามีเรื่องอะไรก็ไปสถานที่นั้นๆ แต่ไม่มีสถานทูตลาวในอุบลฯ และก็นำห้างร้านต่างๆให้รู้จัก

ถาม: เอารถยนต์มาใช้ส่วนตัวด้วยใช่ไหมครับ แล้วเดินทางกลับจำปาศักดิ์บ่อยไหม

ตอบ: ใช่ครับ ก็แล้วแต่งาน ผมมีแผนทำแล็บอยู่ที่นั่นด้วย คือ เคสงานทดลองทั้งหมดอยู่ที่นั่น ก็เลยต้องได้เดินทางบ่อย

ถาม: เพื่อนสนิทมีกี่คน มีประเทศอะไรบ้าง แล้วเพื่อนเหล่านั้นได้ช่วยอะไรบ้าง

ตอบ: ส่วนใหญ่จะเป็นคนลาวทั้งหมด เพราะกลุ่มพวขอยู่ที่นี่แค่ 2 คน คนหนึ่งก็จบไปแล้ว ส่วนอีกคนไปแบบของเขา และอาหารการกินเราไม่เหมือนกัน ถ้าเป็นเรื่องการเรียนเราจะช่วยกันไม่ได้เลย ถ้าเป็นเรื่องอื่นๆเราช่วยกันได้ เพราะเราเรียนกันคนละสาขา หัวข้อที่มาก็ต่างกัน ความถนัด ความ

เชื้อวชาญก็ต่างกัน มันเลยช่วยกันไม่ได้ แต่อย่างที่เราพูดมาเมื่อกี้ถ้าเรามีหอนานาชาติ โอกาสที่เราจะเจอกันระหว่างคนที่เรียนสาขาเดียวกันกับคนลาวกับคนประเทศอื่นก็จะสนิทกันขึ้น อย่างทุนที่ผมมาก็คือคณะเกษตร ก็เลยแยกให้เลย ถ้าทุนของศิลปศาสตร์ก็จะแยกให้เลย ก็เลยไม่ค่อยเจอเจอกันตรงนั้น ก็อย่างที่เรารู้คนข้างห้องก็เหมือนเพื่อนบ้าน ถ้าเราใกล้ชิดกันเราก็จะเป็นเพื่อนบ้านกับเขา ทีนี้ในเรื่องของภาษา ของอะไรต่างๆเราก็จะมีโอกาสแลกเปลี่ยนจากเจ้าของภาษาโดยตรงได้ แต่ถ้าอยู่อย่างนี้ก็ไปอย่างนี้แหละ

ถาม: ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์ผู้สอนหรือมหาวิทยาลัย หรือว่ารุ่นน้องที่จะมาเรียนที่นี่

ตอบ: สำหรับนักศึกษา ป.เอก น่าจะให้อยู่ด้วยกัน อาจจะมีจัดโซนหรืออะไรก็ได้ แต่ถามว่าการมาอยู่กับ ป.ตรี แล้วได้ประโยชน์ไหม ได้แค่การคุยกันเรื่องของภาษา แต่เรื่องว่าการจะแลกเปลี่ยนด้านวิชาหรือหลักการต่างๆไม่มี เพราะว่าน้องจะคุยกับเราไม่ได้ในเรื่องที่เราเรียน แม้จะเรียนสาขาเดียวกันก็ตาม แต่ถ้าอาจารย์มองกลับว่า เรา ป.โท อาจจะให้คำแนะนำน้องได้ อาจจะให้ได้แค่บางส่วนถ้าเราเข้าใจจริง แต่ถ้าเราไม่เข้าใจก็พากันลุ่มหมด แต่ถ้าเราอยู่ ป.โทกับ ป.เอกด้วยกัน แล้วมีอย่างหอนานาชาติอย่างนี้ มีที่ออกกำลังกาย ยิ่งเราต้องเจอกันและคุยกันอยู่ดี อย่างนั้นการขอคำปรึกษาการช่วยเหลือกันก็มีโอกาสมากขึ้น

ถาม: ขอบขอบคุณสำหรับความร่วมมือนะคะ

16. นักศึกษาลาวคนที่ 16 (LS16, สัมภาษณ์, 1 พฤศจิกายน 2557)

ถาม: แรงจูงใจหรือว่ามีเหตุผลอะไรในการมาเมืองไทย

ตอบ: ถ้าในมุมมองของผม แรงจูงใจ 1. ก็จะเป็นความร่วมมือของ สพร. แล้วก็การสนับสนุนทุนการศึกษา 2.การใช้ภาษาที่ง่ายสื่อสารกันได้ง่าย ถ้าเราจะไปนอกจากประเทศไทยก็ต้องเป็นภาษาอังกฤษ ถ้ามาไทยก็ใช้ภาษาไม่แตกต่างกันมากก็สามารถที่จะสื่อสารเข้าใจกันมากขึ้น

ถาม: พอมาเรียนที่นี่มันตรงกับที่เราคิดไว้ไหม

ตอบ: ก็ตรงครับ เราคิดว่าเราเรียนที่นี่ เราสามารถที่จะติดต่อสื่อสารอะไรก็ได้สะดวก แล้วก็วิชาที่เรียนมันเป็นวิชาที่เราเคยมีพื้นฐานอยู่แล้ว ก็พยายามมาเรียนรู้อะไรให้พัฒนาดีขึ้นกว่าเดิม

ถาม: ก่อนที่จะมาเมืองไทยมีการเตรียมตัวอย่างไรบ้าง

ตอบ: ก่อนที่จะมาหลังจากที่เราสอบคัดเลือก ทางกระทรวงการต่างประเทศเขาก็จะแจ้งผลสอบออกมาว่าสอบติดแล้วแล้วเขาก็จะระบุวันที่ที่ออกเดินทาง แล้วก็พิมพ์หนังสือเดินทาง ขึ้นเครื่องที่เวียงจันทน์มาลงที่สนามบินสุวรรณภูมิ ขึ้นเครื่องจากจำปาศักดิ์ไปเวียงจันทน์ก่อนเพราะพื้นฐานเราอยู่จำปาศักดิ์

ถาม: ได้เรียนภาษาไทยมาก่อนไหม

ตอบ: ไม่ครับ มาเรียนอยู่ที่นี่ 5 เดือน แต่ว่าเราก็ดูละครทีวีโทรทัศน์ ก็ดูรู้เรื่องเข้าใจอยู่ แต่เราไม่สามารถที่จะเขียนได้ พอมาเรียนรู้อยู่เขียนได้ แต่ปัจจุบันยังไม่ถนัด มีผิดๆถูกๆบ้าง

ถาม: คิดว่าควรจะเพิ่มเติมให้หรือไม่อย่างไรในการเรียนภาษาไทย

ตอบ: ถ้าระยะเวลามันเพียงพอที่จะจัดให้สำหรับนักศึกษาลาวที่มาเรียนที่ประเทศไทย เต็มที่ประมาณ 6 เดือน อย่างก็ต่อ 3 เดือน

ถาม: ที่บอกว่ามีการรักษาวัฒนธรรมของตนเองไว้แล้วก็ปรับรับมาด้วย ส่วนไหนที่คงเป็นลาว ส่วนไหนที่ปรับเป็นไทย

ตอบ: ความเป็นเอกลักษณ์ก็จะมีแต่งตัวในการเข้าสังคมหรือว่าไปเข้าห้องเรียน คือ เราไม่สามารถที่จะปรับให้เหมือนกับนักศึกษาไทยได้ เพราะมันจะเป็นเอกลักษณ์ของคนลาวเลย คืออาจจะมีการคุมเสื้อเชิ้ตที่เป็นคอวี ไม่ค่อยใส่กางยีนเหมือนกับนักศึกษาไทย แต่งเหมือนที่ตอนเราอยู่ประเทศลาว มีหลากหลายอยู่แต่จะเล่าให้ฟังคร่าว เช่น เวลาที่เราไปเรียนที่ลาวก็จะเรียน 8 โมงเช้า เราก็จะพยายามไปก่อนทั้งๆที่นี่ก็จะเรียน 9 โมง เวลาราชการ ส่วนใหญ่อาจารย์ก็รักษาเวลา

ถาม: มหาวิทยาลัยมีกิจกรรมสนับสนุนช่วยเหลือหรือไม่ และคิดว่าหน่วยงานนั้นทำหน้าที่ได้ดีไหม

ตอบ: มีครับ เวลาที่กิจกรรมหรือว่ามีงานที่ เช่น ว่าเราจะไปเข้าร่วมประชุมทางวิชาการหรือว่าเข้าร่วม ทางหน่วยงานเขาก็จะแจ้งเป็นเอกสารให้เราทราบก่อน มีการเตรียมตัวก่อนที่เราจะเดินทางไป ไม่ใช่ว่าจะไปพุงนี้แล้วมาแจ้งวันนี้ หน่วยงานเขาก็แจ้งมาก่อนล่วงหน้า 1 เดือน หรือ 2 อาทิตย์ อยู่ที่นี่ไปมาแล้ว 2 งาน เช่น ครั้งแรกงานประชุมทางวิชาการเรื่องปรับปรุงพื้นที่ ม.เกษตร และครั้งที่ 2 งานประชุมทางวิชาการเรื่องพืชน้ำมันที่เขื่อนสิรินธร คือ ทั้งหน่วยงานทางอาจารย์ก็จะประสานไปมาก่อนหน้าประมาณ 1 เดือน

ถาม: มีการปฐมนิเทศหรือเปล่าแล้วมันช่วยได้ไหม

ตอบ: มีครับ ประมาณอาทิตย์หนึ่ง หน่วยงานนิเทศแจ้งมาเข้าปฐมนิเทศ

ถาม: คิดว่าเพียงพอไหม แล้วอยากให้เพิ่มตรงไหน

ตอบ: ไม่เพียงพอ การปฐมนิเทศน่าจะแยกเป็นส่วนของมหาวิทยาลัยกับส่วนของจังหวัดอะไรประมาณนี้

ถาม: เวลาที่มีปัญหาในเรื่องการเรียนหรือการใช้ชีวิตจะมีวิธีแก้ปัญหาอย่างไร

ตอบ: เรื่องการเรียน ถ้ามีปัญหาในการเรียนเราก็จะพยายามคุยกับเพื่อนที่ถนัดเกี่ยวกับวิชานั้นๆ หรือศาสตร์นั้นๆ เขาจะช่วยชี้แนะให้แล้วก็ปรึกษาอาจารย์ที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา เรื่องการดำรงชีวิตเราก็พยายามปล่อยวางแล้วก็ปรับตัวเองให้รู้สึกว่าจะไม่ต้องเครียด ทำตัวสบายสบาย คือเราดำรงชีวิตอยู่ที่นี่ก็เหมือนกับอยู่บ้าน พยายามไม่ให้เครียด

ถาม: เพื่อนสนิทมีกี่คนเป็นคนประเทศอะไรบ้าง

ตอบ: ก็จะมีเพื่อนคนลาวกับคนไทย คนไทยมี 10 คน มีเพื่อนที่เรียนด้วยกัน 5 คน เพื่อนคนไทยถ้าเป็นเรื่องวิชาการเขาก็จะแนะนำให้เกี่ยวกับศาสตร์ที่เราศึกษาอยู่วิชาที่เราเรียนอยู่ เช่นว่า เรื่องที่เราทำวิทยานิพนธ์ ถ้าเป็นพืชอันนี้มันก็เป็นแบบนี้ไปอีก คือเขาจะแยกอธิบายให้

ถาม: ส่วนใหญ่กินข้าวกินกับใครแล้วเคยไปเที่ยวข้างนอกบ้างไหมครับ

ตอบ: อยู่ที่นี่ส่วนมากเราก็จะกินกับเพื่อนคนลาว บางทีเราก็กินกับเพื่อนคนไทย

ถาม: ที่อยู่อาศัยหรือหอพักโอเคไหม

ตอบ: ถ้าจะเทียบหอพักก็ดี แต่ขอพูดสักนิดนะครับ การสนับสนุนทุนที่เป็นค่าอัตราเบี้ยเลี้ยงของนักศึกษา กับค่าที่พักน่าจะให้มันสมดุลกัน เช่นว่า ค่าเบี้ยเลี้ยง 7,000 บาท ค่าหอก็ 7,000 บาท ผมว่าค่าหอมันน่าจะเยอะไปไหมประมาณ สมัยรุ่นต่อไปยัยเบี้ยเลี้ยงของนักศึกษามาเป็นประมาณ 9,000 บาท ค่าหอลดลงจาก 7,000 บาท มาเป็น 4,000 บาท 3,000 บาท และ 5,000 บาท ประมาณนี้ได้ไหม สรุปเพิ่มเบี้ยเลี้ยงลดค่าที่พักได้ไหมประมาณนี้

ถาม: สื่อทีวีของไทยดูช่องไหนรายการอะไร

ตอบ: ก็จะมี ช่อง 3 ช่อง 7 แล้วก็ News TV. คือมันจะมีสารคดีอยู่ ช่อง 3 ช่อง 7 ก็จะดูข่าวและกีฬาก็

ถาม: แล้วช่องของลาวละ เป็นคนแรกเลยที่ให้ 5 ช่วยขยายหน่อยได้ไหม เพราะเราไม่รู้จักช่องของลาวเลย

ตอบ: ช่องของลาวก็คือ มันรับได้อยู่ 2 ช่อง คือช่อง ลาวสตาร์ และ PTV ประมาณนี้ครับ ชอบอะไรของช่องทีวีลาว คือ ลาวสตาร์ ช่วงเช้ามันจะมีข่าว ประมาณ 9 โมงเช้า เขาก็จะเปลี่ยนมาเป็นรายการบันเทิง แล้วก็ประมาณ 11 โมงถึงเที่ยงมันจะมีข่าว แล้วก็ช่วงตอนเย็นจะมีข่าวอีกรอบหนึ่ง

ถาม: ช่วยเปรียบเทียบว่าโทรทัศน์ของลาวกับไทยแตกต่างกันยังไง

ตอบ: คลื่นความถี่ต่างกันอยู่ครับ คลื่นของลาวจะมีช่องที่ออกอากาศน้อย ยิ่งน้อยช่องอยู่ ถ้าเทียบของไทยยังมีหลายช่อง

ถาม: ละคร ภาพยนตร์ของลาวเรื่องอะไรที่ดู เพราะให้ 5 คะแนน

ตอบ: ภาพยนตร์ของลาวเรื่องสหายดีหลวงพระบาง ไม่มีคำตอบจากปากเซ ผ้าพันคอแดง ละคร ไทยก็ดูเพลงไทยก็ฟัง ละครก็ดูช่วงหัวค่ำประมาณ 6 โมงครึ่ง เพลงส่วนมากจะเป็นพวกลูกทุ่ง หมอลำ เช่น ต่าย อรทัย / ไผ่ พงศธร / มนต์แคน แก่นคูณ ไม่ชอบฟังสตริง ถ้าให้ฟังก็ได้ แต่ชอบเพลงลูกทุ่ง หมอลำมากกว่า

ถาม: อยากให้เสนอแนะถึงอาจารย์ผู้สอนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี รวมถึงนักศึกษาลาวที่จะมาในรุ่นต่อไป

ตอบ: อาจารย์หรือว่าหน่วยงานภายในคณะหรือว่ามหาวิทยาลัยก็ดี ถ้ามีรุ่นศึกษาต่อไปที่จะมาศึกษาต่อในที่นี้ การจัดปฐมนิเทศผมว่ามันสำคัญ อยากให้แนะนำตั้งแต่ที่แรก อยากให้แนะนำเป็น 2 ส่วน เป็นของมหาวิทยาลัยและของจังหวัด แต่ว่าในส่วนของมหาวิทยาลัย เราก็จะมีการแยกนักศึกษาแต่ละคณะ น่าจะให้คณะจัดปฐมนิเทศให้นักศึกษาอีกครั้งหนึ่งว่ามีหน่วยงานอะไรบ้าง ถ้ามีปัญหาควรไปปรึกษาใคร น่าจะให้คณะปฐมนิเทศให้อีกครั้งหนึ่ง

17. นักศึกษาลาวคนที่ 17 (LS17, สัมภาษณ์, 1 พฤศจิกายน 2557)

ถาม: อยากทราบเหตุผลหรือว่าแรงจูงใจในการมาเมืองไทย

ตอบ: ครูสอนที่วิทยาลัยสร้างครูสหวันนะเขต อันนี้ก็เลยดูจากอินเทอร์เน็ต แล้วก็ฟังคำบอกเล่าจากเพื่อนและรุ่นพี่ ถ้าจะไปเรียนเคมี สำหรับคนลาวส่วนมากคือไปเรียนเวียดนามกับไทย แต่ถ้าไปเรียนเวียดนามก็ต้องไปตีภาษาเวียดนามอีก แต่ถ้าไทยค่อนข้างเข้าใจง่ายกว่าก็เลยเลือกมาไทย ก็คือว่าทุนนะมีอยู่ แล้วเขาก็ให้เลือกว่าจะไปไหนดี ก็เลยคิดว่าน่าจะเป็นไทย คิดว่าเวลาอาจารย์อธิบายก็เข้าใจง่ายกว่า

ถาม: มาถึงที่เมืองไทยแล้วมาเรียนเป็นอย่างไรที่คิดใหม่

ตอบ: อันนี้ก็ไม่เป็น เพราะว่าครั้งแรกที่มาเขาก็ไปส่งที่กรุงเทพก่อนไปปฐมนิเทศก่อนที่นั่นประมาณอาทิตย์หนึ่ง เขาก็จะพูดว่าถ้าเรียนโทอยู่ที่นั่นทุนตัวนี้สามารถเขียนบทเป็นภาษาไทย แล้วก็เรียนเป็นภาษาไทย แต่พอมาเข้าคณะจริงๆมันกลับเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนมากถ้าเป็นเอกสารก็เป็นภาษาอังกฤษ แล้ววิทยานิพนธ์ที่เขียนก็เป็นภาษาอังกฤษ มันเป็นบังคับของภาควิชา ปริญญาโทสาขาเคมีต้องเขียนบทเขียนวิทยานิพนธ์เป็นภาษาอังกฤษ เป็นเงื่อนไขบังคับ แล้วเรียนอาจารย์ก็ว่าเรียนโทก็ต้องเป็นอังกฤษ ก็เลยต้องตาม แต่ว่าพูดคุยในห้องเรียนบางอาจารย์ก็พูดภาษาอังกฤษบางอาจารย์ก็พูดภาษาไทย ก็เลยเหนื่อความคาดหวัง

ถาม: เรียนภาษาไทยมากี่เดือน

ตอบ: 4 เดือน ที่วิเทศสัมพันธ์ ม.อุบลฯเป็นคนจัดให้

ถาม: การเตรียมตัวก่อนจะมาเมืองไทยมีการเตรียมยังงัยบ้าง

ตอบ: พอได้ยินว่าเขารับแล้วก็เข้าดูเว็บดูอะไรที่เกี่ยวข้องกับ ม.อุบลฯ ก็รู้แล้วว่าต้องมาที่นี่ แล้วต้องเตรียมภาษา

ถาม: แล้วคิดว่าสิ่งที่เตรียมเมื่อสักครู่มันช่วยได้ไหม มากน้อยแค่ไหน

ตอบ: ช่วยได้มาก อย่างจะพูดกับอาจารย์ต้องทำยังงัย ส่วนมากที่ปรึกษาของหนูเขามีอายุเป็นพี่แค่ปีเดียวแต่ให้พูดคำว่าหนู อันนี้ก็โอเคอยู่ แต่ที่ลาวมันไม่มีคำว่าหนู

ถาม: แล้วเวลาพูดที่นั่นเขาใช้คำสรรนามว่าอะไรครับ

ตอบ: ถ้าเวลาพูดกับอาจารย์ก็จะเป็น ช้าน้อย ส่วนมากเวลาเรียนอาจารย์ประถม มัธยมเขาก็จะเรียกอาจารย์เลย มหาวิทยาลัยก็เรียกอาจารย์ ตำแหน่งก็จะเริ่มมีเหมือนไทยอยู่

ถาม: พอเข้ามาอยู่ในมหาวิทยาลัยแล้วเขาได้มีการจัดกิจกรรมช่วยเหลืออะไรบ้าง

ตอบ: ถ้าทางวิเทศสัมพันธ์เขาก็จะแนะนำว่าการปรับตัวอยู่ที่นี่ควรทำอย่างไร การไปการมาครั้งแรกเขาจะแนะนำเกี่ยวกับการเดินทางไปขนส่ง ต้องไปแบบไหน ขี้อรราคาเท่าไร เพื่อไม่ให้หลง แต่ถ้าเป็นคณะครั้งแรกก็คือแนะนำให้ไป sit in กับ ป.ตรี หรือไม่อาจารย์ก็หาตำรามาให้ แนะนำห้องสมุดอะไรต่างๆ

ถาม: แล้วคิดว่ามันเพียงพอไหมกับที่เขาจัดให้อยากให้มีอะไรเพิ่มเติมไหม

ตอบ: ถ้าเป็นวิเทศสัมพันธ์ อยากให้เขาประมาณว่าปีหนึ่งหรือเทอมหนึ่งอยากให้เขาเรียกนักศึกษา มาประชุม มาถามว่าเป็นยังงัยบ้างเรียนกับอาจารย์ บางคนก็มีการเปลี่ยนสายเพราะมันไม่ตรงกัน มันก็ยาก ก็เหมือนกันหนูมันต้องเป็นวิทยาศาสตร์ แต่พอมาเรียนมันก็เป็นเคมีอย่างเดียว มันก็ค่อนข้างยากมาก เพราะมันไม่ตรงกัน

ถาม: ถ้าให้ประเมินคิดว่าหน่วยงานเหล่านั้นทำหน้าที่ได้ดีแค่ไหน ไม่ว่าจะเป็นคณะหรือมหาวิทยาลัย

ตอบ: ถ้าเป็นคณะเต็ม 10 ให้ 8.5 ที่ยังไม่โดน คือบางครั้งอาจารย์เขายังไม่รู้ว่าตัวนักศึกษา สมมุติถ้าเป็นภาษาอังกฤษบางอันไม่ได้จริงๆแต่เขาก็พยายามใส่ให้ได้ คือพวกหนูที่มาเรียนหวังว่าจะเรียนเป็น จะเขียนเป็นภาษาไทยแต่กลับเป็นแบบนี้

ถาม: มีวิธีการฝึกเรื่องการเขียนเป็นยังงัย

ตอบ: ถ้าฝึกในคณะอาจารย์จะให้ฝึกเป็นภาษาไทยก่อน แล้วก็ส่งให้น้องๆในเด็กที่ปรึกษาเดียวกันให้เขาอ่านว่ามันถูกไหม แต่ถ้าเขียนจริงส่วนมากก็จะถูกอยู่ เพราะว่าเวลาเขียนไปค้นหาใน Google แต่ถ้าให้เขียนเวลาที่สอบเลยมันก็จะผิดบ้าง ตัวนี้ใช้เทคนิคเขียนไปก่อนค่อยตามไปเคลียร์กับอาจารย์ทีหลัง

ถาม: เวลาที่มีปัญหาในเรื่องการเรียนหรือการใช้ชีวิตคุณมีการเปลี่ยนหรือยังงัย ปรึกษาใคร

ตอบ: ในคณะมีน้องคนหนึ่งคนไทยที่ค่อนข้างสนิทกันก็จะพูดกับเขา ว่าคืออาจารย์ว่าแบบนี้เราคิดว่างัย ไปถามเขา อันนี้คือจะดำใช้ไหม เช่นเวลาที่เราเขียนบทไปอาจารย์ว่าดลก ก็ถามเขา เขาก็บอกว่าอาจารย์เป็นอย่างนั้นละ แต่เวลาแกอารมณ์ดีก็มาแบบใหม่ เขาคงอยากให้เราได้ ส่วนถ้าเป็นนักศึกษาลาวด้วยกันก็เพียงแค่ว่ามันยาก อาจารย์เข้มจิง ถ้าการเรียนก็จะคุยกับเพื่อนคนไทย ส่วนการใช้ชีวิตก็จะคุยกับเพื่อนคนลาว

ถาม: จำนวนเพื่อนสนิทจริงๆมีกี่คน เป็นคนประเทศอะไรบ้าง และเพื่อนเหล่านั้นช่วยในเรื่องต่างได้เยอะไหม

ตอบ: คนไทย มี 3 คน ถ้าเป็นคนลาวก็ประมาณ 3 คนเหมือนกัน แต่คนลาวจะเป็นประเภทถ้าบ่นไปเขาก็จะว่าอดทนไป เพราะว่าเขาไม่ได้เรียนด้วยก็เลยบ่นแค้นยากแล้วก็ไปเรื่องอื่น แต่ถ้าเป็นน้องๆที่คณะเขาก็จะมีการจัดการตัวให้ เขาก็ช่วยเหลือทุกอย่าง

ถาม: เวลากินข้าวส่วนใหญ่กินกับใคร

ตอบ: ส่วนใหญ่กินกับคนไทย แล้วก็สนิทกับร้านขายน้ำร้านขายกับข้าวในระยะเวลาเขาทำเขาก็จะเอามาเผื่อ

ถาม: นอกจากอยู่ในมหาวิทยาลัยเคยไปเที่ยวข้างนอกบ้างไหม

ตอบ: เคยไปที่ภูจองนายอย ผาแต้ม หาดคูเต่า ก็ไปกับกลุ่มเพื่อนทั้งไทยและลาว

ถาม: ที่อยู่อาศัยเป็นยังไงบ้าง

ตอบ: ในตอนที่มาเขาก็เสนอให้อยู่ข้างใน ครั้งแรกพากันอยากออกไปอยู่ข้างนอก เพราะว่าเขาให้อยู่แต่ไม่ให้เลือกห้องให้อยู่ชั้น 4 มันเหนื่อย พออยู่นานๆไปก็ชิน ประกอบอาหารได้แต่ต้องทำเบาๆ ส่วนใหญ่ทำอาหารกินเองด้วย

ถาม: ในเรื่องของสื่อเห็นว่าดูหนังไทยช่องโทรทัศน์ไทยให้ 4 เลย หมายถึงว่ามีส่วนช่วยในการปรับตัวแต่ดูจริงแค่ 3 ช่องไหนบ้าง เกี่ยวกับอะไร เพราะอะไร

ตอบ: ชอบจริงๆ ดู ช่อง 3 ค่ะ ชอบรายการคุณสรยุทธ เพราะดูจากการสัมภาษณ์ของแกเหมือนพูดจริงทำจริง

ถาม: แล้วตอนนี้ได้ดูข่าวที่กาสเมิร์เขาพูดคำว่าเราแล้วคนได้ยินเป็นคำว่าลาว คิดเห็นยังไง

ตอบ: ดูค่ะ ไปเปิดย้อนหลัง แต่ถ้าดูจากคุณกาสเมิร์ก็ไม่น่าจะพูด เพราะว่าตัวเองก็เรียนภาษาไทย ชอบที่จะพูดผิดว่าเลา พอติเรยกน้องๆว่าเลาทำอันนี้ให้พี่หน่อยนะ เขาก็ว่าหะพี่พูดผิดแต่ดูพี่กาสเมิร์เขาก็คงไม่ทำแบบนั้น เขาก็เคยไปลาวแล้วช่อง 3 ก็เป็นช่องที่ค่อนข้างดังที่นั่น

ถาม: ในส่วนที่คงความเป็นลาวคิดว่าอะไรที่คงไว้

ตอบ: ก็อาจจะเป็นการแต่งตัว หรือนิสัยที่นอนนุ่มไว้ก่อน

ถาม: แต่งตัวมีแบบนุ่งซิ่นแบบคนลาวที่เห็นในทีวีไหม

ตอบ: นุ่งค่ะ อันนี้ถ้าในกรณีไปวัด หรือไปออฟฟิศ มาทำงาน จะเป็นผ้าซิ่นหมด หมดจะอยู่ในจิตใต้สำนึกว่าต้องใส่แบบนั้น ถ้ามาในลักษณะเป็นทางเก่งก็จะแปลกเลย

ถาม: มองยังไงในเรื่องของความสัมพันธ์หรือบทบาทผู้ชายผู้หญิงในประเทศไทย โดยเฉพาะนักศึกษา

ตอบ: ถ้าเอาจริงๆคือไม่ค่อยเห็นด้วย คือ ถ้าพลาดขึ้นมามันก็ไม่ดีกับ 2 ฝ่าย เรื่องแบบนี้มันจะเข้มงวดมาตั้งแต่หน่วยที่เป็นครอบครัว ถ้าครอบครัวไม่เห็นด้วยคือไปกันใหญ่แล้ว เราไปทางอื่นก็คือไม่ได้ คือถูกสอนมาถ้าเป็นแบบนั้น พ่อก็ถือปิ่นเลย

ถาม: ส่วนใหญ่ในเรื่องของการพบปะกัน มาเจอกันแบบนี้ว่าคุยกันหรือว่าจะเล่นอินเทอร์เน็ตหรือออนไลน์

ตอบ: เน้นพูดการตัวต่อมากกว่า ชอบแบบนี้มากกว่า

ถาม: อยากให้เสนอแนะอาจารย์ผู้สอนสอนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือเพื่อนนักศึกษาที่จะมารับทุกในรุ่นต่อไป

ตอบ: ถ้าเป็นอาจารย์ก็ไม่ค่อยมี เพราะอาจารย์ในคณะค่อนข้างจะสอนดีมาก แกจะรู้ว่านี่คนลาว พอเวลาเรียนแกจะถามว่าทันไหม ถ้าไม่ทันไปหาอาจารย์ที่ห้องนะ และก็จะมีเอกสารที่เป็นแบบไทย แกจะส่งให้อีก ถ้าหน่วยงาน ทางวิเทศสัมพันธ์อยากให้เขามีการอย่างที่เราเสนอแล้วเรื่องของการพบปะ

เพราะว่า 3 ปี เพิ่งไปประชุมครั้งนั้นครั้งเดียวก็เลยไม่รู้ปัญหาของนักศึกษาคืออะไร เพราะบางคนเรียนก็ยังไม่จบ บางคนก็กลับเลยก็มี เพราะว่าอันนี้อยู่ในช่วงเขียนบทก็เลยไม่รู้สาเหตุว่าเขากลับเพราะอะไร เหมือนเพื่อนที่เรียนสิ่งแวดล้อมเขากลับแล้วโดยที่ไม่ได้ปริญญา เพราะว่าทุกอย่างเสร็จแล้วเหลือแต่ทำวิทยานิพนธ์ ตีพิมพ์อะไรเขาก็เสร็จแล้ว ก็เพิ่งกลับไปปีที่แล้ว เขาเป็นคนค่อนข้างไม่พูดแต่เรื่องเรียนเขาเรียนเก่ง ไม่ได้รับใบปริญญาก็เลยกลับไปเฉยๆ ก็เลยงงว่าวิเทศสัมพันธ์น่าจะมีการพูดตั้งแต่แรก บางครั้งเขาก็ไม่กล้าพูดว่ามีอะไรกับที่ปรึกษาใหม่หรืออะไร ส่วนนักศึกษาที่จะมาในรุ่นต่อไป ส่วนมากนักศึกษาที่จะมา ม.อุบลฯ ก็มักจะมาไม่จบตามเงื่อนไข อยากให้เขาเลือกดีว่าจะมาเรียนอะไร ให้มันตรงสายตัวเองเลยก็ดี แล้วก็จะได้ไม่ต้องของเรื่องเงินทุน แต่อาจารย์แนะนำมาว่าที่จริงถ้าเรียน ป.โท เป็นคณะวิทยาศาสตร์ก็น่าจะเป็น 2 ปี เพราะเรียน Course Work ก็ประมาณ 3 เทอม หรือ 2 เทอมถ้าเก่งสุด แล้วทำแล็บเราต้องมาดูอีกว่ามันจะออกใหม่จะได้ใหม่ พวกนี้ก็ค่อนข้างไม่จบตามกำหนดอยู่แล้ว

ถาม: ขอบคุณสำหรับความร่วมมือนะคะ

กลุ่มที่ 2 นักศึกษาจากโครงการพระราชทานความช่วยเหลือแก่ราชอาณาจักรกัมพูชาด้านการศึกษาของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จำนวน 6 คน และทุนส่วนตัว จำนวน 2 คน

1. นักศึกษากัมพูชาคนที่ 1 (CS1, สัมภาษณ์, 3 ตุลาคม 2557)

ถาม: ทักตนคิดต่อเมืองไทยเป็นอย่างไร

ตอบ: ผมอยากจะบอกว่า ผมรู้สึกแปลกใจนิดหน่อยกับการเรียนกับคนไทย เพราะว่าผมไม่รู้จักพวกเขาและไม่รู้จะสนทนาอย่างไร ผมอยากจะบอกว่า ผมรู้สึกแปลกใจนิดหน่อย

ถาม: ตกใจกับวัฒนธรรมหรือครับ

ตอบ: ใช่ครับ นิดหน่อย ไม่เพียงแต่แปลกใจกับเรื่องผู้คน แต่เรื่องอาหารด้วย และหลังจากนั้น ผมก็เริ่มปรับตัวให้เข้ากับสังคมไทย และตอนนี้ ผมอยากจะบอกว่าประเทศไทยค่อนข้างเหมือนกันกับประเทศกัมพูชา

ถาม: แรงจูงใจ/เหตุผลในการมาเมืองไทยเป็นอย่างไร

ตอบ: สิ่งที่เป็นแรงจูงใจในการมาเรียนที่นี่ ของผมคือ สาขาวิชาที่ผมเรียนอยู่ ผมชอบสาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมาก และผมก็เคยเรียนเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก่อนด้วยครับสิ่งที่ผมแรงจูงใจมากที่สุดของผมก็คือ การที่ได้รับทุนมาเรียนที่นี่ครับ แล้วมหาวิทยาลัยก็เปิดสอนสาขานี้ด้วยซึ่งเป็นสิ่งที่น่าสนใจมาก

ถาม: มีการเตรียมตัวอย่างไรก่อนที่จะเดินทางมาประเทศไทย

ตอบ: ผมทำการสมัครสอบชิงทุนตัวนี้ และผมก็ได้ลองสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษอย่างเช่น TOEFL ผมได้อ่านเกี่ยวกับการศึกษา และวัฒนธรรมของประเทศไทยมาบ้างแล้วผมก็ทำการสมัครชิงทุนนี้ ในระหว่างการปฐมนิเทศ ก่อนที่ผมจะทำการสมัครชิงทุนเข้าเรียนที่นี่ ผมได้ปรึกษาอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยผมเกี่ยวกับการสอบชิงทุนนี้ และมีหลายมหาวิทยาลัย อย่างเช่น จุฬา, บัณฑิตวิทยาลัย ก็เปิดสอนหลักสูตรนานาชาติ แต่ไม่มีสาขาที่สอนเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเลย ในที่สุดผมก็เลยเปลี่ยนใจ เลือกที่จะมาเรียนที่ ม.อุบลฯ ครับ

ถาม: มีกิจกรรมอะไรที่ช่วยและส่งเสริมบ้างครับ

ตอบ: กิจกรรมบางอย่างที่ช่วยผม เช่น วันอาเซียน และข้อมูลส่วนใหญ่ผมได้รับมาจากอินเทอร์เน็ต

ถาม: เมื่อนักศึกษามีปัญหาในเรื่องการเรียนหรือการใช้ชีวิต นักศึกษาใช้วิธีแก้ปัญหาอย่างไร

ตอบ: จะขอความช่วยเหลือจากเพื่อนครับ ที่สำคัญที่สุดเมื่อผมมีปัญหาผมจะตรงไปขอคำปรึกษาจากอาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ที่ทำงานอยู่ในคณะศิลปศาสตร์ พี่เค้าช่วยผมหลายอย่างมาก อย่างเช่น การอยู่หอพัก หรือแม้กระทั่งการเรียน

ถาม: หอพักเป็นอย่างไรบ้างครับ

ตอบ: ห้องผมจะดูแตกต่างจากคนอื่น ๆ อยู่บ้าง โดยที่ห้องผมจะมีเตียงไว้ให้ มีห้องครัวในตัว ซึ่งทำให้ผมสามารถทำอาหารกินเองได้

ถาม: จำนวนเพื่อนสนิทของนักศึกษามีกี่คน เป็นคนประเทศอะไร และเพื่อนสนิทเหล่านั้นช่วยเหลือในเรื่องต่างๆได้เยอะหรือไม่ อย่างไร

ตอบ: ส่วนใหญ่เพื่อนผมเป็นชาวกัมพูชาด้วยกันเองครับ เรามีนักเรียนชาวกัมพูชาที่ได้ทุนมาเรียนที่นี่ประมาณหกคน และถ้าพูดถึงเพื่อนคนไทยที่เรียนในคณะ เป็นเพื่อนสนิทของผมเวลาเรียนเราจะแก้ปัญหาด้วยกันครับ หรือบางครั้งผมกับเพื่อนๆก็มักจะไปเล่นด้วยกันนอกรั้วมหาวิทยาลัย อย่างเช่นไปกินข้าวด้วยกันครับ

ถาม: ปกติจะออกไปทานข้าวกับใครครับ

ตอบ: ปกติแล้วผมจะไปกินกับเพื่อนร่วมห้องของผมครับ

ถาม: คุณเคยเดินทางไปเที่ยวนอกรั้วมหาวิทยาลัยที่อื่นๆ ในอุบลหรือเปล่าครับ

ตอบ: จริงๆแล้ว แค่ครั้งเดียวนะครับ ผมไปเยี่ยม เพื่อนที่ศรีสะเกษ เพราะเพื่อนของผมบางคนเรียนอยู่ที่นี่

ถาม: ศูนย์การค้าละครับ

ตอบ: ผมเคยไป Big c ผมไปบ่อยมาก และผมก็ไปเซ็นทรัลอยู่ครั้งหนึ่ง แต่ของค่อนข้างแพงมาก ผมเลยไม่ซื้ออะไรเลยไปเดิน Big c แทน

ถาม: สื่อทีวีมีผลไหม ดูทีวีแบบไหน ทีวีไทยช่วยไหม เพราะอะไร รู้สึกว่าทีวีไทยเป็นยังไง นำเสนอข่าวเป็นอย่างไร

ตอบ: ส่วนใหญ่แล้วผมจะดูฟุตบอลครับ แล้วก็เพลงไทย แล้วผมก็ยังชอบดูรายการตลกของไทยอีกด้วย รายการเหล่านี้มีประโยชน์กับผมมาก ช่วยให้ผมเก่งภาษาไทย โดยเฉพาะในเรื่องการออกเสียงภาษาไทย ซึ่งค่อนข้างยากสำหรับผม

ถาม: มีมุมมองยังไงเกี่ยวกับรายการข่าวในประเทศไทย

ตอบ: เรื่องนี้ผมไม่มีอะไรเลยครับ เพราะผมไม่ค่อยได้ดูข่าวของประเทศไทยเลย แต่เคยดูผ่านๆ อยู่ น่าจะเป็นช่อง 7 ครับ

ถาม: การปรับตัวแบบไหนครับ ที่ยังคงความเป็นกัมพูชาอยู่

ตอบ: จริงๆ แล้วผมอยากจะบอกว่า เป็นเรื่องของ อาหารครับ ตลาดอยู่ที่นี่ ขายผัก ขายผลไม้ วัตถุดิบส่วนใหญ่คล้ายกันกับที่กัมพูชาครับ ส่วนใหญ่แล้วผมจะทำอาหารกินเองครับ เพราะอาหารไทยส่วนใหญ่มีรสเผ็ดจัด

ถาม: คิดอย่างไรเกี่ยวกับการศึกษาในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนอังกฤษของ ป.โท

ตอบ: ผมคิดว่าการศึกษาไทยส่วนใหญ่ค่อนข้างดีครับ โดยเฉพาะใน ม.อุบลฯ อาจารย์ส่วนใหญ่ทุกคนมีความรู้ครับ มีความเชี่ยวชาญในสาขาที่ตนเองสอนเป็นอย่างดีครับ

ถาม: แล้วมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับคนไทย

ตอบ: ส่วนใหญ่แล้ว คนไทยมีนิสัยเป็นมิตรกันครับ พวกเขามีความสุข ถึงแม้บางคนอาจจะไม่ค่อยยิ้ม แต่ส่วนใหญ่ก็เป็นมิตรดีครับ

ถาม: คนไทยส่วนใหญ่เวลาเจอคนต่างชาติจะไม่กล้าพูดด้วย เพราะกลัวการพูดภาษาอังกฤษครับ คุณช่วยยกตัวอย่างสถานการณ์ การแก้ปัญหาให้ฟังหน่อยครับ

ตอบ: เวลาที่ผมจะต้องใช้ภาษาอังกฤษกับคนไทย ผมจะพยายามพูดให้ช้าที่สุดเพื่อให้พวกเขาเข้าใจครับ ยกตัวอย่างสถานการณ์หนึ่ง ผมได้พูดกับเพื่อนคนหนึ่ง เราคุยกันลำบากมากเพราะการออกเสียงของเขาไม่ถูกต้องเท่าไรครับ

ถาม: ตั้งแต่เริ่มใช้ชีวิตในไทยจนถึงตอนนี้แล้วมองตัวเองอย่างไร

ตอบ: จริงๆแล้ว ผมเริ่มปรับตัวได้แล้วครับ 70 – 80 % แล้วผมก็พยายามพูดคุยภาษาไทยกับคนไทย ผมได้เรียนรู้ภาษา สังคม และวัฒนธรรมไทยเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ

ถาม: ขอบคุณมากนะครับที่สละเวลาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับเราในวันนี้ครับ

ตอบ: ด้วยความยินดีครับ

2. นักศึกษากัมพูชาคนที่ 2 (CS2, สัมภาษณ์, 3 ตุลาคม 2557)

ถาม: แรงจูงใจ/เหตุผลในการมาเมืองไทยเป็นอย่างไร

ตอบ: ผมได้มีประสบการณ์จากการไป ม.ขอนแก่น ครับ ตอนนั้นองค์กรกัมพูชาเชิญไปร่วมงานอบรมที่สถาบันลุ่มน้ำโขง ภาษาอังกฤษเขาเรียกว่า Mekong Institute แล้วก็สนใจมาเรียนต่อ ป.โท ตอนนั้นก็ทำงานไปเรื่อยๆ และหาทุนไปเรื่อยๆ พอดีมีกระทรวงศึกษาธิการประกาศรับสมัครคัดเลือก รับนักศึกษาไปเรียนต่อที่ประเทศไทย ตอนนั้นมีหลากหลายมหาวิทยาลัยที่ประกาศรับสมัครคัดเลือก ตอนนั้นมี ม.อุบลฯ มีการท่องเที่ยว ประเด็นที่สนใจคือ การท่องเที่ยว และกับบริหาร พอดีผมก็เลือกการท่องเที่ยว มันมีสามข้อให้เลือก ที่หนึ่งก็เลือก ม.อุบลฯ ที่สองก็ ม.บูรพา และที่สามคือจุฬาฯ ที่จุฬาฯ ผมเลือกที่สามเพราะไม่มีท่องเที่ยว

ถาม: ตอนนั้นอยู่ที่ไหนครับ

ตอบ: ตอนนั้นผมทำงานอยู่ที่พนมเปญ แต่บ้านเกิดไม่ได้อยู่ที่พนมเปญ บ้านเกิดอยู่จังหวัดกระเจี๊

ถาม: แล้วพอมาเรียนรู้สึกยังงตรงกับที่เราคาดหวังไว้ไหม

ตอบ: จริงๆมันต่างนิดหนึ่งครับผม มันไม่ได้ตรงทั้งหมด เพราะว่าเราคาดหวังสูง เพราะว่าแต่ก่อนคิดว่ามาเรียนบางที่ก็พูดภาษาอังกฤษครับ ผมไม่ได้ภาษาไทยเลย เรามาคือเริ่มจากศูนย์ พอมาเรียนก็มือบรมภาษาไทยสองเดือนที่ม.มหาสารคาม แต่ว่าอยู่ที่ม.มหาสารคามไม่ได้อะไร ภาษาไทยจริงๆพูดไม่ได้ ยังไม่ได้ ก ข อะไรเลย แต่ที่นู่นสอน ก ข วันเดียว แล้วก็ผ่านมาให้เขียนประโยคทำไม่ได้

ถาม: พอมาเรียนกับ ม.อุบลฯแล้วเป็นอย่างไร

ตอบ: จริงๆมาเรียนกับ ม.อุบลฯ ผมมากับเพื่อน ยังไม่ได้อะไร เพราะว่าหลักสูตรยังไม่เปิด ผมจริงๆโชคร้ายมาก มีผมคนเดียวที่รอครับจริงๆ มาสองคนคนหนึ่งเขาไม่รอเขากลับ แล้วตอนผมมามหาวิทยาลัยสัญญามันมีหลายสัญญา แล้วก็เวลามาถึงทำผิดสัญญา มันมีหลายประเด็น ตัวอย่างเช่น มีค่าเดินทางด้วย เวลาปีหนึ่งให้กลับหนึ่งครั้ง มีสาขาอะไรเขาออกให้

ถาม: สัญญาแค่สองปีใช่ไหม

ตอบ: ใช่ครับ

ถาม: แล้วที่นี้หลักสูตรไม่ได้เปิดทำให้ต้องเพิ่มอีกเป็นสองปีหกเดือนใช่ไหม

ตอบ: ใช่ครับ

ถาม: ปัจจุบันนี้อยู่เมืองไทยมากี่ปีแล้ว

ตอบ: เกือบจะสองปีครึ่งแล้วครับ สองปีสองเดือนครับ

ถาม: บทบาทของมหาวิทยาลัยได้มีการช่วยอะไรไหม สนับสนุนอะไรไหม วิเทศสัมพันธ์หรือว่าคณะ

ตอบ: วิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยช่วยครับ ผมก็โอเคกับวิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย จริงๆเขาช่วยเยอะมาก แต่วามันมีปัญหาเขาบอกว่า บางทีเวลาจ่ายเงินจ่ายอะไรเขาก็จะบอกว่าของคณะไม่ใช่ของเขา เพราะว่าเขาไม่รู้ ของคณะยากนิดหนึ่งพูดจริงๆ (หัวเราะ)

ถาม: อ๋อหมายถึงว่าในการที่จะได้ทุนมาหรือยัง

ตอบ: คือตรงนั้นมหาวิทยาลัยบอกว่าคณะเป็นผู้จ่ายให้ไม่ใช่ของมหาวิทยาลัย บางทีผมติดต่อมหาวิทยาลัยเขาบอกว่า มันเรื่องเกี่ยวกับคณะไม่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย แต่ว่าเขาช่วยได้วิเทศสัมพันธ์

ถาม: แล้วได้ทำกิจกรรมกับนักศึกษาไทยบ้างไหม

ตอบ: จริงๆผมก็ได้ทำเยอะ ตอนมาปีหนึ่งก็ได้ไปเที่ยวกับอาจารย์ ไปนี้ไปนั่นกับอาจารย์ตลอด

ถาม: ไปเที่ยวที่ไหนครับ

ตอบ: มันมีหลายจังหวัด ไปขอนแก่น ไปอุบลราชธานี ไปเวียดนามก็ไปด้วยครับ เพราะว่าเรียนนวัตกรรมท่องเที่ยวเราเลยได้เดินทางบ่อย

ถาม: แล้วเวลาที่มีปัญหาเรื่องการเรียน การใช้ชีวิตจะปรึกษาใคร

ตอบ: อาจารย์ครับ เรื่องไหนที่พูดคุยได้จริงๆเราก็ไม่สามารถพูดได้ทั้งหมด บางเรื่องพูดไปก็คิดว่าอาจารย์ช่วยไม่ได้

ถาม: แล้วทำวิทยานิพนธ์เรื่องอะไรครับ

ตอบ: ความเป็นไปได้ในการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่จังหวัดกระบี่ ที่บ้านเกิดผม ตอนนั้นผมสอบผ่านไปแล้วครับ แล้วก็กำลังจะดำเนินเก็บข้อมูลที่ 4 ที่ 5 หวังจะจบเล่มนี้ครับ

ถาม: มีอุปสรรคปัญหาอะไรไหมในการทำวิจัย

ตอบ: ประเด็นคือภาษาอังกฤษ ผมต้องเขียนเป็นภาษาอังกฤษ เพราะว่าภาษาที่เขียนไม่ใช่ภาษาที่เราพูดใช้ไหม เราพูดโอเค ผมจะพูดได้ แต่เวลาเขียนต้องเขียนให้เหมือนวิชาการครับ เพราะว่ามันยากนิดหนึ่งครับ

ถาม: มีเพื่อนสนิทกี่คนครับ เป็นคนประเทศอะไร

ตอบ: เอ่อถ้าเพื่อนสนิทก็มีประมาณ 5-6 คนครับ คนก็พวเขาเหมือนกัน

ถาม: แล้วพวกเขาเหล่านี้พูดคุยได้ทุกอย่างมากกว่าอาจารย์ไหม

ตอบ: ครับ เพราะว่าบางเรื่องเราไม่สามารถพูดคุยกับเพื่อนได้เหมือนกัน บางทีก็ถามที่บ้านมากกว่า เพราะว่ามันเป็นปัญหาส่วนตัวถามเพื่อนก็ไม่ได้

ถาม: เวลากินข้าวละกินกับใคร

ตอบ: ส่วนใหญ่ผมจะทำกินเอง เพราะว่าอาหารมันแพงครับ

ถาม: ทำอะไรบ้างครับ ทำอาหารไทยหรืออาหารอะไร

ตอบ: ผมเป็นผู้ชาย ผมจะทำไม่ค่อยเป็น ทำที่เรากินได้อะไรที่เราชอบเราก็ทำไป

ถาม: แล้วไปเที่ยวข้างนอกบ้างไหมหมายถึงว่าไปเดินเซ็นทรัล ไปดูหนังอะไรบ้างไหม

ตอบ: จริงๆไปเดินครับแต่ว่าดูหนังไม่ได้ไปครับ

ถาม: ทิวของไทยช่วยได้ไหม ได้ดูบ้างหรือเปล่า

ตอบ: ส่วนใหญ่ผมไม่ได้ดูทีวีเพราะว่าในห้องผมไม่มีทีวี ส่วนใหญ่ผมจะดูยูทูบ ประเด็นไหนที่ผมสนใจผมก็เปิดดู

ถาม: เช่น ประเด็นอะไรบ้างครับ

ตอบ: จำอวดหน้ามาน เพราะมันตลกดี

ถาม: ทำไมถึงชอบดูรายการนี้ครับ

ตอบ: เพราะว่าเวลาเขาร้องมามันเพราะครับ

ถาม: มันตลก มันเข้าใจ มันผ่อนคลายใช้ไหมครับ

ตอบ: ครับ

ถาม: ปัจจุบันนี้คิดว่าเรามองตัวเองยังงัยบ้าง จนกระทั่งมาถึงทุกวันนี้มาเรียนที่นี่เกือบ 2 ปี

ตอบ: ได้ประสบการณ์ ได้ความรู้มากขึ้น แต่ก่อนตอนที่ยังไม่ได้มาเรียนก็ต่างกันนิดหนึ่งครับ เพราะว่าตอนที่เรียนกัมพูชาไม่เหมือนกับที่นี้มันต่างกันที่วิธีการสอน

ถาม: ลองอธิบายให้ฟังหน่อยครับวิธีการสอน

ตอบ: จริงๆผมก็ยอมรับว่าที่กัมพูชา เขาสอนไม่เหมือนที่นี้ คือ สอน ป.ตรี ผมเรียน ป.ตรี อาจารย์ก็เลคเชอร์ให้ไม่เข้มงวดเท่าที่นี้

ถาม: ที่นี้จะมีความเข้มงวดมากกว่าใช่ไหมครับ

ตอบ: ครับ

ถาม: เนื้อหารายวิชาล่ะครับเป็นยังงัยบ้าง ตอบโจทย์กับความต้องการเราไหม

ตอบ: ครับ แต่ว่าที่กัมพูชาตอนผมเรียน ป.ตรี อินเทอร์เน็ตยังไม่สมบูรณ์แบบเหมือนกับที่นี้ เพราะว่าเราอยากเล่น อยากค้นหาข้อมูลอะไร เราต้องไปร้านอินเทอร์เน็ต แต่ว่าตอนนี้ก็โอเค

ถาม: มีประสบการณ์อะไรไหมที่จำฝังใจมาเลยตั้งแต่มาอยู่ที่นี่ สิ่งที่เกิดขึ้นใน ม.อุบลฯ ไม่ลืมเลย จำได้แม่นยำเลย

ตอบ: ไม่มีครับ

ถาม: ไม่มีคือทุกอย่างราบรื่นปกติ

ตอบ: ครับ

ถาม: สุดท้ายนี้ อยากจะฝากอะไรสำหรับ ม.อุบลฯ หรือว่าคนที่จะมาศึกษาที่นี่ มีอะไรที่อยากช่วยเสนอแนะไหม

ตอบ: มีครับ ผมอยากจะให้ปรับเรื่องเงินเดือนนิดหนึ่ง ตอนนี้นักศึกษา ป.ตรีก็ได้ 5,000 บาท เหมือนกัน ป.โท ก็ 5,000 บาท เพราะว่า ป.โทก็ให้มากขึ้นหน่อย ประมาณ 8,000 บาท หรือว่า 10,000 บาท ก็ได้ เพราะว่าป.โทส่วนใหญ่เขาเคยทำงานแล้ว บางคนเขาไปเรียนด้วยรายได้เขาไม่มีครับ เวลามาเรียนอย่างผมเรียนท่องเที่ยวก็ต้องออกไปนี้ไปนั่น แล้วก็ต้องจ่ายค่าวีซ่าจ่ายค่าอะไร แต่ว่าขอคณะไม่ให้

ถาม: ขอบคุณมากที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์

ตอบ: ไม่เป็นไรครับ

3. นักศึกษากัมพูชาคนที่ 3 (CS3, สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2557)

ถาม: เหตุผลในการมาเมืองไทยเป็นยังงัย

ตอบ: ก็เหตุผลมาเมืองไทยก็มาศึกษาอะก็ได้ทุนมาเรียนก็เลยมาที่นี้ค่ะ

ถาม: สมัครใจมาเองหรือว่า

ตอบ: สมัครใจมาเอง

ถาม: ทุนมันเปิดรับยังงัยครับ

ตอบ: ก็มีทุนของประเทศของรัฐบาลกัมพูชา ฉันทก็ได้ยินว่าเขามีทุนให้ก็เลยไปสมัครที่พนมเปญ ก็เลยไปสมัครที่นั่น ก็เลยสอบ ก็มีนักศึกษาหลายคนที่เป็นสมัคร มีการแข่งขันกันมากเลยคะ

ถาม: จำนวนกี่คนครับ

ตอบ: ตอนนั้นมี 1,500 คน

ถาม: รับกี่คนครับ

ตอบ: รับ 166 คน

ถาม: พอมาเมืองไทยแล้วเป็นยังไงบ้าง เป็นอย่างที่คุณคิดไหม เป็นอย่างที่คาดหวังไว้ไหม

ตอบ: ก็คิดว่าเคยดูละครไทยบ้าง เห็นวัฒนธรรมไทย ความเป็นอยู่วิถีชีวิตของคนไทยไม่ต่างจากคนไทยเท่าไรหรอก ก็เหมือนพี่น้องกันนั่นละคะ

ถาม: พอมาถึงแล้วเป็นยังไง ตรงกับที่เห็นเหมือนในละครไหม

ตอบ: เหมือนกันตรงความเป็นอยู่ การดูละครส่วนใหญ่ จะไปถ่ายคนที่เมืองกรุง

ถาม: ละครเรื่องอะไรจำได้ไหมครับ

ตอบ: ก็มีหลายเรื่องคะ

ถาม: แล้วก่อนที่จะมาเตรียมตัวยังงัยบ้าง

ตอบ: ก่อนที่จะมาต้องเตรียม หนึ่งก็คือภาษา และก็สิ่งของที่เรจำเป็นต้องมาใช้ที่นี่ หนังสือ และก็มีเงิน มาอยู่ที่นี้การใช้จ่ายมันเพียงพอไหมก็ต้องเอาเงินมาบ้างสำหรับใช้

ถาม: เรียนภาษาไทยก็เดือนครึ่งถึงพูดได้คล่อง เขียนได้คล่องขนาดนี้

ตอบ: ก็เรียนก่อนหน้านี้ประมาณ 1 ปีคะ

ถาม: เพราะว่าที่นี่เรียนภาษาไทยทั้งหมดจึงเรียนภาษาไทยหนึ่งปี

ตอบ: ก็เรียนที่กัมพูชาคะ แล้วก็มาเรียนที่มหาวิทยาลัยสามเดือน

ถาม: คิดว่าบทบาทของมหาวิทยาลัยเป็นยังไงบ้าง เขามีกิจกรรมช่วยเหลือให้เราปรับตัวได้ดีไหม

ตอบ: กิจกรรมทางมหาวิทยาลัยก็มีการจัดอบรมถ้ามีการจัดอบรมอะไรเขาก็จะให้เราไปร่วมตลอด ค่ะ ก็เยอะคะ

ถาม: เข้าร่วมทุกๆกิจกรรมหรือเปล่าครับ

ตอบ: ก็บางกิจกรรม กิจกรรมที่ไปมีประโยชน์ต่อวิชาของเราไหม ถ้ามีประโยชน์ก็ไปร่วมกิจกรรมนั้น

ถาม: เช่น กิจกรรมอะไรบ้างครับ

ตอบ: มีการจัดอบรมทางโรงแรม จัดสอนบุคลิกภาพคนที่เรียนด้านสาขาการโรงแรมท่องเที่ยวคะ

ถาม: การปฐมนิเทศล่ะครับเป็นยังไงบ้าง

ตอบ: ปฐมนิเทศก็เคยไปครั้งแรกคะ ตอนนั้นเรียนคณะเกษตรคะ คิดว่าตัวเองไม่ไหว ต้องเรียนในห้องแล็บ ต้องใช้คอมพิวเตอร์ IT ค่ะ จริงๆแล้วก็เวลามาเรียนมันไม่สงบกับที่เราเรียนกัมพูชามันไม่เหมือนกัน ก็เลยบอกทางวิเทศสัมพันธ์และก็คณะเกษตรว่าเราไม่มีพื้นฐานพอที่จะเรียน IT นี้ และก็ขอมาเรียนที่คณะศิลปศาสตร์

ถาม: ก็เดือนครึ่ง

ตอบ: ไม่ถึงเดือน ไม่ถึงหนึ่งเทอมคะ

ถาม: สาขาอะไรครับ

ตอบ: สาขาเทคโนโลยีทางการเกษตร

ถาม: เรียนประมาณเกือบเทอมหนึ่งก็เลยไม่ไหว ก็เลยคิดว่ามาเรียนนวัตกรรมการท่องเที่ยวดีกว่า

- ตอบ: ใช่ค่ะ ก็ไม่มีพื้นฐาน IT เขียนโปรแกรม ถ้าเรียนไปก็คงไม่ไหวแน่ค่ะ
- ถาม: ช่วงนั้นได้ปรึกษาใครไหม
- ตอบ: ก็ปรึกษารุ่นพี่ และก็ปรึกษาอาจารย์ที่วิเทศสัมพันธ์
- ถาม: ใช้เวลาในการเปลี่ยนสาขาอีกนานไหม
- ตอบ: ก็ประมาณ 2 เดือนค่ะ ตอนนั้นยังเรียนไม่จบ ก็เลยนำเสนอก่อนว่า ต้องทำยังไง ดำเนินการยังไงให้ผ่านไปได้ด้วยดี แล้วก็เทอมใหม่ค่อยมาเรียนที่นี่
- ถาม: เรื่องอื่นๆละครับเรื่องของการใช้ชีวิตเวลามีปัญหาปรึกษาใคร คุยกับใคร
- ตอบ: เวลามีปัญหาส่วนใหญ่ปรึกษากับรุ่นพี่ค่ะ และก็น้องๆอีกสองคนตอนนั้นเพิ่งเข้ามาก็เลยไม่ค่อยได้ปรึกษากัน ก็ส่วนใหญ่ปรึกษากับพี่ๆนั่นแหละค่ะ
- ถาม: เห็นในนี้ระบุว่ามีเพื่อนคนไทย
- ตอบ: มีค่ะ
- ถาม: เป็นใครยังงี้บ้าง เพื่อนสนิทหรือเปล่าครับ
- ตอบ: ไม่ๆสนิทเท่าไรแค่น้องเคยเรียนภาษาอังกฤษที่คณะวิทยาศาสตร์ และก็ที่เรียนรวมๆกันทุกวันนี้
- ถาม: ทุกวันนี้ยังคุยกันอยู่หรือเปล่าเอ่ย
- ตอบ: คุยกันค่ะ
- ถาม: มีกี่คนครับ
- ตอบ: และก็มีถ้านอกมหาวิทยาลัยก็มีอีกค่ะ
- ถาม: นอกมหาวิทยาลัยรู้จักกันได้ยังไงครับ
- ตอบ: ก็น้องมาเที่ยวที่นี้ก็เลยรู้จักกัน
- ถาม: ก็คนครับนอกมหาวิทยาลัย
- ตอบ: ก็ประมาณ 3 คนค่ะ
- ถาม: ในมหาวิทยาลัยล่ะครับ
- ตอบ: ก็เพื่อนๆเรียนร่วมกันประมาณ 10 กว่าคน
- ถาม: แต่ที่สนิทจริงๆมีกี่คนที่สามารถคุยได้ทุกเรื่องที่เป็นคนไทย
- ตอบ: อ้อเป็นคนไทยก็มีประมาณ 2 คนค่ะ
- ถาม: เขาช่วยในเรื่องการเรียนได้เยอะไหม ลงทะเบียนเรียน เปลี่ยนวิชาเรียน
- ตอบ: ก็ลงทะเบียนเรียนก็ลงด้วยตัวเอง เรื่องการศึกษา ถ้ามีงานกลุ่มก็ต้องปรึกษากัน ถ้าเราไม่เข้าใจเราต้องช่วยกันและกันว่าอันนี้ทำแบบนี้ ช่วยแนะนำกัน
- ถาม: เวลาไปกินข้าวไปกับใครครับ
- ตอบ: กินข้าวก็ทำเองค่ะ และก็มีบางวัน รุ่นพี่ชวนไปกินข้างนอกก็ไปกินข้างนอกประมาณ 1 เดือนไป 2 ครั้ง ประมาณ 1 อาทิตย์ต้องไปตลาดซื้อของมากิน
- ถาม: เจริญศรีหรือ
- ตอบ: เจริญศรี บิ๊กชีค่ะ
- ถาม: ที่พักเป็นยังไงบ้าง
- ตอบ: ที่พักก็โอเคค่ะ อยู่คนเดียวค่ะ สะดวกสบาย ก็โอเคค่ะ ห้องไม่มีปัญหาหรอกค่ะ
- ถาม: ที่บอกว่าดูทีวี ส่วนใหญ่ดูรายการอะไรครับ
- ตอบ: ดูรายการเรื่องเล่าเช้านี้ และก็นอกกะลาเป็นรายการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวค่ะ

ถาม: ชอบรายการเหล่านั้นเพราะอะไร

ตอบ: เพราะว่าตอนเด็กเราไม่เคยมาประเทศไทย สถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทยก็รู้แค่จุดเด่นที่เขาเคยไปโฆษณา แต่บางสถานที่ที่เราไม่รู้จัก ก็เลยดูรายการนี้ทำให้เรารู้จักว่าจังหวัดนี้อยู่ตรงไหน แหล่งท่องเที่ยวอะไรบ้าง เราต้องรู้จักบ้าง เพราะว่าเวลาทำการบ้านอาจารย์ต้องให้เราทำเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวของประเทศไทยเลยคะ

ถาม: คิดว่ากบนอกกะลานี้ตอบโจทย์เลยใช่ไหม

ตอบ: และก็มีรายการเยอะนะคะ รายการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ถาม: ช่องไหนครับ

ตอบ: ช่อง 3 คะ

ถาม: เพลงไทยก็ฟังด้วยเพลงอะไรครับ

ตอบ: เพลงไทย ลูกทุ่งก็ชอบ เพลงแบบธรรมดา ไม่ชอบเพลงแบบแรงๆ ไม่ชอบแบบนั้น

ถาม: เว็บไซต์ส่วนใหญ่เข้าไปเว็บไซต์อะไรครับ

ตอบ: ใช้ Google คะ ต้องใช้ทำการบ้าน ถ้าไม่มี Google ก็ไม่รู้จะไปเอาข้อมูลมาจากไหนได้เยอะกว่า Google

ถาม: ห้องสมุดละครับ

ตอบ: ห้องสมุดก็เข้าคะ หอสมุดกลาง

ถาม: มีข้อเสนอแนะอะไรไหมสำหรับอาจารย์ผู้สอนหรือว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่เขาจะรับนักศึกษาเข้ามาศึกษาในเมืองไทย เสนอแนะได้ครับ

ตอบ: ก็อยากเสนอแนะ ฉันรู้ว่าอาจารย์ไปคัดเลือกนักศึกษามาเรียนที่ประเทศไทย บางคนเขาถนัดการพูดภาษาไทย เขาพูดไม่ได้ ถ้าอยากเสนอก็อยากให้อาจารย์ต้องเลือกคนที่เขาเก่งภาษาไทยมาแล้วฉันไม่อยากให้เขามาลำบากที่ประเทศไทย เคยปรึกษาน้องน้องก็บอกว่า เวลาเรียน นั่งฟังอะไรก็ไม่รู้เรื่อง ก็อยากเสนอว่าเวลาไปคัดเลือกต้องคัดเลือกคนที่เรียนวิชาโดยตรงเลย น้องคนนั้นก็เหมือนฉันนะคะ ก็เรียนนวัตกรรม IT ก็ไม่ตรงกับพื้นฐานของเขามันก็ลำบากมากเหมือนกัน ไม่รู้ว่่าน้องจะไหวหรือเปล่า

ถาม: ถ้าเจอเขาก็จะดีเลยจะได้ถามเขา เพื่อจะได้ช่วยเขาทันเวลา

ตอบ: ใช้อาจารย์ เวลาเรียนคนไทยบางคนก็หัวเราะเขา เขาไม่เข้าใจ พูดอะไรน้องแบบเครียด น้องช่วยเขาไม่ได้ ฟังก็ไม่รู้เรื่อง

ถาม: ดังนั้นอาจจะต้องให้เราช่วยมาแปล

ตอบ: บางครั้ง คำถามแบบมันไม่ค่อยเยอะเท่าไร คำถามทั่วไป กินอะไร ก็ตอบได้ แต่ถ้าคำถามลึกน้องตอบไม่ได้ น้องไม่เข้าใจคำถาม

ถาม: เขามาอยู่ได้กี่วันละครับ

ตอบ: ประมาณ 2 เดือน น้องไม่เคยมาเรียนที่ประเทศไทย ไม่เคยเรียนภาษาไทยมาก่อน มาเรียนที่นี่ 2-3 เดือน ต้องมาดูหนังสือฉบับใหญ่ๆ ก็ไม่รู้เรื่อง ไม่ได้จริงจังนะอาจารย์ ฉันก็เคยไปเรียนที่กัมพูชาก่อน เรียนแล้วก็เคยสอนนักเรียนเป็นเด็กๆและก็มีผู้ใหญ่บ้างที่เขาอยากเรียนภาษาไทย ก็เลยต้องมีพื้นฐานมาก่อน เพื่อสื่อสารกับคนไทย ถ้าน้องมาเรียนแค่ 3 เดือน เรียนไม่เยอะนะคะ น้องเคยอ่านนะคะ อ่านจบแล้วไม่รู้ว่าเขาพูดถึงเรื่องอะไร แต่ว่าน้องอีกคนเขาพูดได้ดีกว่า และก็น้องผู้หญิงคนนั้นคะ น้องไม่เข้าใจว่าเป็นยังไง เรื่องพาสปอร์ตและก็มาปรึกษากับฉัน ฉันก็ให้คำปรึกษาไป ฉันก็ต้อง

ไปคุยกับเจ้าหน้าที่ให้เพราะน้องไม่เข้าใจ น้องพูดไม่ได้คะ แล้วก็ภาษาอังกฤษก็น้องพูดได้แต่ไม่เยอะนะคะ

ถาม: ขอบคุนสำหรับความร่วมมือนะคะ

4. นักศึกษากัมพูชาคนที่ 4 (CS4, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2557)

Question: What is the motivation that makes you come to Thailand?

Answer: I do satisfy and get encourage to when I passed the exam to hold scholarship at Thailand. Thai are good neighbor. We have quite similar culture and language. Try to love, like, help, learn from each other in the best. Because of I can speak Lao. UBU is quite near to my homeland. I also love my subject.

Question: How is your attitude about Thailand? Is it what you expected?

Answer: Everything alright but a little difficult because my subject very strict and the dormitory really far from our class. Sometimes adviser has on enough time to ask for help on the conduct research and build more understanding about thesis's progress.

Question: How do you prepare yourself before coming to Thailand?

Answer: Saved money, learned the Thai more. Tried to find information about UBU and Thailand as well.

Question: How are the role of university and International Relations Division?

Are there activities to help or support you? How?

Answer: I do satisfy with the International Relationship Division and Faculty of Agriculture as well as UBU. They have given me a hand in some matter but there were small disappointed about the scholarship extension. Hahaha! However, everything is alright.

Question: When you have a problem with learning or living how will you deal with it?

Answer: Sometimes I went directly to my adviser; tell him directly about the need. Instead for allowance, I always asked my family to support my study more.

Question: How many close friends do you have? Where are they from? How much do your friends help you?

Answer: Not very much just a few of Lao and Thai. They are kind and generous. I always asked them about Thai language, culture and teach them Khmer language. Actually, they are helpful. Oh! Friendly as well. I love them.

Question: Please kindly give me your advice about scholarship for Khmer students.

Answer: UBU should consider again about scholarship extension, do not only two years. I would like to see more Khmer students study there. Please help to give more scholarship to Cambodia. Set the exchange culture more and more.

5. นักศึกษากัมพูชาคนที่ 5 (CS5, สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2557)

ถาม: ทำไมถึงอยากมาเมืองไทยครับ

ตอบ: ก็อยากจะเรียนนอกประเทศ ได้ทุนมาเรียนแล้วก็ลงทะเบียนสอบมา

ถาม: จากผู้แข่งขันกี่คนครับ

ตอบ: ก็ประมาณ 1,000 กว่าคน แต่ก็มีหลายมหาวิทยาลัย

ถาม: ทำไมถึงเลือกม.อุบลครับ

ตอบ: ก็ม.อุบลมีทุนให้วิชาเครื่องกล

ถาม: มาเรียนแล้วเป็นยังไงบ้าง ตรงกับที่คาดหวังไว้ไหม

ตอบ: ก็ตรงกับที่คาดหวังไว้ครับ

ถาม: เพื่อนๆอาจารย์เป็นยังไง

ตอบ: เพื่อนก็โอเค เรื่องความสัมพันธ์กับเพื่อนและก็อาจารย์ดำเนินไปได้ด้วยดี

ถาม: เอมอนี่ลงเรียนวิชาอะไรบ้าง รายวิชาศึกษาทั่วไป

ตอบ: เรียนภาษาอังกฤษ และสันติภาพในสังคมและวิทยาศาสตร์ไทย

ถาม: ห้องใหญ่เลย เป็นยังไงบ้างมีปัญหาเรื่องการฟังไหม

ตอบ: มีอยู่นะครับ เรียนแบบไม่ค่อยรู้เรื่อง เพราะว่าภาษาไทยยังไม่เก่ง แล้วก็ฟังอาจารย์ไม่ค่อยออกเท่าไรครับ

ถาม: มิตเอมประกาศผลหรือยัง

ตอบ: วิชาเลือกได้แค่ผ่านเฉยๆ

ถาม: มีปัญหาแบบนี้คุยกับใคร

ตอบ: มีเพื่อนช่วยแนะนำ แต่ก็ยังไม่ได้ไปพบอาจารย์ก็อยากไปพบอาจารย์ด้วยยังไม่ได้ไป

ถาม: เพื่อนคนไทย อันนี้บอกว่าเป็นประจำเลยมีกี่คนเพื่อนสนิท

ตอบ: มีประมาณ 5-6 คน แต่ว่าก็มีเพื่อนอีกหลายคนที่เป็นเพื่อนมาไหนด้วยกัน

ถาม: ออกไปข้างนอกบ้างไหม

ตอบ: ก็เคยไปกับพี่คนกัมพูชาครับ

ถาม: ไปไหนมาบ้างครับ

ตอบ: ไปกินข้าวอยู่แถวๆมหาวิทยาลัยครับไม่ได้ไปไกลครับ

ถาม: เคยไปเซ็นทรัลหรือยัง

ตอบ: ไม่รู้จักครับ ไม่เคยไป อ้อเซ็นทรัลเคยไปครั้งหนึ่งครับ

ถาม: ชอบไหม

ตอบ: ก็ชอบ แต่ว่าที่นั่นของแพง

ถาม: ทำกับข้าวกินเองหรือว่ายังไง

ตอบ: ครับผมทำกับข้าวกินเอง ถ้าซื้อข้าวข้างนอกกินเงินเดือนจะไม่พอครับ

ถาม: ได้เดือนละเท่าไรครับ

ตอบ: เดือนละ 5,000 ครับ

ถาม: อยู่มาสองเดือนแล้วใช้จ่ายเป็นยังไงบ้าง มีเงินเก็บไหม

ตอบ: ประหยัดมากเลยครับ เงินเดือนนี้ไม่พอหรอกครับ

ถาม: หอพักละ หอพักเป็นยังไงอยู่ยังไง

ตอบ: ก็คืออยู่ครับ ก็อยู่ห้องอาจารย์ที่ปรึกษา ก็คือเหมือนห้องนักศึกษาทั่วไปแต่ห้องมันใหญ่กว่า มีห้องน้ำ มีห้องนอน มีตู้อยู่ในนั้นด้วย ไม่ต้องไปใช้ห้องน้ำรวม

ถาม: ห้องคนเดียวอยู่คนเดียวเลย

ตอบ: เปล่าครับอยู่กับพี่อีกคน

ถาม: ปฐมนิเทศเข้าร่วมไหมเป็นยังไงบ้าง

ตอบ: ปฐมนิเทศไม่ได้เข้าร่วมครับ

ถาม: ได้ทำกิจกรรมอะไรแล้วบ้างเอ่ย กิจกรรมรับน้องอะไรแบบนี้

ตอบ: ก็เข้าร่วมครับ สนุกดีแล้วก็ได้รับความรู้เยอะ เพราะว่ากัมพูชาไม่มีกิจกรรมรับน้อง

ถาม: เพลงไทยฟังของใคร

ตอบ: ส่วนใหญ่ชอบสิงโต

ถาม: ไปเที่ยวหรือเปล่าแถวๆนี้

ตอบ: ก็เที่ยวกลางคืน เคยไปกินข้าวกับพี่แล้วก็กลับ

ถาม: ความคาดหวังข้อเสนอแนะ สำหรับคนที่จะมาในปีต่อไป ที่มาจากกัมพูชา อยากจะเสนอแนะเพื่อนๆที่จะมาอะไรบ้าง ถ้าเขาได้ทุนมาเหมือนเราเขาควรจะทำยังไง ให้คำแนะนำเขายังไงดี

ตอบ: ก็ตอนแรกที่หอพักครับ ตอนแรกที่ผมมาเขาให้อยู่ห้องน้ำรวมผมไม่สะดวก แล้วจึงได้มาเปลี่ยนเป็นห้องอาจารย์ที่ปรึกษาทีหลัง

ถาม: อยากฝากถึงหน่วยงานอะไรบ้างในเมืองไทยหรือมหาวิทยาลัย ม.อุบลฯ อยากจะแนะนำอะไรไหมข้อเสนอแนะให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตอบ: ก็เงินเดือนนะครับ เงิน 5,000 ไม่พอนะครับ ต้องบอกให้ครอบครัวโอนเงินมาอีก และเรียนภาษาไทยครับ เรียนแค่ 3 เดือนไม่พอ จะมาเรียนเหมือนคนไทย

ถาม: นึกออกหรือยังว่าอะไรที่ยังคงไว้ พฤติกรรมที่ยังคงเป็นตัวของตัวเองอยู่ที่มาเมืองไทยแล้วเช่นอะไร

ตอบ: ก็ตอนที่อยู่กัมพูชา นักศึกษาของกัมพูชา ไม่ว่าจะเรื่องการแต่งตัว ความสัมพันธ์กับผู้ชายกับผู้หญิง เหมือนแฟนกัน ตรงนี้คือเขาไม่มีถ้ามีก็มีแค่นิดหน่อย คนที่เป็นเพื่อนบ้าน ถ้าเขารู้เขาจะตำราเรา แต่ว่าตอนที่มาอยู่ประเทศไทยผู้หญิงและผู้ชายเขาอยู่ด้วยกันได้ ไม่รู้ว่าครอบครัวเขาคิดยังไง คือตรงนี้เขาอยู่กันได้แบบสามีภรรยากันไม่มีปัญหาอะไร วัฒนธรรมตรงนี้ต่างกันมากเลย ที่กัมพูชาไม่ได้นะ ถ้าทำแบบนี้เสียชื่อเสียง เหมือนมันไม่ดีสำหรับครอบครัวตัวเอง

ถาม: เพราะว่ากัมพูชาจะไม่มีการทำแบบนี้

ตอบ: ไม่มี ก็อีกอย่างหนึ่งก็เวลาไปไหนกับรุ่นพี่ คนอื่นเขาก็คิดว่าเราเป็นแฟนกันแล้ว แต่จริงๆไม่ใช่ ที่กัมพูชาก็เรื่องผู้หญิงกับผู้ชายพูดคุยกันก็คิดว่าเป็นเรื่องปกติ

ถาม: อย่างมองว่ามีความสัมพันธ์อย่างอื่น

ตอบ: คิดว่าถ้าคนบางคนถ้าเขาดีๆจริง ความสัมพันธ์เป็นแค่เพื่อนธรรมดา แต่ส่วนใหญ่เขาอาจจะอยู่ด้วยกันได้ แต่พ่อแม่เขาอมให้ลูกทำแบบนี้หรือเปล่า หรือว่ามันเป็นวัฒนธรรมหรือยังไงฉันก็ไม่เข้าใจ มันแตกต่างกันมาก

ถาม: ขอบคุนสำหรับความร่วมมือนะครับ

6. นักศึกษากัมพูชาคนที่ 6 (CS6, สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2557)

ถาม: แรงจูงใจหรือเหตุผลที่มาเมืองไทย เพราะอะไรครับ

ตอบ: เพื่อมาศึกษาและมาเรียนรู้วัฒนธรรมเพิ่มเติม และเพื่อที่จะได้รู้จักเพื่อนในประเทศไทยด้วย

ถาม: ได้ลองสมัครทุนรึป่าว

ตอบ: ไม่เคยลอง เพราะไม่ได้คิดว่าจะได้มา

ถาม: ทุนส่วนตัวที่ใช้จ่ายใครเป็นคนดูแล

ตอบ: แม่เป็นคนดูแล

ถาม: ทำไมถึงเลือกมาเรียนที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ตอบ: มีอาจารย์จากจังหวัดศรีสะเกษที่รู้จักกับแม่เป็นคนแนะนำให้มาเรียนที่นี่

ถาม: สอบ Admission ผ่านระบบปกติเข้ามาใช่ไหม

ตอบ: ครับ สอบผ่านเข้ามาตามเกณฑ์ปกติ

ถาม: ในการเรียนภาษา 1 ปี มีวิธีการเรียนอย่างไร

ตอบ: ผมมีบ้านอยู่ติดกับไทย แล้วก็มีการนำภาษาไทยมาใช้ในชีวิตประจำวันด้วย

ถาม: ได้เรียนภาษาไทยหรือเปล่าครับ

ตอบ: ก็มีเรียนที่กัมพูชาครับ อาจารย์เป็นคนกัมพูชาแต่สอนภาษาไทย

ถาม: พอได้มาเรียนแล้ว ประมาณเกือบ 3 เดือน มันตรงกับความคิดที่คิดไว้ไหมครับ

ตอบ: ก็ยังมีสับสนบ้างครับ

ถาม: เรื่องอะไรบ้างที่ยังสับสนอยู่

ตอบ: เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเรียนของผมเองครับ ว่าเกรดจะไปรอดไหม

ถาม: เรื่องสภาพแวดล้อมทุกอย่างไปอย่างไรบ้าง

ตอบ: ก็ใช้ได้ครับ

ถาม: ก่อนที่จะมาเรียนเมืองไทย มีการเตรียมตัวอย่างไรบ้าง

ตอบ: มีการค้นหาข้อมูลของทางมหาวิทยาลัย และเรียนภาษาไทยเพิ่มขึ้น และได้หาข้อมูลของที่พักอาศัย

ถาม: ตอนที่เข้ามาเรียนที่นี่ มีการปฐมนิเทศไหม มีการบอกวิธีการปรับตัว ได้รู้ถึงกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆแล้วรับได้ไหม

ตอบ: พอรับได้ครับ

ถาม: เข้าใจทุกอย่างที่เขาบอกไหม

ตอบ: มีบางข้อก็ไม่เข้าใจ

ถาม: เรื่องอะไรบ้างที่ไม่เข้าใจ

ตอบ: เรื่องที่ไม่เข้าใจเพราะฟังภาษาไทยไม่ออกเลย

ถาม: ได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่อยู่ในมหาวิทยาลัยไหม เช่นกิจกรรมอะไรบ้าง

ตอบ: เข้าทุกกิจกรรมเลย เช่น กิจกรรมรับน้อง ปฐมนิเทศ ไหว้ครู

ถาม: ในเรื่องของ การปรับตัว การใช้ชีวิตและเรื่องการเรียนรู้ ปรึกษาใครครับ

ตอบ: ก็จะปรึกษาเพื่อนและพ่อแม่

ถาม: มีเพื่อนคนไทยหรือเปล่า

ตอบ: มีประมาณ 2-3 คน

ถาม: เวลาปรึกษา จะปรึกษาทางโทรศัพท์หรือเจอกันแล้วพูดคุยกัน

- ตอบ: คุยทาง Facebook แล้วก็เจอหน้ากัน
- ถาม: ที่พัก พักที่ไหน
- ตอบ: พักอยู่หอนอก
- ถาม: พักกับใคร มีเพื่อนอยู่ที่หอในไหมครับ
- ตอบ: พักคนเดียวครับ ส่วนเพื่อนที่มาจากประเทศกัมพูชาพักอยู่หอในหมด
- ถาม: รู้จักเพื่อนที่มาจากกัมพูชาบ้างไหม
- ตอบ: รู้จักครับ เราก็มินัดเจอกัน พูดคุยกัน ติดต่อกันตลอด
- ถาม: มีไปเที่ยวข้างนอกกันบ้างไหม
- ตอบ: มีไปทานข้าวกันตอนเย็น
- ถาม: เวลาไปทานข้าว ไปกับใครครับ
- ตอบ: แล้วแต่วัน บางวันก็ไปกับเพื่อนคนไทย บางวันก็ไปคนเดียว บางวันก็ไปกับเพื่อนกัมพูชา
- ถาม: เดินทางมาเรียนยังไง
- ตอบ: มารถจักรยานยนต์
- ถาม: มีใบขับขี่หรือยังครับ
- ตอบ: ยังไม่มีครับ เลยไม่กล้าขับออกไปไหน
- ถาม: ดูทีวีบ่อยไหม ดูช่องไหน รายการอะไรบ้างครับ
- ตอบ: ดูบ่อยครับ โดยเฉพาะช่อง 3 ชอบดูรายการข่าวตอนเช้าแล้วก็ดูละครหลังข่าวตอนเย็น
- ถาม: เห็นว่าชอบฟังเพลงทุกวัน ฟังเพลงของใครบ้าง
- ตอบ: ชอบฟังเพลงของวงบอดี้แอสลัม วงแคลช ส่วนเพลงลูกทุ่งก็จะเป็นเพลงของ พงษ์สิทธิ์ คำภีร์ และคาราบาว
- ถาม: ดูภาพยนตร์เรื่องอะไรบ้าง
- ตอบ: ชอบดูเรื่องคู่กรรม เพราะชอบ ณเดชน์ คูกิมิยะ
- ถาม: ดูในโรงภาพยนตร์หรือทางสื่อออนไลน์
- ตอบ: ดูทางสื่อออนไลน์
- ถาม: ทุกครั้งที่มาเจอเพื่อนๆ ได้ไปทำกิจกรรมอะไรร่วมกัน
- ตอบ: เล่นฟุตบอล
- ถาม: ช่วงแรกที่เครียด จะมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร
- ตอบ: อยู่นิ่งๆ คิดหาทางออกว่าจะไปทางไหนดี แล้วก็มีการไปขอคำแนะนำจากอาจารย์
- ถาม: อาจารย์ท่านให้คำแนะนำอย่างไรบ้าง
- ตอบ: ที่คุยกับอาจารย์จะคุยเกี่ยวกับเรื่องเรียนอย่างเดียว
- ถาม: ค่าใช้จ่ายจะใช้เดือนละประมาณกี่บาท
- ตอบ: ประมาณ 6,000 – 7,000 พันบาท
- ถาม: คุณแม่เป็นคนจัดการเรื่องค่าใช้จ่ายทั้งหมดเลยใช่ไหมครับ
- ตอบ: คุณแม่เป็นคนจัดการทั้งหมด รวมทั้งค่าเทอมด้วย
- ถาม: ถ้ามีโอกาส อยากหาทำงานพิเศษไหม
- ตอบ: อยากทำครับ เพื่อแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายของคุณแม่
- ถาม: อยากจะเสนอแนะอะไรกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยหรือว่าอาจารย์ผู้สอน

ตอบ: อยากให้มหาวิทยาลัยรับและมีทุนให้กับนักศึกษาที่มาจากประเทศกัมพูชา และอยากจะทำให้มีการเปิดสอนภาษาไทยให้กับนักเรียนแลกเปลี่ยนโดยตรง

ถาม: อยากให้มีกิจกรรมโดยตรงเฉพาะกลุ่มนักศึกษาแลกเปลี่ยนไหม

ตอบ: ก็อยากให้มีครับ เพราะจะได้แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมเพิ่มขึ้นครับ

ถาม: สุดท้ายนี้มีอะไรอยากจะบอกเพิ่มเติมไหม

ตอบ: ขอบคุณทางมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่รับผมเข้ามาเรียน แล้วก็อยากขอบคุณอาจารย์ทุกท่านที่เอาใจใส่ครับ

ถาม: ขอบคุณสำหรับความร่วมมือนะครับ

7. นักศึกษากัมพูชาคนที่ 7 (CS7, สัมภาษณ์, 21 ตุลาคม 2557)

ถาม: แรงจูงใจและเหตุผลที่อยากมาเมืองไทย

ตอบ: อยากเรียนต่อปริญญาโทและก็อยากเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศไทย

ถาม: เรียนอยู่สาขาอะไร

ตอบ: เทคโนโลยีสารสนเทศ วิศวกรรมศาสตร์

ถาม: เรียนเป็นภาษาไทยทั้งหมดเลยใช่ไหม

ตอบ: ใช่ค่ะ

ถาม: พอเรามาถึงที่นี่แล้ว มันแตกต่างจากที่เราคิดไว้ไหม

ตอบ: แตกต่าง

ถาม: แตกต่างอย่างไรบ้าง

ตอบ: ยากในการพูดภาษาไทย และกีฬาที่เคยเรียนมาเป็นเพียงวิชาเกษตรเพียงอย่างเดียว แต่พอมาเรียนที่นี่มี IT เกษตรเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ทำให้เนื้อหาที่เรียนมีความยากขึ้น รวมถึงอาจารย์ผู้สอนพูดภาษาไทยด้วย

ถาม: เนื้อหาที่เรียนมีความยาก ง่ายอย่างไรบ้าง

ตอบ: ยากตรงที่อาจารย์พูดภาษาไทย ไม่พูดภาษาอังกฤษ

ถาม: ก่อนที่จะเข้ามาเรียนที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้เรียนที่อื่นมาแล้วกี่เดือน

ตอบ: เรียนภาษาไทยที่มหาสารคาม มาประมาณ 3 เดือน

ถาม: มาเรียนที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้กี่เดือน

ตอบ: 2 เดือน

ถาม: อยากเรียนภาษาไทยเพิ่มไหม

ตอบ: อยากค่ะ เพราะเวลาอาจารย์สอนก็จะได้เข้าใจอาจารย์สอนได้ง่ายขึ้น เพราะตอนนี้ฟังภาษาไทยไม่ค่อยรู้เรื่อง

ถาม: การเขียนและการอ่านภาษาไทยเป็นอย่างไรบ้าง

ตอบ: ตอนที่เรียนอยู่ที่มหาสารคามก็ได้เรียนการเขียนและการอ่านอยู่ เลยพออ่านเขียนได้บ้าง แต่พอมาเรียนที่นี่ไม่ได้เรียนเพิ่ม เลยทำให้จำไม่ได้ ส่วนการพูดก็จำได้นิดหน่อย เพราะได้พูดภาษาไทยแค่อาทิตย์ละ 2 วันที่มีเรียน คือ เสาร์กับวันอาทิตย์ นอกนั้นก็พูดภาษากัมพูชา

ถาม: ก่อนที่จะมาเรียน ทราบหรือไม่ว่าจะต้องเรียนเป็นหลักสูตรภาษาไทย

ตอบ: ไม่ทราบเลยค่ะ

ถาม: อยากจะเปลี่ยนมาเรียนเป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษไหม

ตอบ: อยากเปลี่ยนอยู่แต่ไม่มีพื้นฐานในรายวิชาที่มีหลักสูตรภาษาอังกฤษ แต่ที่เลือกเรียนเกษตร เพราะมีความรู้พื้นฐานทางด้านเกษตรมาเพียงแค่ว่ามีส่วนของ IT เพิ่มเข้ามา แต่อยากให้อาจารย์ที่ คณะเกษตรสอนภาษาอังกฤษ

ถาม: ตอนนี้ในห้องเรียนมีนักศึกษากี่คน

ตอบ: ประมาณ 12 คน

ถาม: แล้วใน 12 คนนี้ สนุกกับใครมากที่สุด

ตอบ: ไม่มีเลยคะ เพราะในห้องเรียนไม่มีนักศึกษาที่มาจากประเทศกัมพูชาเลยไม่ได้สนิทกับใคร

ถาม: พอมีปัญหาอย่างนี้เกิดขึ้น ได้ไปปรึกษากับใคร หรือมีหน่วยงานด้านวิเทศสัมพันธ์เข้ามา ช่วยเหลือไหม

ตอบ: ก็มีเข้าพบอาจารย์ อาจารย์ท่านเรียกประชุมแล้ว

ถาม: เข้าพบอาจารย์ทั้งหมดกี่คน

ตอบ: 5 คน

ถาม: ความรู้สึกหลังจากที่ได้เข้าพบอาจารย์แล้วเป็นอย่างไรบ้าง

ตอบ: สบายใจขึ้น เพราะเมื่อก่อนไม่รู้เลยว่าจะต้องถามใคร ใครที่จะช่วยได้ และต้องเข้าพบ หน่วยงานใด

ถาม: ได้เข้าปฐมนิเทศหรือเปล่า

ตอบ: ไม่ได้เข้า เพราะเพิ่งมาจากมหาสารคามก็เลยไม่ได้เข้า

ถาม: ได้เข้าร่วมกิจกรรมอื่นๆของมหาวิทยาลัยไหม

ตอบ: ก็จะมีกิจกรรมที่คนกัมพูชามาที่มหาวิทยาลัย ก็ได้เข้าร่วมกับเขาด้วย

ถาม: เวลามีปัญหาปรึกษาใคร

ตอบ: ปรึกษาพี่คนเดียวคะ ปรึกษาทุกเรื่องเลย

ถาม: อยู่หอเดียวกันหรือเปล่า

ตอบ: อยู่หอเดียวกันแต่คนละห้อง

ถาม: ส่วนใหญ่เวลากินข้าว กินกับใคร

ตอบ: กินกับพี่คะ

ถาม: พี่พาน้องไปเที่ยวข้างนอกบ้างไหม

ตอบ: ได้ไปแล้วคะ แต่ไปก็ไม่มีอะไรที่อยากได้ เพราะของแพง ก็เลยไม่อยากไป

ถาม: ใช้เงินประมาณเดือนละเท่าไร

ตอบ: เดือนละ 5,000 บาทต่อเดือน

ถาม: แล้วค่าเทอม ค่าที่พัก ทางมหาวิทยาลัยจ่ายให้ทั้งหมดเลยใช่ไหม

ตอบ: ใช่คะ เงิน 5,000 บาทต่อเดือนนี้คือค่าใช้จ่ายส่วนตัว

ถาม: เดินทางมาเรียนอย่างไร

ตอบ: รถสองแถวกับรถจักรยาน

ถาม: ดูทีวีบ้างไหน ดูช่องไหน

ตอบ: ดูละครเรื่อง คุณชายรัชชานนท์

ถาม: ติดต่อกับคุณแม่ตลอดเลยใช่ไหม

ตอบ: ใช่คะ

ถาม: อยากจะฝากข้อเสนอแนะอะไรถึงอาจารย์และมหาวิทยาลัย

ตอบ: อยากให้อาจารย์สอนภาษาไทยเพิ่มอีก สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ต้องการมาก เพราะในการเรียนอาจารย์จะสื่อสารโดยใช้ภาษาไทย เลยอยากเรียนภาษาไทยเพิ่ม ส่วนทางมหาวิทยาลัยอยากให้เพิ่มค่าใช้จ่ายในการเรียน และส่งเงินให้ตรงตามเวลาเพราะได้เงินช้ามาก ไม่ตรงตามเวลา

ถาม: อยากจะฝากอะไรถึงคนที่อยากจะมาในปีต่อไป อยากจะฝากอะไรถึงน้องใหม่

ตอบ: อยากให้น้องๆ เรียนรู้ภาษาไทยเพิ่มก่อนที่จะได้มาเรียน และก็ตรวจสอบก่อนว่าหลักสูตรที่จะมาเรียนเป็นหลักสูตรอะไร เพราะไม่อยากให้ผิดพลาดเหมือนตัวเอง

ถาม: ตอนนี้สบายใจขึ้นไหม ผ่อนคลายลงกว่าเดิมไหม

ตอบ: ยังไม่สบายใจ เพราะว่ายังฟังภาษาไทยไม่ค่อยรู้เรื่อง พอเวลามาเรียนก็เลยยังมีความกังวลอยู่

ถาม: สอบเก็บคะแนนที่ผ่านมาทำได้ไหม

ตอบ: ก็ทำได้อยู่ค่ะ แต่ก็ยากพอสมควร

ถาม: ดังนั้นก็พอทราบไปบ้างแล้วนะ ว่าเราสามารถปรึกษาใครได้บ้าง

ตอบ: ค่ะ ก็พอทราบบ้างแล้ว

ถาม: ขอบขอบคุณสำหรับความร่วมมือนะคะ

8. นักศึกษากัมพูชาคนที่ 8 (CS8, สัมภาษณ์, 27 ตุลาคม 2557)

ถาม: อยากทราบเหตุผลหรือว่าแรงจูงใจ ว่าทำไมถึงมาเรียนที่นี่ครับ

ตอบ: ผมเคยมาเมืองไทยมา ม.อุบลฯ มาอบรมผมคิดว่าที่นี่ดี เลยลองเข้าไปคุยกับอธิการบดีว่าอยากมาเรียนที่นี่จะอย่างไร เขาก็บอกว่าขอคิดดูก่อน หลังจากนั้นทางมหาวิทยาลัยก็ส่งรายชื่อไปว่าผมมาเรียนได้ ผมก็เลยตัดสินใจมาเรียน

ถาม: เรียนที่คณะเกษตรศาสตร์ใช่ไหมครับ

ตอบ: ในตอนแรกที่ตัดสินใจมา ได้คุยกับทางมหาวิทยาลัยว่าจะเรียนคณะวิทยาศาสตร์แต่เป็นหลักสูตรภาษากัมพูชา ทางมหาวิทยาลัยก็บอกว่าจะเปิดสอน แต่พอมาเรียนแล้วไม่มีใครมาเรียนด้วยเลย มีแต่ผมคนเดียว เขาเลยย้ายผมมาที่คณะเกษตรศาสตร์ เรียนเป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษหมดเลย

ถาม: ตอนนี้ใช้ทุนของตัวเองทั้งหมดเลยใช่ไหม

ตอบ: ใช่ครับ แต่ก่อนหน้านี้ 2 ปีครึ่งใช้ทุนของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ถาม: ไกลจะเรียนจบหรือยังครับ

ตอบ: ยังครับ

ถาม: เมื่อมีปัญหาเรื่องการเรียนได้เข้าไปพบหน่วยงานวิเทศสัมพันธ์เพื่อที่จะปรึกษาหาทางออกของเรื่องนี้บ้างไหม

ตอบ: ในกรณีของผมเคยขอแล้ว ส่วนมากคนที่มาเรียนเขาต้องขอคะแนนแล้ว ถ้าคะแนนเราไม่ผ่านเขาก็ให้กลับแล้ว เขามาขอคะแนนผมหลายครั้ง ผมก็ตอบกลับไปว่าจะให้ผมเอาคะแนนมาจากไหน ในเมื่ออาจารย์ไม่สอนผม

ถาม: 2 ปีครึ่งที่ผ่านมา ก็อยู่ที่คณะเกษตรศาสตร์มาจนถึงปัจจุบันนี้เลยใช่ไหม

ตอบ: ใช่ครับ

ถาม: ได้ปรึกษากับเพื่อนๆไหม มีนักศึกษากัมพูชาเรียนที่คณะเกษตรศาสตร์เหมือนกัน

ตอบ: เรียนคณะเดียวกัน แต่เขาเรียนเป็นภาษาไทย เขาเลยไม่มีปัญหาอะไร

ถาม: ปัญหาที่ว่าเป็นภาษาอังกฤษใช่ไหม

ตอบ: ใช่ครับ ถ้าเขาสอนไม่ได้จะให้ผมมาทำไม

- ถาม: พอได้มาเรียนแล้ว เป็นอย่างที่คุณคิดไว้ไหม
- ตอบ: มันก็ยังไม่เป็นอย่างที่คุณคิดไว้ครับ แต่จะรอดูไปเรื่อยๆ
- ถาม: ก่อนที่จะมาเรียนที่เมืองไทย มีการเตรียมตัวอย่างไรบ้าง
- ตอบ: เตรียมตัวครับ ผมมาอบรม 1 เดือน
- ถาม: อบรมเป็นภาษาไทยหรือเปล่า
- ตอบ: อบรมทางโปรแกรมอยู่ที่คณะวิทยาศาสตร์ เขาอบรมดีมาก อุปกรณ์เครื่องคอมพิวเตอร์ก็มีครบหมด แต่ที่ซีเน็ต พุทธสภาพผมยังไม่มี
- ถาม: เป็นหน่วยงานที่ทำอยู่ที่ประเทศกัมพูชาใช่ไหม
- ตอบ: ครับ ผมเป็นหัวหน้าฝ่ายโปรแกรม ระบบอินเทอร์เน็ต แต่ที่สภาไม่มีคนเก่งทางด้านนี้ ผมเลยมาเรียนเพื่อเพิ่มความรู้ทางด้านนี้ ผมอยากเรียนเกี่ยวกับ Windows
- ถาม: เวลามีปัญหาปรึกษาใคร
- ตอบ: เมื่อก่อนผมเคยปรึกษาเพื่อน แต่เพื่อนก็ไม่กล้าไปพูดกับอาจารย์ แล้วอาจารย์ก็ไม่สนใจ
- ถาม: มีเพื่อนสนิทไหม ได้ลองคุยกับเขาบ้างหรือเปล่า
- ตอบ: มีครับ ก็ได้พูดคุยกับเขา แต่เขาก็ทำอะไรไม่ได้
- ถาม: เพื่อนสนิทที่สุด เป็นคนชาติไหน
- ตอบ: เป็นคนไทย
- ถาม: เพื่อนที่สนิทมีประมาณกี่คน
- ตอบ: เมื่อก่อนมีหลายคน ประมาณ 3-4 คนแต่ตอนนี้เขาเรียนจบไปแล้ว
- ถาม: ตอนที่เรียนด้วยกัน เพื่อนคนไทยได้ช่วยในเรื่องชีวิตหรือการเรียนได้มากน้อยแค่ไหน
- ตอบ: คือมีเพื่อนอยู่แต่เขาไม่สามารถที่จะสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้
- ถาม: เรียนภาษาไทยเมื่อไหร่
- ตอบ: ผมไม่เคยเรียนภาษาไทยเลย
- ถาม: แล้วทำไมไม่สามารถสื่อสารได้
- ตอบ: ผมมีเพื่อนที่มาด้วยกัน ความจริงถ้ามาเรียนที่นี่เขาจะต้องสอนภาษาไทย แต่เขาไม่สอนเลย ผมไม่เคยได้เรียน
- ถาม: ดังนั้นการเรียนของเราคือเรียนจากเพื่อนคนไทย ละครไทย เพลงไทย ใช่ไหม
- ตอบ: ครับ
- ถาม: ดูช่องไหนบ้าง
- ตอบ: ดูช่อง 3 ช่อง 7 ดูรายการตลก
- ถาม: เช่นรายการอะไรบ้าง
- ตอบ: รายการชิงร้อยชิงล้าน
- ถาม: ฟังเพลงอะไรบ้างครับ
- ตอบ: ฟังเพลงลูกทุ่ง เพลงสตริง ผมฟังได้หมดเลย
- ถาม: ชอบเพลงแนวไหนเป็นพิเศษ
- ตอบ: ชอบเพลงของ เดอะสตาร์
- ถาม: ชอบดูละครเรื่องไหน
- ตอบ: เรื่อง รอยฝันตะวันเดือด
- ถาม: เวลากินข้าว ส่วนใหญ่กินกับใคร

ตอบ: เมื่อก่อนกินกับเพื่อน แต่ 1 ปีนี้ไปคนเดียว

ถาม: ไปเที่ยวที่ไหนบ้าง

ตอบ: ส่วนใหญ่ไปหน้ามหาชัย ในเมืองไม่ค่อยชอบไป

ถาม: ที่พัก พักอยู่ที่ไหน

ตอบ: เริ่มต้นทางมหาวิทยาลัยจัดหอพักให้ อยู่ด้วยกัน 3 คน เป็นคนประเทศลาว 2 คน แล้วก็ตัวผมเอง

ถาม: จำได้ไหมว่าคนลาวมีใครบ้าง

ตอบ: เขาเรียนจบไปแล้ว

ถาม: ค่าใช้จ่ายได้มาจากไหน หลังจากที่ทุนหมดแล้ว

ตอบ: ทางบ้านส่งมาให้

ถาม: อยากฝากข้อเสนอแนะไปยังอาจารย์ผู้สอน

ตอบ: อยากฝากให้อาจารย์ดูแลนักศึกษามากกว่านี้ คนกัมพูชาหลายคนที่ไม่ได้อ่านในกรณีเดียวกันกับผม มาถึงเรื่องของเพื่อนอีกคน ถ้าผมไม่ไปคุยให้เขาก็ไม่ได้เรียน ถ้าอาจารย์ไม่เข้าสอนจะให้ทุนมาทำไม พอผมมาเรียนแล้วก็บอกว่าการมหาวิทยาลัยยังไม่เปิดสอนวิชานี้ ผมก็อยู่เฉยๆไป 1 เทอม พอเทอมต่อมาเขาก็พูดแบบนี้อีก แล้วอีกเรื่องที่ยากจะฝาก คือเรื่องเงินทุนของนักศึกษา ควรให้ตรงตามเวลาที่กำหนด เพราะเขาให้เงินไม่ตรงกำหนดเลย และให้ช้ามาก ถ้านักศึกษาบางคนที่เขาไม่มีเงินสำรองอยู่ก็ไม่ใช่ไรแต่บางคนที่ไม่มีความสำรอง เขาก็เดือดร้อน

ถาม: ทางด้านหน่วยงาน อยากจะฝากอะไรถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตอบ: ฝากถึงอาจารย์ที่ปรึกษา อยากให้สนใจนักศึกษามากกว่านี้ ควรชี้แจงเรื่องการส่งงาน นักศึกษาและกำหนดส่งงานให้ละเอียด เพราะถ้าอาจารย์ไม่สั่งงาน นักศึกษาที่ไม่รู้ว่าจะต้องทำอะไร ในกรณีนี้ที่ผมเจอ สอนก็ไม่สอน งานก็ไม่สั่ง

ถาม: อยากฝากอะไรถึงน้องๆที่จะสมัครทุนมาเรียนที่นี่ใหม่

ตอบ: ไม่มีอะไรอยากฝากครับ เพราะการที่เขาจะมาเรียนที่นี่ เขาก็ต้องมีการเตรียมตัวกันเองอยู่แล้ว

ถาม: อยากจะแนะนำให้เขามาเรียนที่นี่ใหม่

ตอบ: อยากจะแนะนำครับ มาเรียนที่นี่ได้ความรู้ว่าเรียนที่กัมพูชา เพราะว่าเรียนที่กัมพูชาส่วนมากจะได้เรียนแต่ทฤษฎี แต่มาเรียนที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจะได้เรียนควบคู่กันทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ เพราะที่นี่มีอุปกรณ์เกี่ยวกับการศึกษาเยอะ เราได้ลงปฏิบัติจริง ทำให้เมื่อเรียนจบออกไปแล้วได้ไปทำงาน เราจะสามารถทำได้ดี เพราะเราได้ความรู้ทั้งเรื่องทฤษฎีและปฏิบัติควบคู่กันไปครับ

ถาม: ขอบขอบคุณสำหรับความร่วมมือนะครับ

กลุ่มที่ 3 ผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักศึกษาและกัมพูชาของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำนวน 5 คน

1. บุคลากรคนที่ 1 (S1, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2557)

ถาม: ถ้าจะรับนักศึกษาทั้งลาวและกัมพูชา ทางคณะมีการคัดเลือกอย่างไร ในการรับนักศึกษาเหล่านั้น

ตอบ: โดยปกติการที่จะรับก็จะเป็นไปตามเงื่อนไขหลักสูตร เงื่อนไขที่ 1 เราจะดูว่าพื้นฐานสาขานักศึกษาที่จะมาเรียนเขาศึกษาจบในสาขาที่ตรงหรือว่ามีความสอดคล้องหรือเปล่า เราจะพิจารณาตรงนี้เป็นหลัก เงื่อนไขที่ 2 เรื่องค่าใช้จ่ายหรือค่าการดำรงชีพ แต่โดยปกติจะมีทุนการศึกษาให้ ถ้าว่ากันจริงๆจะดูที่เงื่อนไขคุณสมบัติว่าเขาพร้อมจะมาเรียนหรือเปล่า

ถาม: แล้วเราได้เข้าไปคัดกับวิเทศสัมพันธ์ในการพัฒนาเด็กที่เข้ามาศึกษาแต่ละคนอย่างไรหรือไม่

ตอบ: ที่ผ่านมายังไม่เคยได้เข้าไป เพราะว่าในสาขาที่รับ แม้ว่าชื่อจะเป็นเทคโนโลยีสารสนเทศ แต่ถ้าเกิดนักศึกษาจบมาไม่ได้ตรงสาขา ไม่ได้จบโดยตรง คือไม่ได้จบทาง IT หรือคอมพิวเตอร์ แต่ว่าอย่างน้อยมีพื้นฐานความรู้รายวิชาบางส่วน เราก็จะดูผลการเรียนรายวิชานั้นเป็นหลัก เพราะว่าสาขาวิชานี้จริงๆรับหมดทุกสาขาที่จบมา ไม่ว่าจะเป็นจบมาทางเกษตรโดยตรง พัฒนาชนบท ทางพยาบาลศาสตร์ก็มีที่มาเรียน เทคนิคการแพทย์ก็มีมาเรียน ทำงานอยู่มหาดไทยก็มี คือจบมาทางด้านสายรัฐศาสตร์ ภูมิศาสตร์ก็สามารถมาเรียนได้ แต่ขอให้มีพื้นฐานทางด้าน IT สักเล็กน้อย เพราะว่าเราเน้นในส่วนของการสร้างหรือพัฒนา user เราไม่ได้พัฒนา programmer คือให้ user สามารถที่จะมีความคิดเชื่อมโยงระหว่างงานที่เขาทำอยู่กับเครื่องมือทาง IT จะไปช่วยให้งานของเขาบรรลุตามเป้าหมาย หรือว่าสร้างสายงานใหม่ขึ้นมาได้ ตัวหลักก็คือดูที่เฉพาะ ในด้านของผลการเรียนว่าเขาสามารถจะมาเรียนได้ ไม่จำเป็นต้องดีเลิศก็สามารถมาเรียนได้

ถาม: แล้วพอเขาเข้ามาถึงที่มหาวิทยาลัยของเราแล้ว อาจารย์มีบทบาทและหน้าที่อะไรในการดูแลนักศึกษาเหล่านั้น

ตอบ: เบื้องต้น เจอกันในวันแรกก็เนื่องจากว่าไม่ได้ไปสัมภาษณ์ แต่ว่าจะกำหนดหรือดูคุณสมบัติ และจะคัดโดยที่จะขอความอนุเคราะห์ทางฝ่ายวิเทศของมหาวิทยาลัย ในการที่จะสัมภาษณ์ ดูการเหมาะสมในเรื่องของบุคลิกภาพ หรือว่าความที่เขาตั้งใจอยากจะมาเรียน เพราะบางคนสมัครโดยที่เป็นโควตาของประเทศเขาก็มีบางหน่วยงาน บางคนคนก็ไม่อยากมาแต่โดนบังคับคราวนี้งานวิเทศก็ได้อนุเคราะห์ ก็พอมารู้แล้วก็มาผ่านกระบวนการบางอย่าง เรื่องของการที่เขาจะต้องปรับพื้นฐานความรู้ วิชาบางวิชาที่ทาง สกอ. กำหนดไว้ พอผ่านหลังจากนั้นแล้วก็จะเข้ามาสู่กระบวนการของหลักสูตรหรือคณะ ตรงนี้เราก็จะมาดูแลในส่วนของการอำนวยความสะดวกว่าเขามีที่พักหรือยัง เขาเดินทางโดยยานพาหนะตรงไหน เขาติดขัดอะไรตรงไหน จะพยายามทำกับว่าเขาเป็นเพื่อนใหม่มาหาเรา ถ้าติดขัดอุปสรรคตรงไหนก็พยายามจัดหาให้ได้เท่าที่จะเป็นไปได้ แล้วจากนั้นก็มาดูในเรื่องของพื้นฐานความรู้ ระหว่างที่พูดคุยก็จะขอแค่มีสอดแทรกคำถามไปบ้างก็จะเหมือนกับวัดความรู้เขาไปบ้างว่ามีทักษะหรือว่าเขาในการที่จะเจาะตรงนั้นยังงัย ถ้าดูแล้วว่าเขายังขาดบางจุดอยู่ ก็อาจจะมีการติวหรือสอนเพิ่มเติมอีก หรือแนะนำให้เขาไป sit in ในบางวิชา เพื่อให้เขามีพื้นฐานความรู้บางอย่างขึ้นมา และอย่างน้อยที่สุด เมื่อไป sit in เขาก็จะได้ทักษะในการฟังภาษาไทยมากขึ้น ในการสื่อสารหรือโต้ตอบกันในเรื่องของการสนทนา ตรงนั้นก็ช่วยให้เขาสบายใจขึ้น ไม่อึดอัดในเรื่องของการมาอยู่แล้ว ไม่มีใครพูดด้วย แรกๆเหมือนกับเป็นการบังคับ แต่พอเข้าไปนั่ง sit in มันก็

จะมีเพื่อนเกิดขึ้นมา แล้วก็จะค่อยๆปรับตัวได้ ส่วนใหญ่ผู้ชายเราไม่ค่อยเป็นห่วง เพราะว่าปรับตัวเข้ากับเพื่อนชาวไทยหรือต่างชาติคนอื่นก็ได้ แต่ผู้หญิงมักจะมีปัญหาในเรื่องของโรคคิดถึงบ้าน ก็อยู่ในนี้ก็จะมีเจ้าหน้าที่ของคณะที่ไม่ใช่เฉพาะอาจารย์ในหลักสูตร เจ้าหน้าที่ที่ดูแลในงานวิเทศสัมพันธ์ หรือว่าเจ้าหน้าที่คนอื่นๆเขาก็จะคอยดูแลให้คำแนะนำ หรืออาจารย์แนะนำให้ไปพูดคุยเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับระบบงานคณะ เขาก็จะมีการติดต่อในเรื่องของงานวิชาการพอสมควรกับทางฝ่ายวิชาการ ให้มีความคุ้นเคยกัน แต่ส่วนใหญ่ก็ปรับตัวได้ดีในเรื่องของความเป็นอยู่ไม่มีปัญหา บางคนก็เคยมีที่ผ่านมาในเรื่องของความเป็นอยู่ไม่มีปัญหา แต่มีปัญหาก็คือ พื้นฐานแม้ว่าจะเรียนมา IT อยู่บ้างแต่พอเริ่มเข้าชั้นกลาง ชั้นสูงขึ้นไป ก็เริ่มเด็กถามว่ายากแล้ว แล้วก็มีปีที่แล้วมีอยู่คนหนึ่งตอนหลังขอโอนย้ายไปอยู่ที่คณะศิลปศาสตร์สาขาการท่องเที่ยว คืออัยยาศัยเขาได้อยู่ แต่ว่า IT เขาไม่สามารถที่สูงกว่านี้ได้แล้วในความคิดของเขา จริงๆก็ต้องใช้ความพยายามเยอะพอสมควร ถ้าเปรียบเทียบกับเพื่อนแล้ว เขายกบอกว่าเขาไปในสาขาที่เขาถนัดอย่างนั้นดีกว่า ทางเราก็ไม่ได้ขัดข้อง

ถาม: จริงๆแล้ว หน้าที่นี้เป็นความรับผิดชอบของอาจารย์โดยตรงเปล่า แล้วอาจารย์ดูแลในส่วนของวิเทศสัมพันธ์เป็นผู้ช่วยคณบดีของวิเทศสัมพันธ์

ตอบ: ไม่ได้เป็น ถ้าจะว่าไปแล้วจริงๆก็อาจจะเป็นโดยประสบการณ์ โดยเคยเป็นรองคณบดีฝ่ายวิชาการ ฉะนั้นก็จะได้มีปฏิสัมพันธ์ทั้งกับเด็กนักศึกษาไทยและนักศึกษาต่างประเทศทุกหลักสูตร รวมถึงนักศึกษาระดับการศึกษาที่เป็นนักเรียนทุนจากต่างประเทศที่เข้ามาในศึกษา พอหลังจากหมดหน้าที่จากรองวิชาการไปแล้วก็เคยเป็นรองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษาอยู่ระยะหนึ่ง เพราะฉะนั้นเมื่อนักศึกษามาใหม่ก็มีโอกาสได้พูดคุยกับผู้บริหาร ก็มักจะเชิญขึ้นไปพูดคุยกัน ก็พอจะรู้ปัญหาอุปสรรค ทว่าหน้าที่โดยตรงปัจจุบันขึ้นเป็นประธานหลักสูตร เพราะฉะนั้นเมื่อนักศึกษาใหม่มาก็ยังจะไม่มีอาจารย์ที่ปรึกษา เราจะเป็นผู้ดูแลเหมือนอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นเข้ามา ตั้งแต่การอำนวยความสะดวกแล้วก็ในเรื่องของการเบิกจ่ายทุน แล้วเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับนักศึกษาในระยะแรก ก่อนจะได้อาจารย์ที่ปรึกษาตัวจริง

ถาม: แล้วตอนนี้อาจารย์ดูแลอยู่ที่คนที่เป็นักศึกษาต่างประเทศ ที่เป็นที่ปรึกษา

ตอบ: มี 2 คน กัมพูชา 1 คน ลาว 1 คน ตอนนี้กำลังศึกษาอยู่

ถาม: อยากให้อาจารย์ลองเปรียบเทียบว่าทั้งลาวและกัมพูชามีความเหมือนหรือต่างกันยังไง โดยธรรมชาติของเขา การเรียนรู้ การปรับตัว และการใช้ชีวิต

ตอบ: นักศึกษากัมพูชา โดยพวกรวมกัมพูชาในเรื่องของภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ มักจะไม่ค่อยมีปัญหา การสื่อสารค่อนข้างจะคล่องตัว รวมถึงการที่เขาไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเองหลังจากที่เราแนะนำไปเขาไปได้เร็วกว่า นักศึกษาลาวนั้นขึ้นอยู่กับแล้วแต่บุคคล ถ้าใครมีพื้นฐานภาษาดี ก็สามารถที่จะเข้าใจง่ายและเรียนรู้ได้เร็ว และไปศึกษาด้วยตัวเองต่อได้มาก แต่บางคนในเรื่องของภาษาอาจจะไม่ตึก ก็ใกล้เคียงกับนักศึกษาไทยนั่นแหละถ้าจะว่าไปแล้วสำหรับภาพรวมโดยทั่วไปก็จะช้ากว่านิดหน่อย แต่ในเรื่องของความกระตือรือร้น ในการศึกษาค้นคว้าก็ไม่ต่างกันมาก

ถาม: นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนพวกเขาไหมครับ เช่น ปฐมนิเทศ หรือกิจกรรมที่ให้เขามีส่วนร่วมหรือ CSR หรือทางวิชาการต่างๆ

ตอบ: มี ก็จะมีในส่วนของโครงการวิจัยการวิจัย และส่วนในทางวิชาการที่ดำเนินการอยู่เป็นเรื่องของการบริหารจัดการน้ำ ซึ่งใช้เครื่องมือทาง IT ค่อนข้างเยอะ เพราะฉะนั้นทั้ง 2 คนนี้ก็จะได้เข้ามาช่วย เวลาเราไปจัดกระบวนการด้านการบรรยายหรือว่าการอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับเจ้าหน้าที่ของภาครัฐของไทยเราก็จะให้เขาเป็นเจ้าหน้าที่ เราก็จะอธิบายนำในภาพรวม เราก็จะเป็นคนที่คอยเช็ค

แล้วก็อธิบาย แล้วเขาก็มีทักษะในเรื่องของการสื่อสารภาษาไทยที่ใช้ได้ แล้วเขาก็ให้ความร่วมมือดี ทุกๆอย่างเวลามีการร้องขออะไร

ถาม: กรณีที่เขามีปัญหา เขาต้องการความช่วยเหลือ เขาเข้ามาพบอาจารย์หรือไม่ ในรูปแบบใด

ตอบ: ก็มา ส่วนใหญ่จะเป็น แบบ face to face แต่เนื่องจากว่าในบางช่วงเวลาผมมีการกิจ ผมก็จะบอกว่าถ้ามีอะไรก็ออนไลน์เข้ามา พอมีเวลาว่างก็จะเข้าไปเช็ค เปิดรับทุกสื่อ โทรศัพท์ส่วนใหญ่จะเป็นแบบสั้น ถึงเวลาก็ค่อยติดต่อกลับไป เปิดรับทุกช่องทาง

ถาม: ปัญหาส่วนใหญ่ที่เข้ามาปรึกษากับอาจารย์เป็นเรื่องอะไร

ตอบ: ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับว่า ถ้าเขาใช้จ่ายอะไรไป เขาก็จะถามว่าเอกสารตัวนี้ถูกต้องไหม ควรต้องจัดการยังไง ถ้าผิดพลาดขึ้นมาจะทำการแก้ไขยังไง ส่วนของวิชาการก็จะเข้ามาถามว่าเขามีปัญหาอย่างนี้ๆ ในกรณีที่ผมอธิบายได้ก็จะอธิบายไป แต่ถ้าเป็นเรื่องที่ผมถนัดผมก็จะแนะนำเขาไปตามขั้นตอนกระบวนการวิธีการที่จะได้ทางลัด จากที่ไปอ่านหนังสือได้กระบวนการบางอย่างมา แต่ถ้าเป็นบางอย่างที่เป็นวิชาการที่ผมไม่ถนัด ผมก็จะแนะนำให้ไปพบอาจารย์แต่ละท่าน ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเดินเจอกันอยู่แถวนี้ จะเป็นโซน ประมาณ 2-3 ท่าน หรือถ้าไม่เจออาจารย์ก็มีเข้าไปออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต อินเทอร์เน็ตมันก็มีส่วนที่จะเข้าไปเรียนรู้ได้ระหว่างที่จะไปรอพบอาจารย์ บางที่เขาไม่รู้ว่าจะเข้าไปโดยใช้ keyword ตัวไหน มันก็จะมีปัญหาตรงที่ keyword ส่วนใหญ่ถ้าอยากรู้อย่างหนึ่ง มันไม่ใช่ keyword เวลาค้นหาออกมามันไม่ออกหรือไม่ก็ออกมาแบบสับสน ผมก็แนะนำวิธีการค้นหาข้อมูลหรือการเข้าไปหาแหล่งข้อมูล out line ที่ง่ายไม่ซับซ้อนเกินไป

ถาม: พอได้ข้อมูลมามีนักศึกษาที่ได้พ้นสภาพนักศึกษาไป อยากทราบว่าเกิดอะไรขึ้นครับ

ตอบ: มาเรียนเขาก็มีความตั้งใจ แต่เนื่องจากว่าเรียนแล้วเขาไม่สามารถที่จะเข้าใจในศาสตร์หรือวิธีการในเชิงทฤษฎี คิดว่าไม่ใช่วิธีการสอน คิดว่าคงเป็นพื้นฐานของเขา มาอาจจะเรียนมานานแล้วๆก็ลืมแล้ว กว่าจะมาฟื้น เพราะที่ไม่ผ่านน่าจะเป็นวิชาเอกระดับปริญญาตรี คือมาปูพื้นฐานใหม่ เสร็จแล้วเมื่อผลสอบออกมา มันอยู่ในเกณฑ์ที่คิดว่าไปไม่ไหว ทางอาจารย์ผู้สอนหรืออาจารย์ที่ปรึกษา ก็แนะนำให้พักก่อนไหมหรือว่าจะกลับไป ในที่สุดก็ผมก็ไม่ทราบกระบวนการว่าเป็นยังไง ท้ายที่สุดก็ทำหนังสือส่งตัวกลับ เพราะว่าเขาไปไม่ไหวอยู่ก็จะเสียเวลา คือเรื่องของสภาพแวดล้อมโอเค แต่ติดตรงในเรื่องของวิชาการความรู้ของเขาเองเท่านั้น แต่ก็ต้องยอมรับนะครับว่าในสาขานี้ แม้แต่ตัวนักศึกษาไทยเองก็ถือว่ายาก ฟังชื่อมันไม่ยากแต่มาเรียนจริงๆมันยาก

ถาม: ในเรื่องของข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนักศึกษารุ่นต่อไปที่จะเข้ามาเรียนและมาเรียนที่นี่หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือมหาวิทยาลัยในเรื่องอะไรบ้างครับ

ตอบ: ถ้าตามความคิดของผมจริงๆ ผมคิดว่าโดยกระบวนการของมหาวิทยาลัยไม่ว่าจะเป็น คณะหรือมหาวิทยาลัยอื่น ผมคิดว่ากระบวนการหรือวิธีการ ผมคิดว่าดีแล้ว เพราะอย่างน้อยที่สุด คือเราได้มีความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านเป็นความสัมพันธ์ที่ดี เราสามารถที่จะให้ทุนได้หรือเขาได้ทุนมา ส่วนเรื่องของวิชาการผมคิดว่าเราไม่ได้ด้อยไปกว่าใคร แต่ปัญหาก็คือว่าผู้ที่เข้ามาเรียนหรือนักศึกษาที่เข้ามาผ่านกระบวนการ ถ้าผ่านกระบวนการแบบตามระบบคิดว่าไม่มีปัญหา เนื่องจากว่าที่ผ่านมาบางที่รายชื่อเป็นตามระบบ แต่ถึงเวลามาเรียนกลายเป็นเปลี่ยนตัวคนมา แต่บอกได้ไควตา เจอบ่อย นักศึกษาส่วนใหญ่ที่ไม่ผ่านก็จะเป็นตรงนี้ โดยเฉพาะที่มาจาก สปป.ลาว จากกัมพูชาไม่ค่อยมีปัญหา ประเทศอื่นผมไม่ได้มี contact หรือสัมผัสด้วย ดูแค่ 2 ประเทศ กัมพูชามายังไงก็จะไปอย่างนั้นค่อนข้างจะตรง แต่ สปป.ลาวก็จะมีเปลี่ยนตัว ไม่พร้อมพอถึงเวลาคนที่พร้อมก็จะกลายเป็นไม่พร้อม คนที่ไม่เคยเห็นชื่อเห็นตัวมาก่อนก็จะปรากฏขึ้นมา อาจารย์ในคณะก็จะมาดูว่า ตกลงคนนี้จบสาขา

ไหนกันแน่ ดูใน Transcript วิชาเขาจะไปหมด พอจะเข้ามาเรียนระดับปริญญาโท จะเข้าสาขาไหน เขาก็ระบุ สมมุติว่าเขาอยากเรียนทางด้านประวัติศาสตร์ แต่พอมาเรียนจริงๆ เขาบอกเขาอยากเรียน คอมพิวเตอร์เพื่อการจัดการที่ดิน แล้วก็มาหัวปั่นกันอยู่อาทิตย์หนึ่งว่าสาขาไหนจะรับไป เพราะในระบบก็จะลงไปแล้วว่านักศึกษาคนนี้อยู่สาขานี้ คุณจะต้องทำให้ลงตัวในระบบ แต่ระบบทะเบียนก็จะช่วยในส่วนนี้ ต่อมาก็จะดูว่านักศึกษาคนนี้อยู่ไหนใหม่กับพื้นฐานที่เขาได้อยู่ และถ้าเจอคนไม่ค่อยมาก เกินไปก็พอจะบอกว่าคุณควรจะเรียนแบบนี้มากกว่าหรือลองดูตัวนี้ก่อนหรือถ้าวิชานี้ผ่านค่อยไปตัว นั้น เราเปลี่ยนเขาได้ สรุปก็คือเป็นที่ตัวบุคคลที่เข้ามากระบวนการไม่น่าจะมีปัญหา ถ้ายังมีให้คุณอยู่ ก็เป็นสิ่งที่ดี ถ้ายังมีต่อ

ถาม: นักศึกษาอยากเสนอแนะในเรื่องของเจ้าหน้าที่ในห้องแล็บ ซึ่งบางเครื่องบางอย่างมันเป็น เครื่องที่ใช้งานยาก แต่ว่าไม่ค่อยมีการดูแลหรือทำให้คำแนะนำของการใช้เครื่องของห้องแล็บในทาง IT ซึ่งอาจารย์ว่าเรื่องนี้มันเป็นอย่างไรและจะจัดการอย่างไร

ตอบ: ถ้าเครื่องมือที่ยากผมคิดว่าเป็นแล็บในทาง IT ซึ่งคนที่ทำงานเป็นจริงๆ ก็จะมีเฉพาะอาจารย์ที่ เฉพาะเครื่อง คนอื่นเขาไม่อยากจะยุ่งด้วย ก็จะมีห้องไอซีทีอยู่ห้องหนึ่ง ซึ่งก็จะมีอาจารย์ดูแลอยู่ 4 คน แต่ว่าคนที่เชี่ยวชาญจริงๆ จะมีแค่คนเดียว ส่วนเจ้าหน้าที่จะเป็นแค่บริการทั่วไป ในเรื่องของ การเตรียมของ เตรียมสารเคมีให้ เจ้าหน้าที่ไม่ยุ่งแต่เครื่องเลย คือถ้าเขาอยากเรียนรู้ต้องคุยกับ adviser เพราะว่า adviser จะเป็นคนนั่งโดยตรงเลย จะต้องเป็น adviser เท่านั้นและผู้เชี่ยวชาญ สำหรับเครื่องนั้นโดยเฉพาะ ซึ่งบางครั้ง adviser อาจจะได้ไม่ถึงกับไปแนะนำเขาตลอดอาจจะมีคำ ชี้แนะให้อยู่ อาจารย์อาจจะมีโอกาสไปเพียงบางส่วนและมันก็จะเป็น อาจารย์ก็คาดหวังว่านักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาแล้วนักศึกษาควรศึกษาด้วยตนเอง ไม่ใช่มาจ้ำจี้จ้ำไชเด็ก นี่ก็อีกจุดหนึ่ง นักศึกษาต่างประเทศส่วนใหญ่เริ่มต้นมาก็จะเป็นคล้ายๆ เด็กมาเริ่มใหม่คล้ายเด็กปริญญาตรี คือไม่ใช่ ศึกษาแต่เขาต้องการที่จะมาเรียน เพราะฉะนั้นพออาจารย์ไม่สอนเขา พออาจารย์บอกว่าไปอ่าน หนังสือเล่มนี้ เขาก็จะเข้าใจอีกแบบหนึ่งว่าทำไมไม่สอนเขา ผมก็จะอธิบายว่าตอนนี้ระดับของคุณมัน อัพขึ้นมาถึงตรงนี้แล้ว คุณเป็นผู้ที่จะต้องศึกษาจริงๆ ปริญญาตรีก็เป็นผู้ที่จะต้องศึกษาอยู่แล้วไม่ใช่ นักเรียน และเครื่องบางเครื่องที่ผมนึกออกตอนนี้ จะมีเครื่องที่เป็นทางด้านไอซีทีก็คือหาพวก วิเคราะห์ ซึ่งสารเคมีแต่ละตัวเป็นสารก่อมะเร็งทั้งนั้น ไม่มีใครอยากไปแตะ เพราะนั่น Technician ก็ ไม่ค่อยอยากยุ่ง เครื่องราคาแพงอาจารย์บางคนก็ห่วงก็เห็นว่าประการที่หนึ่งอาจจะหวง แต่ถ้าเขา อยากรู้จริงๆ หรือเขาต้องทำจริงๆ มันก็ต้องเพิ่มทักษะหรือทำยังไงให้เพิ่มทักษะเขาได้ ถ้าเขาสามารถ ที่จะเรียนรู้ได้ ต่อไป adviser ก็จะสอนให้เขา ประการที่สอง ที่จะแพงผมว่ามันมีหลักล้านอยู่ไม่กี่ตัว แต่ไอซีทีนี่มันหลายสิบล้านอยู่ น่าจะมีอยู่ประมาณ 2-3 แบบ เพราะตอนหลังเราก็ไม่ซื้อเครื่องที่มี อะไรซับซ้อนมากๆ แค่ว่ารู้หลักการแล้วก็ไปจ้างแล็บ ช่างนอกทำถูกกว่าเราไม่ต้องมาทำเอง

ถาม: นักศึกษาบอกว่าเขาภูมิใจที่ได้เรียนที่นี่ วิชาการของเราเข้มข้นมาก กว่าที่จะผ่านไปได้อย่างจริงๆ

ตอบ: แต่บางครั้งเราพยายามสอนแบบนักเรียน แต่ที่คณะอาจจะแปลกตรงที่ถ้านักศึกษาไม่ถึงตรง นี้ เราก็จะให้นักศึกษาพิจารณาว่าจะลองต่อไหมหรือไปเรียนที่อื่นก็ได้ซึ่งอาจจะง่ายกว่า จบง่ายกว่า ซึ่งมหาวิทยาลัยเขาอาจจะมีชื่อเสียงมากกว่าแต่อาจจะจบง่ายกว่า แต่ของเราคือถ้าจบแล้วคุณภาพ คุณต้องแบบนี้ ต้องให้ได้มาตรฐานที่เราตั้งไว้ เราตั้งรับ 10 คน มีมาคนเดียวหรือไม่มีเราไม่ได้แคร์ เรา ต้องการให้มีนักวิชาการที่จบไปแล้ว ไม่ใช่เป็นมีชื่อเสียง คือมาเรียนแล้วต้องมาเรียนรู้มาศึกษาจริงๆ ไม่ มีนักศึกษาไม่เป็นไร ก็สอนปริญญาตรีให้ได้แบบนี้คือแบบในวุฒิปริญญาตรี แต่ถ้ามีนักศึกษามาก็จะ

เข้มไปอีกระดับหนึ่ง นักศึกษามาส่วนใหญ่อาจจะบ่นว่ายาก หรือทำไมเราไม่สอนแบบนักเรียน แต่เราก็คิดว่าเขาเป็นนักศึกษาแล้ว

ถาม: แล้วเรื่องภาษาไทยล่ะครับ มีนักศึกษาเสนอแนะมาให้เปิดสอนเขาสัก 1 ปี หรือควบคู่กันไป อาจารย์มองว่าความสามารถในการใช้ภาษาไทย ฟัง พูด อ่าน เขียน ของนักศึกษาลาวกับกัมพูชาเป็นอย่างไร

ตอบ: กัมพูชาส่วนใหญ่จะเขียนยังไม่ได้ แต่ว่าเขาจะไม่หนักมาก เขาจะมีแต่สระ ภาพรวมจริงๆ คำบางคำเขาจะเขียนโดยที่สะกดผิดบ้างนิดหน่อย แต่ผมว่าก็โอเค ผมศึกษาได้ขนาดนี้ ยังเขียนภาษาเขาไม่ได้ แต่ผมพออ่านได้ มีนักศึกษา กัมพูชา เขียนเป็นภาษาอังกฤษ เขียนมาครบทุกบท แต่เป็นหลักสูตรภาษาไทย แต่ให้เขาเลือกว่าจะใช้ภาษาไหน ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้ใช้ภาษาต่างประเทศ ตอนนี้ก็มีแค่ไทยกับอังกฤษ ยังไม่ได้ภาษาอื่น ถ้าคนไหนคิดว่าอยากจะเรียนรู้เพิ่มเติม ก็ใช้เวลาที่เขาอยู่อุ๊ยซึ่งเขามีเหลือเฟืออยู่แล้ว นอกเหนือจากค้นคว้าศึกษาค้นคว้าแล้วมาเขียน short work บางคนก็มีเยอะ เพราะฉะนั้นเวลาเขาก็จะเยอะ เขาสามารถที่จะลงทะเบียนแล้วก็ sit in หรือแม้แต่ผมคิดว่าอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเราโดยเฉพาะศิลปศาสตร์ ผมคิดว่าใจกว้างให้เด็กไปนั่ง sit in โดยไม่ต้องลงทะเบียนก็ได้ถ้าเขาอยากได้ความรู้จริงๆ เพียงแค่บอกอาจารย์เหมือนวิชาผมใครอยากมาก็มาคณะอื่นก็มาได้ มาลองนั่งดูก่อนก็ได้ ไม่ต้องลงทะเบียนถ้าจะเอาความรู้มาเลยไม่ได้ว่ากันไม่ได้เก็บตั้งคความรู้ไม่จำเป็นต้องมาจ่ายตั้งค ขอให้ตั้งใจจริง ถ้า Feed back มาอย่างนี้ แนะนำว่าเขาสามารถที่จะไปลงทะเบียนแบบ sit in หรือขอแค่นั่งเรียนรู้กับอาจารย์ก็น่าจะได้ เพราะคิดว่าอาจารย์ใจกว้างพอ

ถาม: ขอบขอบคุณสำหรับความร่วมมือในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ครับ

2. บุคลากรคนที่ 2 (S2, สัมภาษณ์, 12 พฤศจิกายน 2557)

ถาม: ถ้าจะรับนักศึกษาทั้งลาวกับกัมพูชา มีกระบวนการอย่างไร ในการรับนักศึกษาเหล่านั้น

ตอบ: เริ่มต้นถ้าอย่างกัมพูชาเขาจะพูดภาษาไทยไม่ได้ ตอนที่เราจะรับมาเรียน เพราะว่าเรายังไม่มีหลักสูตรอินเตอร์ เราก็จะสัมภาษณ์ผู้พื้นภาษาไทยว่าได้ไหม แล้วก็ดูพื้นฐานทางวิศวะ ทางวิทยาศาสตร์ทั้งหลายที่เขาต้องรู้ในการเรียนวิศวะ โดยปกติถ้าเป็นทุน ส่วนมากอย่างทุนสมเด็จพระเทพฯที่ผ่านมาก็จะมีช่วงเวลาให้นักศึกษามาเรียนภาษาไทยก่อนอยู่แล้ว ประมาณ 3 เดือน ซึ่งจากนักศึกษาที่เคยมาเรียน เขาเรียนภาษาไทย 3 เดือน ตอนที่สัมภาษณ์มาไม่มีพื้นฐานภาษาไทยเลย แล้วพัฒนาการค่อนข้างดีสื่อสารภาษาไทยได้ ก็เลยคิดว่าตอนนี้ถ้าเราจะรับนักศึกษาต่างชาติเข้ามาเราต้องมาวางแผนกับคณะว่า ทางคณะจะมีการให้นักศึกษามาเรียนคอร์ส ภาษาไทยก่อนหรือเปล่า ถ้ามีมาเรียนภาษาไทยก่อนเราอาจไม่ต้องระบุตั้งแต่แรก เพราะว่าเขาจะปรับตัวได้ตั้งแต่แรก แต่ถ้าเกิดว่าทางคณะบอกว่าให้มาเข้าเลยก็อาจจะต้องดูภาษาไทยก่อนด้วย เพราะฉะนั้นอันนี้จะอยู่ที่แผนของคณะ เราอาจจะต้องมาคุยกัน

ถาม: นักศึกษามีทั้งที่เรียนตรีและโท สาขาอะไรบ้างครับ

ตอบ: มีโยธา อันนี้เนื่องจากสาขาจะเป็นคนดูแล ทางส่วนกลางจะไม่ได้ดูแลเท่าไร แต่เวลามีเรื่องอะไรก็จะผ่านเราเข้ามา ซึ่งดูแล้วปกตินักศึกษาลาวจะไม่ค่อยมีปัญหา ก็จะร่วมกิจกรรมเยอะอยู่ อย่างเช่นกีฬามหาวิทยาลัย เขาจะชอบไป เขาจะชอบร่วมกับงานเหล่านี้ตลอด จะเป็นสาขาสิ่งแวดล้อมอย่างนี้จะไปร่วม

ถาม: จะมีอีกคนหนึ่ง ซึ่งไม่ได้มาผ่านทุนแต่มาด้วยตัวเองเลย อาจารย์ได้มีโอกาสคุยกับเขาหรือเปล่าครับ

ตอบ: มี นักศึกษากัมพูชา คนนั้นเราไม่ได้อะไรกับเขาเลย เพราะว่าปกติ เขาจะต้องมารับเงินทุกเดือน เราก็จะเจอจะคุยที่นี้เราก็จะแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาให้เขาไว้เป็นส่วนตัว แต่ที่นี้คนที่เขามาต่างหาก เรายังไม่มีโอกาสได้อะไรกับเขา แต่คิดว่าในอนาคตคงจะต้องวางแผนไว้ ถ้าเรามีนักศึกษาต่างชาติเข้ามาเยอะๆ คงจะต้องเรียกมาคุยอะไรอย่างนี้ในการช่วยเขาปรับตัว คือเหตุของเขา เขาเคยเรียนอยู่ที่วิทยาเขตมุกดาหารมาก่อนแล้ว ก็เหมือนกับว่าเขาปรับตัวเป็นปีมาก่อนแล้ว เหมือนเด็กเก่าแล้วก็เลยรู้สึกว่ามีปัญหาอะไร ส่วนอีกคนเขาเพิ่งมาก็เลยต้องดูเขาหน่อย ตอนแรกมาก็จะต้องให้อาจารย์ที่ปรึกษาเขาพาไปซื้อชุดอะไรต่างๆ นานา ไปแนะนำที่ต่างๆ แล้วก็คิดว่าเขาจะปรับตัวได้เร็ว เนื่องจากว่านักศึกษากัมพูชาที่นี้จะมีหลายคนมีเยอะ เขาก็จะรู้จักเพื่อนๆ เขา ว่าเขามา เพราะว่าช่วงที่เมื่อกี้มาแลกเปลี่ยน นักศึกษากัมพูชาก็รู้จักกันเยอะ เขารวมกลุ่มกันได้ดี

ถาม: ตอนที่เขามีปัญหาต่างๆ เขาใช้ช่องทางไหนมาหาอาจารย์

ตอบ: ปกติจะมารับเงินทุกเดือน เราก็บอกเขาว่ามาปรึกษาได้นะเวลามีปัญหาอะไร โดยปกติจะเป็นคนไม่ค่อยมาปรึกษา เขาอาจจะคล้ายเด็กไทยที่จะไม่ค่อยปรึกษาอาจารย์ แต่ว่าเราอาจจะมิตอนแรกที่เคยได้ยินจากเพื่อนเขาว่า แล้วก็หัวหน้าภาค เพราะว่าเราก้ให้หัวหน้าภาคดูแลด้วย ที่จะบอกว่า ตอนแรกนักศึกษาก็จะต้องซื้อโน้น ซืื่อนี้ แต่มันมีปัญหาที่ตักซ์เขาออกช้า เขาก็จะปรึกษาหัวหน้าภาคทางหัวหน้าภาคก็จะมาบอกเราอีกที เราก้เลยเร่งให้ แล้วก็ดำเนินการ แต่รู้สึกว่าเขาจะยังไม่ค่อยที่จะกล้ามาปรึกษากับทางส่วนกลางของคณะ อาจจะเกรงๆ แต่เราก็พยายามบอกให้เขามา ให้เบอร์โทรให้อะไรทุกอย่าง แต่เขาก็มีช่องทางที่ใกล้กว่า เช่น อาจารย์ที่ปรึกษาที่สาขากำหนดไว้ให้ แล้วก็หัวหน้าภาคที่เรากำหนดไว้ให้ แล้วก็พวกเพื่อนๆ ที่เราให้เป็น บัดดี้ด้วยกันที่รวมกิจกรรมอินเตอร์ส่วนมากเขาจะปรึกษาคณพวคนั้นก่อน แล้วจะมาเราถึงจะรู้

ถาม: ถ้าจะสรุปหน้าที่ของอาจารย์เป็นอย่างไรบ้างครับ

ตอบ: ดูแลทุกอย่างตั้งแต่การรับนักศึกษาเข้ามา แล้วก็การที่เราจะมอบหมายให้กับทางสาขาที่จะดูแลนักศึกษา คนใกล้ชิดจริงๆ น่าจะเป็นสาขา แล้วก็เราจะดูแลเรื่องการอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้ทุกอย่าง แต่คนที่ใกล้ชิดกับเด็กจริงๆ จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ที่เรามอบหมายให้ ที่อาจจะกินข้าวกับเด็กไปโน้นไปนี้แต่ทางส่วนกลางจะเป็นเหมือนศูนย์กลางที่เป็นอำนวยความสะดวกด้านต่างๆ หรือจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างเด็กสาขาต่างๆ

ถาม: เกณฑ์ในการคัดเลือกอาจารย์ที่ปรึกษาใช้เกณฑ์อะไรครับ

ตอบ: ดูแลตามความเหมาะสมเฉพาะด้าน เช่น ถ้าอยากเรียนเครื่องกลก็ให้อาจารย์ในสาขาเครื่องกล ก็ดูความสมัครใจของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เขาอยากจะทำดูแล หมายถึงว่า ดูว่าอาจารย์ที่ปรึกษามีเวลาพอไหมที่จะดูแลว่ามีความสามารถด้านภาษาที่จะสื่อสารกับนักศึกษาได้ดี แล้วก็จะมีเกณฑ์ที่ทางภาคตั้งขึ้นมา

ถาม: เป้าหมายหลักๆ อะไรบ้างในการที่จะดึงพวกเขาเข้ามา ให้เขาเข้ามาเรียนที่นี้ ทางคณะมีเป้าหมายหรือความรับผิดชอบอย่างไรบ้าง

ตอบ: เป้าหมายหลักคือ 1.เราต้องการที่จะขยายฐาน ฐานศิษย์เก่า อย่างน้อยที่เข้ามาเมื่อเขาจบไปแล้วเขาก็จะกลายเป็นศิษย์เก่าของเรา ฐานศิษย์เก่าเราก็จะมี นอกจากนั้นนักศึกษาที่จบจากเราไป เขาก็กลับไปทำงาน เขาสามารถที่จะไปทำงานในบริษัทของประเทศไทยที่เปิดที่นั่นได้ มันก็จะเป็นการช่วยเศรษฐกิจอีกทีหนึ่ง เขาสามารถที่จะทำบริษัทคนไทยได้แล้วเขาก็จะคุ้นเคยกับคนไทยก็จะเป็นอีกด้านหนึ่ง นอกจากนั้นยังทำให้มหาวิทยาลัยเราเป็นสากลมากขึ้น ถ้าเกิดเราสามารถให้เด็กต่างชาติเข้ามาจากหลายๆ ที่ เพราะฉะนั้นระดับความเป็น international มันจะสูงขึ้น เพราะฉะนั้น

เราจะแข่งขันกับประเทศในอาเซียนได้ ถ้าเกิดว่าเราไม่ทำอะไรเลยมันก็จะอยู่อย่างนั้น ที่อื่นอาจจะไปไกลแล้วแต่เรายังอยู่ที่เก่า เพราะฉะนั้นเราก็ต้องเริ่มทำอะไรสักอย่างเพื่อให้มันเป็นอินเตอร์

ถาม: อยากให้อาจารย์สะท้อนภาพรวมนักศึกษาลาวกับกัมพูชาในมุมมองของอาจารย์เป็นยังไงบ้างครับ

ตอบ: ถ้าเป็นกัมพูชา นักศึกษาที่ในขณะนี้มาที่เรา เนื่องจากว่าเราคัดเป็นเด็กทุนมา เด็กเขาจะเดิมมีความสามารถพิเศษ ความสามารถพิเศษ ภาษาอังกฤษเขาก็จะดีกว่าเด็กไทยเรา แล้วเขาก็มีความขยัน มุมานะเหล่านี้ เพราะฉะนั้นเด็กที่เราได้มาจะเป็นเด็กค่อนข้างดี ก็เลยทำให้ส่วนมากเขาจะประสบความสำเร็จ ก็คือสอบได้คะแนนหรือว่าจบมีคุณภาพค่อนข้างจะเป็นอย่างนั้น แต่ในอนาคตถ้าเราจะรับต่อไปเราก็ต้องมีการตั้งเกณฑ์ว่า นักศึกษาต้องสอบผ่านอะไรบ้าง ถึงจะเข้ามาได้ โดยรวมที่เห็นนักศึกษากัมพูชา เขามีความนอบน้อมเหมือนกับเด็กไทยเรา แล้วเขาก็ friendly เหมือนเขารู้สึกดีที่ได้มาเรียนประเทศไทย เหมือนเขามองว่าไทยดีกว่าประเทศเขา เขารู้สึกดีที่ได้มาเรียนที่เมืองไทย นักศึกษาลาว เขาพูดใกล้เคียงกับเรา ภาพรวมดูเหมือนความแตกต่างมันน้อยกว่ากัมพูชามาที่ไทย การปรับตัวอะไรเหมือนเขาไม่ต้องปรับเพราะเขาดูเหมือนเด็กไทยเลย เพราะเหมือนไม่ต้องปรับเพราะพูดอีสานพูดไทยกันได้สบาย เพราะฉะนั้นความแตกต่างกัมพูชาจะเยอะกว่าที่ต้องปรับตัว และเรียนรู้ เพราะฉะนั้นนักศึกษาลาวก็อาจจะมีความมุมานะอยู่ แต่ถ้าเทียบกับกัมพูชาเขาคิดว่ากัมพูชาจะเยอะกว่า เหมือนจะต้องปรับตัวเยอะกว่า เพราะต้องแข่งขันต้องเรียนภาษา เขาต้องมุ่งมั่น เพราะฉะนั้นกัมพูชาจะว่าเขา active เขามุ่งมั่น แต่ลาวเนื่องจากว่าคนที่เข้ามาเขาได้ทุน ระดับการเรียนเขาก็โอเค ในระดับหนึ่งอยู่แล้ว แต่การปรับตัวของเขาจะไม่เท่าเด็กกัมพูชา

ถาม: อยากให้อาจารย์เสนอแนะ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง วิเทศสัมพันธ์ หรือจะเป็นมหาวิทยาลัยของเรา ผู้ให้ทุน หรือกระทั่งตัวของนักศึกษาเอง

ตอบ: ถ้าเกิดในแง่ของมหาวิทยาลัยตอนนี้ งานวิเทศสัมพันธ์ คล้ายว่าระบบเราอาจจะยังตั้งไว้มันไม่ค่อยดีเท่าไร อย่างเช่นนักศึกษากัมพูชาคนนี้ ที่เข้ามาในการที่นักศึกษาจะไปรายงานตัวโน่นนี่ นักศึกษาจะต้องไปทำ process แบบเด็กไทยอะไรสักอย่างอย่างนี้ ความจริงน่าจะให้มีช่องให้เด็กพวกนี้เด็กต่างชาติที่เข้ามาพิเศษง่ายๆ เพราะว่าตอนที่เข้าเขาไม่รู้ อีโน้อโน่น ที่นี้เราก็เลยต้องให้คนนี้คนนี้พาไป เช่น รุ่นพี่พาเขาไป จุดไหนเป็นจุดไหนบ้าง เนื่องจากป้ายบางที่เราที่ไม่มีภาษาอังกฤษ ก็ควรจะเป็นภาษาอังกฤษให้มันอินเตอร์ขึ้น ตรงกันจะเซตให้มันเป็นระบบ อันนี้ในแง่ของมหาวิทยาลัยระบบของมหาวิทยาลัยที่ควรจะช่วยในเรื่องทุน ก็คงจะต้องเกณฑ์ที่ชัดเจนกว่านี้ แล้วก็เรื่องภาษา อย่างเช่นเรารับนักศึกษามา เราจะให้เด็กเรียนภาษาไทยก่อนนะ 3 เดือน เป็นเกณฑ์ขึ้นมาชัดๆ ถ้าเกิดว่ามหาวิทยาลัยสามารถสนับสนุนตรงนี้ได้ ถ้าเกิดเด็กต่างชาติมาปุ๊บ ให้เรียนภาษาไทยก่อน 3 เดือน มหาวิทยาลัยสนับสนุนตรงนี้ได้ ที่นี้ทุกคนที่เข้ามาเราก็ไม่ต้องห่วงภาษาไทย คือยังไงเราก็ได้เด็กที่ถึงเขาจะไม่เก่งแต่เขาก็มาเรียนตรงนี้ได้เลย ทางคณะก็จะได้ไม่ต้องมาเตรียมตรงนี้

ถาม: ขอบขอบคุณสำหรับความร่วมมือในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ครับ

3. บุคลากรคนที่ 3 (S3, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2557)

ถาม: กระบวนการรับนักศึกษาใหม่เข้ามา โดยเฉพาะนักศึกษาที่เป็นนักศึกษาทุนของลาวและกัมพูชาเป็นอย่างไรครับ

ตอบ: เอาทั้งสองประเทศ กัมพูชาตอนนี้มีอยู่ 2 กลุ่ม กลุ่มแรกมีคนเดียว ซึ่งอยู่ ป.ตรี เป็นนักศึกษาทุนตัวเอง ส่วนที่เหลือก็มี ป.ตรี 1 คน ส่วนที่เหลือเป็น ป.โท เป็นนักศึกษาในโครงการของสมเด็จพระ

พระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่พระองค์ทรงให้ความช่วยเหลือกัมพูชา ด้านการศึกษา กระบวนการที่ได้ของคนแรก ไม่รู้ว่าเขายังไง เด็กคนนั้นเขาอาจจะมา เหมือนกับได้ยินข่าวมาว่าเขาเคยไปเรียนที่มุกดาหารมาก่อน เขาอาจจะติดต่องานรับเข้ากันเอง ถ้าหากอยากได้ข้อมูลเชิงลึกก็ต้องไปถามงานรับเข้าว่าเด็กต่างชาติพวกนี้เขามีวิธีการมาอย่างไร เริ่มจากกระบวนการที่ทางกรมราชวงศ์รักษาก็จะทำหนังสือมหาวิทยาลัยว่า ปีนี้มีความต้องการทุนจากทางฝ่ายรัฐบาลกัมพูชา ในระดับไหน สาขาไหน จำนวนกี่ทุน เพราะฉะนั้นให้เราพิจารณาว่าเราจะสนใจจะทูลเกล้าฯถวายไหม คือแล้วแต่เรา ขึ้นมหาวิทยาลัยไปก็ชัดเจน เพราะค่าเทอมก็ต้องเป็นของคณะเรา เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราทำมาตลอด เรา จะสอบถามไปยังคณะต่างๆ ว่านี่คือความต้องการของเขาใช่ไหม ตามภายใต้โครงการของพระองค์ ท่านคณะไหนสนใจที่จะทูลเกล้าฯ หรือเปล่า เพราะฉะนั้นถ้าสนใจสิ่งที่คุณรับผิดชอบมีดังต่อไปนี้ สิ่ง ที่มหาวิทยาลัยรับผิดชอบมีดังต่อไปนี้แล้วคณะจะแจ้งความประสงค์มา พอแจ้งความประสงค์ปุ๊บ เขาจะให้เราไปคัดเด็กเองเลยที่กัมพูชา โดยที่ทางกรมราชวงศ์รักษาก็จัดสอบร่วมกับกระทรวงเขา ข้อสอบ ป. ตรี ก็จะมีแบบหนึ่ง ข้อสอบ ป.โท ก็จะมีแบบหนึ่ง โดยที่คนออกข้อสอบหลักๆก็จะเป็น ม. บูรพา เพราะว่าเขาคำนานาน เพราะว่า ม.บูรพา จะเป็นคนออกข้อสอบวิชาหลักทั้งหมด อย่างเช่น ภาษาอังกฤษ ฟิสิกส์ เคมี ชีวะ ส่วน ป.โท จะสอบวิชาเอกภาพต่างๆ พอเขาผ่านข้อเขียนมาแล้วปุ๊บ กรรมการหลักสูตรที่ไปสัมภาษณ์แต่ละหลักสูตร เพราะว่าเด็กปีนี้ วิศวฯเขาแจ้งความประสงค์มา คณะ เกษตรแจ้งมา คณะศิลปศาสตร์แจ้งมาก็ไปกันหมด ก็ไปคัดเอาเลย ไปสัมภาษณ์เด็กเอาเองแล้วคุณก็ เป็นคนตัดสินใจเองว่า คนที่สมัครเรียนสาขาคุณ คุณคิดว่าเขาจะเรียนได้หรือเปล่า ก็จะเป็นการคัดเลือก ตรงนั้นมา นี่คือกระบวนการของเด็กกลุ่มนี้ ส่วนของลาวที่เราได้อยู่ตอนนี้ 100 % เป็นทุนของกระทรวง การต่างประเทศทั้งหมดที่ไปให้กับลาว กระบวนการก็คือ กระบวนการกระทรวงการต่างประเทศ ก็จะถาม เรามาว่าหลักสูตรเราใช้เวลาเรียนกี่ปี เราส่งข้อมูลไปให้เขา แล้วเงื่อนไขในการรับเด็กเข้ามามีหลักฐาน ยังไงบ้าง เขาก็จะไปจัดการคัดในเบื้องต้นมาให้เรา แล้วเขาก็จะส่งใบสมัครทั้งหมดมาให้ ส่งไปที่สาขา ที่เกี่ยวข้องพิจารณาว่าทำได้ไหม เพราะฉะนั้นกลุ่มนี้ก็จะมาแบบนี้ ร่วมกับ สพร. ก็คือ สำนึกความร่วมมือ เพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ

ถาม: ทั้งลาวและกัมพูชามีเงื่อนไขใหม่ที่ต้องเรียนภาษาไทยได้ หรือพูดได้อ่านเขียนระดับไหน

ตอบ: อ่านเขียนระดับไหนใช่ไหม อันนี้ของ สพร. ก่อน ของ สพร. ชัดเจนว่าหลักสูตรที่มาเรียน จะต้องเป็นภาษาไทยเท่านั้น เพราะเขาต้องการสร้างความเข้าใจระหว่างเรากับประเทศเพื่อนบ้าน เพราะฉะนั้นเงื่อนไขของเขา คือ 1. ต้องเป็นหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทย 2.ห้ามไปศึกษาดูงาน ต่างประเทศเด็ดขาด คือทำอะไรต้องอยู่ในเมืองไทยอย่างเดียว คราวนี้เรื่องระดับภาษาไทยนี้ ก็ขึ้นอยู่กับหลักสูตรว่าดูแล้วคิดว่าไหวหรือเปล่า แต่ว่า สพร. จะมีการเตรียมความพร้อมให้ เช่น สมมุติว่า เทอมนี้ เปิดเรียน กรกฎาคม สิงหาคม เด็กมาตั้งแต่มีนาคมแล้ว มาเรียนภาษาไทย โดย สพร. จะให้ มหาวิทยาลัยในเครือข่ายนี้แหละ เป็นคนอบรมให้ ปีที่ผ่านมาไปที่ ม.ขอนแก่น ก่อนหน้านั้นเคยไปที่ มศว. เขาจะเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ก่อนหน้านั้นเคยให้เราสอนเอง คือให้หลักสูตรภาษาไทยสอน เฉพาะคนที่ จะมาเรียน ม.อุบลฯ แล้วพอตอนหลังเขารู้สึกการจัดแบบนี้มันเป็นเบี้ยหัวแตก ต่อมาเขาก็เลยจัด รวมเลย ก็เลยให้มาเรียนรวม ปีที่ผ่านมาให้ไปเรียนที่ ม.ขอนแก่น

ถาม: แล้วของกัมพูชาล่ะครับ

ตอบ: กัมพูชาเรียนที่สารคาม สารคามสอนให้ฟรี คนที่ได้ทุนทั้งหมดจากทั่วประเทศไปเรียนที่นั่น พอเรียนเสร็จ มหาวิทยาลัยก็ไปรับกลับ ระยะเวลาประมาณ 4 เดือน

ถาม: คือตอนที่สัมภาษณ์ตอนนั้น เขามีทักษะการใช้ภาษาไทยยังไง

ตอบ: แล้วแต่คน เพราะว่าบางคนเขารู้ว่าเขามาเรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษ พูดยังไม่ได้ แต่เราไม่สนใจ เพราะเราสอนเป็นภาษาอังกฤษ ขอแค่ภาษาอังกฤษเขาดี

ถาม: พอจะมีทางช่วย นศ.ได้ไหมครับ เรียนไป 3-4 เดือนแต่สื่อสารภาษาไทยไม่ได้

ตอบ: บางคณะนี้ไม่เป็นไร เพราะเขาให้ทำวิทยานิพนธ์เป็นภาษาอังกฤษได้ แต่ประเด็นก็คืออย่างที่เขาจะต้องเข้าเรียนกับเพื่อน ปัญหาอยู่กับคนไทย เพราะงั้นตอนนี้เขาก็ไม่ได้มาหาเลย เพราะว่าถ้ามีปัญหา เราก็คงจะแนะนำให้ไปเรียนกับพวกภาษาไทยก็ได้ วันก่อนเจอเขาก็ถามเขาอยู่ว่าโอเคไหม เขาก็บอกว่าพอได้ ก็เลยงงอยู่ตอนนี้ เพราะว่าที่ผ่านมาก่อนหน้านี้ ภาษาเขาก็พอได้กัอยู่

ถาม: บทบาทของวิเทศสัมพันธ์เป็นอย่างไร

ตอบ: เป็นตัวคอยประสานระหว่างหน่วยงานที่ให้ทุนแล้วก็ดูแลสารทุกข์สุกดิบบ้าง ในกรณีถ้าเขาเกิดมีปัญหาอะไร แต่ว่ามันก็ปกติ เพราะว่าเขาก็จะอยู่ในหลักสูตรของเขา ส่วนของวิเทศที่จะช่วยก็คือพาไปต่ออายุวีซ่า ติดต่อ สพร. ให้ แล้วก็เบิกจ่ายเงินในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ถาม: ในส่วนของปฐมนิเทศ มีหรือไม่อย่างไร

ตอบ: ก่อนหน้านั้นมี แต่ไม่ต่อเนื่อง เป็นปัญหาปีนี้แหละไม่ได้ทำ ก็เลยคุยกับเจ้าหน้าที่อยู่ว่ามันก็น้อยมันไม่เหมือน สพร. ก็เลยบอกว่าแต่มันไม่ได้นะเขาต้องมีการจัดปฐมนิเทศให้นักศึกษาทุกครั้งเหมือนที่ผ่านมาเขาก็ไปจัดการของเขาเองแล้วเขาก็จะคอยบอกว่ามีอะไรอย่างนี้ ตรงนี้คิดว่าต้องปรับปรุงมีแต่ไม่ต่อเนื่องควรต่อเนื่อง

ถาม: กิจกรรมอย่างอื่นที่สนับสนุนพวกเขาทั้งลาวและกัมพูชา

ตอบ: อย่างเช่น มีกิจกรรมอะไรของมหาวิทยาลัย เราก็จะเชิญเขามาร่วมทุกครั้งในส่วนนี้นักศึกษามีส่วน เช่น กิจกรรมวันอาเซียน และเวลามีแลกเปลี่ยนนักศึกษาจากที่ต่าง สมมุติว่ามีประเทศเขาก็จะให้เขาช่วยไป แทคแคร์ ไม่ได้บังคับ ตามความสมัครใจ แล้วเขาก็พูดด้วยว่าปัญหามันอยู่ที่การสื่อสารด้วย เหมือนกับว่าเขาไม่รู้เรื่องซ้ำ ตอนนี้ก็แก้ปัญหาโดยทำ Facebook ให้กลุ่มเขา

ถาม: เวล่านักศึกษามีปัญหามีกลไกความช่วยเหลืออย่างไร

ตอบ: มีแบบมา walk in เขาก็แบบนัดเจอใน Facebook มาเลยไลน์ มานัดขอนัดเจอ คิดว่าถ้าไม่จำเป็นจริงๆเขาไม่มาถึงเรา แต่เจ้าหน้าที่ทุกวัน เพราะเป็นด่านแรกคือรับทุกอย่าง บางทีที่ไม่ไหว ก็จะส่งมาให้ เช่น เป็นเรื่องของหอพัก เขาไม่มีสิทธิ์ที่จะไปสั่งใคร เขาก็จะต้องให้เราไปคุยกับ ผอ.สำนักทรัพย์สิน เช่น เรียกร้องขออยู่คนเดียว ขอจ่ายค่าเช่าต่ำกว่าที่มันควรจะเป็น

ถาม: จริงแล้วเรามีหน้าที่ตรงนี้ไหมครับ ในการที่จะจัดให้ว่าควรอยู่แบบไหน

ตอบ: เรื่องของ สพร. มันมี แต่มันมีปัญหาเรื่องของเด็กหมดทุน แต่ที่นี้พอเด็กหมดทุนเราจะตัดเขาเลยหรือ คือมันไม่ใช่ เขาก็ยังเป็นนักศึกษาของเราอยู่ แต่ สพร. เขาก็จะตัดเลยเรื่องเงิน เพราะฉะนั้นเด็กเขาก็จะเดือดร้อนเรื่องหอพัก แต่เราก็ไม่มีอำนาจในการตัดสินใจ ก็เลยต้องปรึกษากับทรัพย์สิน เขา ก็จ่ายมาเยอะแล้ว พอจะมีช่องทางไหนลดให้เขาหน่อยไหม แล้วก็มีปัญหาเรื่องสวัสดิการ ส่วนใหญ่บางที่มันมีปัญหาทุกปี แต่อาจารย์บางคนเช่นอาจารย์ประธานหลักสูตรเขาสำรองเงินก่อนอยู่นะ ที่ปรึกษาเขาจะช่วย

ถาม: สพร. เขาช่วยเต็มจำนวนไหม

ตอบ: สพร. เขาช่วยเต็มจำนวน เวลาที่เขาไปรักษาที่รพ. ที่ประกัน สพร. ไปทำให้ มันให้เฉพาะอุบัติเหตุ และมันก็แพงกว่าที่ประกันจะจ่ายให้ทุกครั้ง เพราะว่าเด็กต้องสำรองจ่ายเองก่อนทุกครั้ง แต่ที่นี้เด็กไม่มี อาจารย์ที่ปรึกษาต้องจ่ายให้ รับทุกอย่างนี้ เราเลยบอกว่าเราช่วยไม่ไหวหรอกนะเรื่องเงิน แต่ถ้าเรื่องยืมหมั้นมหาวิทยาลัยให้อะไรอย่างนี้ โอเค แต่ให้มากักเงินส่วนตัวจ่ายค่าไปประชุมให้

ก่อน จ่ายค่ารักษาพยาบาลให้ก่อนอย่างนี้เราหมดปัญญา เราก็บอกเขาตรงๆ เขาก็เข้าใจอยู่ อันไหนช่วยได้เราก็ช่วย

ถาม: นอกจากเรื่องของที่פקแล้วมีอะไรที่มันเป็นปัญหาครับ

ตอบ: เรื่องเงินที่เขาจะรู้สึกมันออกช้า เช่น เงินที่จะไปประชุมออกช้า มันไม่ได้หมายความว่าออกช้าจะตามมาก่อนไม่ใช่ละ สมมุติว่า สพร. อนุมัติให้คุณไปประชุมแล้ว คุณต้องสำรองจ่ายทั้งหมดไปก่อน แล้วคุณเอาใบเสร็จนั้นมาเบิกกับ สพร. ซึ่งบางทีมันก็แพงไป

ถาม: คุณภาพการศึกษา มีการพูดถึงไหมครับ ว่าเขาคาดหวังแบบนี้พอมาเจอแล้วมันไม่ใช่แบบที่เขาคาดหวัง

ตอบ: เขาไม่ได้มาพูดกับเรานะ แต่อาจารย์คนอื่นเราไม่รู้ แต่กับเราเขาไม่มาพูด แต่คนที่มาพูดก็คืออาจารย์ประจำหลักสูตรว่าไร้ไรได้ไหม มาถามเราตรงๆเลยว่าคุณภาพของนักศึกษาเองเขาไม่ได้ คือเขาจำเป็นต้องจบหรือเปล่า เรบอกว่าจะไม่เขาไม่จำเป็นต้องจบ ถ้าไม่ได้มาตรฐานเราอาจารย์ก็ให้เขาตกเลย สพร. ก็ไม่มีปัญหา เพราะโดนรีไทร์หลายคนแล้ว ที่ผ่านมามาจารย์เขาก็เต็มที่มากๆ แต่เขาเซ็นก็ไม่ไหวจริงๆ หลายคนมากที่มีปัญหาภายในก็คุยกันอยู่ตลอด ทางสาขาก็มาหา กับเราตลอดว่านักศึกษาไม่ได้จริงๆ บางทีพวกนั้นที่ไม่ได้ส่วนหนึ่งคือได้โควตา มาจับมาวางเลยไม่ได้ผ่านการคัด

ถาม: นักศึกษาบางคนสะท้อนว่าเรื่องของค่าไฟ บางเดือนไม่ได้อยู่แต่มีการคิดเพิ่ม

ตอบ: อันนี้เขาก็มาคุยกับเราแล้ว เราก็ไปแจ้งทรัพย์สินอยู่ว่ามันเกิดอะไรขึ้น มันมีความผิดพลาดหรือเปล่า อันนี้มันอยู่เหนือความควบคุมของเรา มันเป็นเรื่องทางกายภาพ พอเขามาบอกเราก็แจ้งได้ว่าช่วยไปตรวจสอบหน่อยนะ ว่านักศึกษาเป็นอย่างนี้ๆนะ

ถาม: บทบาทของวิเทศสัมพันธ์เป็นผู้ประสานงาน

ตอบ: ใช่ บทบาทของวิเทศสัมพันธ์เองเป็นผู้ประสานงาน ถ้ามีเรื่องอะไรก็ตามแต่เราจะเป็นหน่วยงานกลางเพื่อประสานงานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ถาม: แล้วเรื่องของใบรับรองการศึกษา เห็นมีเคสเกิดขึ้นว่าทำไมของเรามันดูยุ่งยากจัง จบแล้วจะขอใบปริญญาเลยได้ไหม

ตอบ: ไม่ได้มันต้องเข้าใจสัวยังไงมันก็ต้องผ่านสภาก่อน อันนี้ก็คืออีกสิ่งหนึ่งที่เด็กไม่ยอมเข้าใจ คือเรบอกก็ครั้งแล้วว่าการขอจบ มันเป็นอย่างไง เหมือนเราเรายังไม่ได้เลยต้องรอวันพระราชทานปริญญาบัตรก่อน แต่เขาไม่ยอมเข้าใจ เขาอยากได้เลย ซึ่งเราก็บอกว่ามันอยู่เหนือการควบคุม ซึ่งเราก็บอกว่า คนไทย คนฝรั่ง คนไหนๆก็เหมือนกัน แต่ Transcript คุณขอได้เลย

ถาม: อยากให้เราสะท้อนปัญหาในภาพรวมนักศึกษาลาวกับกัมพูชาเป็นอย่างไร

ตอบ: ภาพรวมของนักศึกษา กัมพูชาเท่าที่เราดูนักศึกษา กัมพูชาไม่ได้มีปัญหาอะไรที่แบบจะกังวลมาก แต่นี่แหละที่เราเริ่มจะกังวล ที่เรารู้สึกกังวลเรายังไม่ได้เจอ เรากังวล ป.ตรี คนนี้ เพราะว่าปีนี้เป็นปีแรกที่เรารับเข้ามา แล้วเราก็กังวลว่าคณะเขาได้ดูแลขนาดไหนเต็มที่หรือยัง เพราะว่าเรายังไม่ได้ไปคุยกับคณะเขามากมายแล้วเราก็กังวลได้เจอเด็กเป็นเรื่องเป็นราวว่าหลังจากเข้ามาอยู่แล้วเป็นยังไง ก็ได้แต่ฟังจากคนอื่น

ถาม: ข้อเสนอแนะต่อนักศึกษาลาวและกัมพูชา อาจารย์ผู้สอน ฝ่ายที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานอื่นๆ

ตอบ: สำหรับนักศึกษา ถ้ามีอะไรให้มาบอกเราแต่เนิ่นๆเพื่อที่จะแก้ได้ทัน ไม่ใช่ปล่อยให้เวลาผ่านไป สมมุติถ้ามีปัญหาอะไรให้รีบมาบอกเราจะได้ประสานกันช่วยเหลือ ส่วนอาจารย์ที่ปรึกษา ก็เหมือนกัน ส่วนใหญ่เขาก็จะเต็มที่อยู่ แต่บางคนเขาก็เข้าใจบางคนก็ไม่เข้าใจ ก็มีแบบนั้น ความอดทนแต่ละคนจะไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นสิ่งที่เรากังวลก็คือการรับเด็กเข้ามา มันคือการตัดสินใจของหลักสูตรคุณ

นะเข้าใจใช่ไหม ฉะนั้นพอเขาเข้ามาปฐมนิเทศคุณจะไม่อะไรเขาเลยเรารู้ว่ามันก็แปลกอยู่ เพราะว่ามันคือคุณบอกว่าเขามีศักยภาพที่จะเข้ามาเรียน แล้วพอเข้ามาปุ๊บอะไรก็ดูแลเขาหน่อย เขาไม่ได้เหมือนคนไทย คนไทยเรียนภาษาไทยมาตั้งแต่เด็ก พอเด็กมาเรียนก็ต้องเข้าใจว่าเขาเรียนภาษาไทยมาอยู่แต่ไม่ได้เยอะมาก ก็ให้เข้าใจตรงนี้ ส่วนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อันนี้เราก็พูดกันเยอะกับ สพร. ว่าให้คัดตามศักยภาพจริงๆ ซึ่งอันนี้นั้นค่อนข้างใช้ได้กับทุนเปล่า

ถาม: มีความเป็นไปได้ไหมที่จะสอนภาษาไทยให้เขามากกว่า 4 เดือน

ตอบ: คือตอนนี้เขามามีนาคม ม.มหาสารคามเขาก็รับหนักแล้วนะ มากกว่า 4 เดือนเรารู้ว่าไม่ไหว ยกเว้นว่ามหาวิทยาลัยมาสอนเพิ่มให้เขา เราจะต้องให้แถมกับคนที่จะไปคิดว่า ถ้าคุณคิดว่าภาษาไทย 4 เดือนของคุณไม่พอ แล้วเด็กไม่มีพื้นมา ก็อย่าเอาเขามาตั้งแต่แรก เพราะหลักสูตรเป็นแบบนี้ แต่ถ้าคุณตัดสินใจที่จะเอามาคุณต้องมีระบบที่จะช่วยเด็ก

ถาม: ขอบขอบคุณสำหรับความร่วมมือในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ครับ

4. บุคลากรคนที่ 4 (S4, สัมภาษณ์, 3 ตุลาคม 2557)

ถาม: ถ้าจะรับนักศึกษาลาว/กัมพูชาใหม่มีการปฏิบัติอย่างไร

ตอบ: นศ. ลาว ลาวจะรับเอง ส่งรายชื่อผู้สมัครมาที่ ม.อุบลฯ แล้วเราจะคัดเอง ไม่มีกำหนดว่า ปีหนึ่งๆจะรับเท่าไร เริ่มแรก เขาคาดหวังกับเราสูงมาก ที่อยู่ หูหระ ดุติ เราไม่ค่อยพร้อมเท่าไร โดยเฉพาะที่พัก เขาไม่ชอบ อยู่ใน ม. หอใน มันจำกัดมากๆ ต้องอยู่ในตึกรวมกับ ป.ตรี ห้องละ 1 คน และเป็นห้องที่ดีที่สุด ตอนนี้ มี 15 คน ที่กำลังดูแล มีห้องของตัวเอง 15 ห้อง มีบางส่วนอยู่ในแฟลต 4 ซึ่งเป็นโซนของอาจารย์ ส่วนกัมพูชาตอนนี้มี 6 คน มาใหม่ 3 คน

ถาม: บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานวิเทศสัมพันธ์ ในส่วนของนักศึกษาลาวและกัมพูชาเป็นอย่างไร

ตอบ: บทบาทหน้าที่ จนท. เริ่มต้น คือหาที่พัก ติดต่อสำนักงานหอพัก จัดห้องให้ เป็นห้องพักสำหรับ นศ.ต่างชาติ กระทรวงการตปท. จะรับผิดชอบ ห้องปรับอากาศ ส่วนกัมพูชาจะเป็นห้องสวัสดิการ ธรรมดา ชั้นทะเลียน นศ. ไปเปิดบัญชี ทำบัตร นศ. ส่วนวิชากระทรวงการตปท. ลาวจะจัดการเอง ส่วนกัมพูชาจะมีจกท.วิเทศสัมพันธ์คอยดูแลเรื่องวีซ่า จ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน ลาว 7,000 บาท กัมพูชา 5,000 บาท มินศ.เปลี่ยนจากคณะเป็นรายได้มหาวิทยาลัย การรายงานผลการศึกษาในแต่ละภาค รายงานทุกๆสิ้นการศึกษา

ถาม: หน่วยงานมีกิจกรรมสนับสนุนนักศึกษาลาวและกัมพูชาอย่างไร

ตอบ: กิจกรรมเช่น พาไปทัศนศึกษา ไม่ได้บังคับ ใครสนใจก็ไป เช่น งาน งานแห่เทียน และงาน International Night นศ.ไม่ค่อยได้ขึ้นมาพบอาจารย์ในกลุ่มวิเทศสัมพันธ์ บางทีก็น้อยใจ ไม่ใช่บ้านเรา เป็นต่างถิ่น ผู้ใหญ่น่าจะมาดูแล น่าจะมาถามบ้าง อยากพบอธิการบดี เคยเจอบ้างเฉพาะช่วงปีใหม่

ถาม: การปฐมนิเทศเป็นอย่างไร ช่วยได้มากน้อยแค่ไหน ดีหรือยัง ต้องการปรับอย่างไร

ตอบ: ปฐมนิเทศ แนะนำการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ระบบเบิกจ่าย ค่าเบี้ยเลี้ยง การแลกเปลี่ยนสารทุกข์สุกดิบ ปฐมนิเทศเทอมนี้ทำซ้ำเพิ่งจัดเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา 6 สัปดาห์หลังเปิดเทอม ปกติหลังจากเปิดภาคเรียน 2 สัปดาห์

ถาม: กรณีที่นักศึกษามีปัญหาต้องการความช่วยเหลือ กลไกที่พยายามช่วยเหลือเหล่านั้นเป็นอย่างไร

ตอบ: ช่วงแรกๆ มินศ.โทรเข้ามาเยอะมาก ห้องสมุดไปยังไง ขึ้นรถไปในเมืองยังงี้ การลงทะเบียนเรียน จกท.ทุกคนจะช่วยลงทะเบียนให้ทั้งหมด Facebook ก็ใช้บ่อยมากๆ แต่เป็นช่วงบางช่วง เช่น

ช่วงที่ต้องการขยายทุน ต่อได้ก็เดือน สพร.จะอนุมัติใหม่ ลงทะเบียนเรียนเรียบร้อยแล้ว แต่วิจัยไม่จบเลย ต้องขยาย ขยายทุน 100% สำหรับ นศ.ลาว ขยายทุกคน สูงสุดเป็น 2 ปี 6 เดือน กัมพูชามีขยายคนเดียว เป็น 2 ปี 6 เดือน คณะขยายให้แต่ไม่จ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง การขยายทุนน่าจะให้ทุกอย่าง คณะยกเว้นเฉพาะค่าธรรมเนียมการศึกษา แค่อำนาจอื่นให้หาเอง

ถาม: ช่องทางในการปรึกษาหารือเวลามีปัญหาเป็นอย่างไร

ตอบ: ช่องทางการติดต่อสื่อสาร คือ โทรศัพท์คุย มีคนเดียวที่พูดไทยไม่ได้ มีปัญหาเวลาติดต่อกับ จนท. แต่เรื่องเรียนไม่มีปัญหาเพราะเป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษ เป็นคนเดียวที่สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษเท่านั้น การเรียนไม่มีปัญหา แต่เวลาติดต่อกับ จนท.จะเป็นห่วงเขา มีเคสที่เกิดขึ้นตอนมาแรกๆ เรื่องหอพัก ยังไม่เรียบร้อย เลยจัดห้องธรรมดา เขาเลยไปต่อรองว่าขอพักห้องอาจารย์ได้ไหม ใครเป็นคนให้ย้าย เขาตอบว่า จนท.ให้ย้ายสั่ง รปภ.ให้ย้ายและทำความสะอาดใหม่ สื่อสารกันผิดพลาด ถามว่าเราเป็นคนสั่งให้ย้ายใช่ไหม เลยโทรไปหาว่าขอเวลาก่อน ห้องยังไม่เรียบร้อย คุณจะได้อยู่ห้องที่ดีกว่านี้ แต่ห้องไม่เรียบร้อย ใช้เวลาประมาณ 1 - 2 สัปดาห์ แล้วจะให้ย้ายไปอยู่ห้องที่ดีกว่านี้

ถาม: นักศึกษาลาวและกัมพูชามีการปรับตัวอย่างไร คิดว่าใครปรับตัวได้ดีกว่า

ตอบ: นักศึกษากัมพูชาสามารถปรับตัวได้ดีกว่านักศึกษาลาวค่ะ ตัวอย่างเช่น 1.การขออนุมัติสำเร็จการศึกษา นักศึกษากัมพูชาจะยอมรับในเงื่อนไขการดำเนินการของมหาวิทยาลัยทุกอย่าง และรับฟังคำอธิบายในกระบวนการต่างๆ เกี่ยวกับการดำเนินการของเราค่ะ แต่นักศึกษาลาวจะถามเราเลยว่าทำไมไม่ได้ ก็ที่ สปป. ลาว เขาให้อาหลักฐานไปยืนยันว่าเขาสำเร็จการศึกษาแล้ว ส่วนใหญ่เขาจะถือบรรทัดฐานของพวกเขาเป็นหลักค่ะ กว่าเขาจะยอมรับว่ามันเป็นกระบวนการของมหาวิทยาลัยของเราที่ใช้เวลาอธิบายนานพอสมควรค่ะ 2. การร่วมกิจกรรมกับผู้อื่น นักศึกษากัมพูชาทุกคนจะ friendly กับนักศึกษาไทยได้มากกว่านักศึกษา สปป.ลาว เขาจะร่วมกิจกรรมกับนักศึกษาไทยได้เป็นอย่างดีค่ะ แต่อย่างไรก็ตาม ก็เห็นทั้งนักศึกษาไทยและกัมพูชาเขาทำกิจกรรมร่วมกันนะค่ะ เช่น การเล่นกีฬา ค่ะ และทุกครั้งที่เขาเจอกันก็มีการสนทนากันที่สนุกสนานนะค่ะ นอกจากนี้ นักศึกษาจาก สปป.ลาว เขาจะมีอยู่ 2 กลุ่มค่ะ คือกลุ่มที่ มาจากเวียงจันทน์ และกลุ่มที่มาจากจำปาสัก กลุ่มที่มาจากจำปาสักเขาก็จะมีกิจกรรมเฉพาะพวกเขา เช่น นัดกันไปกินข้าว เทียว ค่ะ ส่วนกลุ่มที่มาจากเวียงจันทน์ก็จะอยู่อีกกลุ่มหนึ่งค่ะ แต่สำหรับนักศึกษากัมพูชา เขาจะไปด้วยกันทั้งกลุ่มค่ะ คือ กัมพูชาทุกคนไปด้วยกันหมด คือ เทียวก็เทียวด้วยกัน กินข้าวก็ไปด้วยกันค่ะ

ถาม: ข้อเสนอแนะสำหรับ นศ.ลาว/กัมพูชาที่ได้รับทุนการศึกษา

ตอบ: อยากรู้ว่าเขามีทัศนคติกับเราอย่างไร ในระบบการเดินเอกสาร เขาเข้าใจง่ายเรื่องรับปริญญาจบแล้วมหาวิทยาลัยจะมีหนังสือรับรองให้ก่อน แต่เขาอนุมัติจบแล้ว อยากได้ใบปริญญาก่อนแล้ว กลับไปเลย แต่มหาวิทยาลัยเราทำแบบนี้ใช้หนังสือรับรองในการสมัครงานได้ มาอยู่บ้านเราควรจะทำเอกสารบ้านเรา เอกสารของบ้านเรามาเป็นหลัก

ถาม: ขอบคุนสำหรับความร่วมมือในการสัมภาษณ์ครั้งนี้นะครับ

5. บุคลากรคนที่ 5 (S4, สัมภาษณ์, 3 ตุลาคม 2557)

ถาม: บทบาทของอาจารย์มีส่วนช่วยนักศึกษากัมพูชาอย่างไร

ตอบ: จะมีเฉพาะนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์เข้ามาพบ เจอกันอาทิตย์ละ 1 วัน 2 ชม. คือ เขามาเป็นผู้ช่วยสอน จะให้คำปรึกษาเรื่องทุน จะไม่พอใช้ กลัวว่าคณะให้เงินจะตัดทุนเมื่อไหร่ เรื่อง

ตารางสอน ตารางเรียน ปัญหาการลงทะเบียนเรียน เขาลงวิชานี้ไม่ได้ มีปัญหา อาจารย์ไม่สอน หนังสือ อาจารย์เอาเวลาไปทำอย่างอื่น สอนไม่เต็มที่ อาจารย์จัดตารางการเรียนไม่เหมาะสม ถึงพฤติกรรมของอาจารย์ผู้สอน ปัญหาที่เข้ามาจะเรื่องการเรียน

ถาม: นักศึกษากัมพูชามีการปรับตัวอย่างไร

ตอบ: การปรับตัวไม่ค่อยมีปัญหา ปรับตัวเร็ว กินง่ายอยู่ง่าย ค่อนข้างจะเจียมตัว เพราะเป็นเด็ก กัมพูชา ไปโรงอาหารก็ซื้อเฉพาะกับข้าวมาแล้วมาหุงข้าวกินเอง ซื้ออาหารแห้ง มาปรุงกินเอง ไม่ค่อยมีปัญหา อยู่ในกลุ่มเด็กกัมพูชาด้วยกันเอง ไม่ค่อยคลุกคลีกับเด็กไทย จึงไม่ค่อยมีปัญหาอะไร สิ่งที่ดีคือ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้ไว ด้วยความที่เขาเข้ามาอยู่เมืองไทย บางคนไม่มีพื้นฐานภาษาไทย พยายามขวนขวาย เรียนรู้ภาษาไทยด้วยตนเอง แต่ก่อนอ่านไม่ได้ เขียนไม่ได้ ฟังภาษาไทย ไม่รู้ ตอนนี้ ฟังภาษาไทยได้บ้าง เข้าใจ ได้ตอบเป็นภาษาไทยได้บ้าง เขียนอ่านได้บ้างแล้ว อบรมที่ม.สารคามก่อน ถึงจะกระจายไปตามมหาวิทยาลัยต่างๆ

ถาม: แล้วนักศึกษากัมพูชาที่พูดภาษาไทยไม่ได้ และสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษมีหรือไม่ อย่างไร

ตอบ: มีคนเดียวที่พูดภาษาอังกฤษ เรียนโทภาษาอังกฤษที่นี่ แรกๆ คือ ไม่ได้ แต่สักพักเขาจะทำได้ เวลาคัดเลือกทุน ดูจากภาษาอังกฤษ บางคนมีต้นทุนรู้ภาษาไทยบ้าง มีที่มาด้วยทุนของภาษาอังกฤษ คุณสมบัติไม่จำเป็นต้องรู้ภาษาไทย และเขาก็จะเป็นเราเลี้ยงคอยดูแลกัน อยู่ในกลุ่มของเด็กเขมร พอจะช่วยให้

ถาม: ช่องทางในการปรึกษาหาหรือเวลามีปัญหาเป็นอย่างไร

ตอบ: ช่องทางมาหาเป็นสื่อบุคคล หรือใช้โทรศัพท์ ไลน์ Facebook แต่ส่วนใหญ่จะใช้โทรศัพท์ นอกเสียจากจะกลับประเทศจะใช้ Facebook ติดต่อ แต่ถ้าอยู่เมืองจะใช้โทรศัพท์คุยกัน ยกตัวอย่าง ปัญหาของนักศึกษา ซึ่งขยายเวลาการเรียนเป็น 2 ปี 6 เดือน ตอนนั้นเอกทองเที่ยวยังไม่เปิด มีนักศึกษาเข้ามาพร้อมกัน เป็นรอยต่อของคณบดี 2 คน เข้ามาแล้วหลักสูตรท่องเที่ยวยังไม่ได้รับการรับรองจาก สกท. ทำให้มาแล้ว ต้องรอ 1 เทอม ไม่ได้เรียน อีกคนจึงกลับประเทศ แต่อีกคนมาอยู่เฉยๆ 1 เทอม อยู่ในสภาพกดดัน ไม่พร้อมอะไรเลย เรียนก็ไม่ได้เรียน แล้วคณะเปิดวิชาเรียน เทอมละตัว เพิ่งมาเปิดอัดๆให้เทอมหลัง เป็นเรื่องของการบริหารจัดการที่คณะต้องรับผิดชอบ

ถาม: มีกิจกรรมสนับสนุนนักศึกษากัมพูชาอย่างไร

ตอบ: กิจกรรมที่เคยร่วมกันมีเฉพาะบริการวิชาการ คณะจัดอบรม กพอ. มาช่วย เช่น กพ. 7 ครั้ง ของคณะของภาษาเขมร 1 และ 2 ให้นักศึกษามาช่วยก็ให้ครั้งละ 5,000 บาท เป็นเงินมาช่วยในการทำวิทยานิพนธ์ เนื่องจากคณะช่วยเพียงแค่เงินใช้จ่ายแต่ละเดือนๆละ 5,000 บาท อบรมให้ รพ. สุรินทร์ 5 วัน ให้ 20,000 บาทเป็นค่าตอบแทนเขาจะได้เงินส่วนนี้ไปช่วยค่าใช้จ่าย 5,000 บาท คือรวมทุกอย่าง มาช่วยสอน เรื่องการออกเสียง ภาษาเขมร

ถาม: ข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตอบ: ฝากถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เรื่องระบบการจัดการศึกษาให้มีมาตรฐาน เพราะเขาคาดหวังว่าเราเป็นประเทศที่พัฒนามากว่า ดังนั้นระบบการศึกษาก็น่าจะดีกว่าด้วย

ถาม: ขอบขอบคุณสำหรับความร่วมมือในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ครับ